

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-88-17

Druk nr 1776
Warszawa, 18 lipca 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, sporządzonej w Paryżu dnia 24 listopada 2016 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Rozwoju i Finansów oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, sporządzonej w Paryżu dnia 24 listopada 2016 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, sporządzonej w Paryżu dnia 24 listopada 2016 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 24 listopada 2016 roku została sporządzona w Paryżu Konwencja wielostronna implementująca środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ANDRZEJ DUDA

PREZES RADY MINISTRÓW

BEATA SZYDŁO

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL ZAWARCIA KONWENCJI

Genezę Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku¹⁾, sporządzonej w Paryżu dnia 24 listopada 2016 r., podpisanej w Paryżu dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja” lub „MLI”) stanowią prace OECD prowadzone w ramach projektu *Base Erosion Profit Shifting* (dalej: „BEPS”), który ma na celu wypracowanie rozwiązań w obszarach opodatkowania i współpracy podatkowej najbardziej narażonych na negatywne konsekwencje międzynarodowego transferu zysków w celu uniknięcia opodatkowania (np. e-handel, ceny transferowe, nadużywanie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (dalej: „umowy podatkowe” lub „UPO”), sztuczne tworzenie wartości niematerialnych). W ramach tych prac dążyło się do wypracowania mechanizmów utrudniających dokonywanie międzynarodowych transferów zysków do krajów stosujących preferencyjne stawki podatkowe, a w konsekwencji zaproponowano nowe rozwiązania mające na celu uszczelnienie systemów podatkowych państw zaangażowanych w realizację projektu, w tym Polski.

Projekt BEPS stanowi zatem ważną inicjatywę, która może przynieść długofalowo pozytywne skutki dla prowadzenia przez państwa działań na poziomie krajowym i międzynarodowym, zapobiegających utracie dochodów podatkowych. Uzasadnione było zatem zaangażowanie się Polski w działania w ramach projektu BEPS, zarówno jako państwa członkowskiego OECD, jak też jako potencjalnego beneficjenta projektowanych rozwiązań.

Zgodnie z Planem działania BEPS (*Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*), projekt BEPS koncentruje się na 15 obszarach. W październiku 2015 r. zostały opublikowane odpowiednie raporty: wyzwania podatkowe elektronicznej gospodarki (działanie nr 1), neutralizacja efektów różnic w kwalifikacji prawnopodatkowej podmiotów (działanie nr 2), uszczelnienie reguł odnoszących się zagranicznych spółek kontrolowanych (działanie nr 3), ograniczenie obniżania podstawy opodatkowania przez wykorzystanie odsetek i innych podobnych płatności (działanie nr 4), zwalczanie szkodliwych praktyk podatkowych (działanie nr 5), zapobieganie nadużywaniu umów

¹⁾ „*Multilateral convention to implement tax treaty-related measures to prevent base erosion and profit shifting*”.

o unikaniu podwójnego opodatkowania (działanie nr 6), zapobieganie sztucznemu unikaniu statusu zakładu podatkowego (działanie nr 7), usprawnienie systemu cen transferowych (działania nr: 8, 9, 10 i 13), tworzenie instrumentów służących do analizy problematyki BEPS (działanie nr 11), wprowadzenie wymogu ujawniania agresywnych schematów podatkowych (działanie nr 12), usprawnienie procedury wzajemnego porozumiewania się (działanie nr 14) oraz opracowanie Konwencji (działanie nr 15).

W zakresie działania nr 15 („*Developing a Multilateral Instrument to Modify Bilateral Tax Treaties*”) Polska jest członkiem grupy *ad-hoc* OECD, która opracowała możliwości zmiany umów o unikaniu podwójnego opodatkowania za pośrednictwem jednego wielostronnego instrumentu prawnego, co ma przede wszystkim na celu szybkie wdrożenie rozwiązań wypracowanych w ramach prac „OECD-G20 BEPS” (*Report Action Plan 15*). W celu uniknięcia przedłużających się bilateralnych negocjacji umów o unikaniu podwójnego opodatkowania z każdym partnerem traktatowym, OECD zaproponowało stworzenie instrumentu – Konwencji, której celem jest automatyczna zmiana zawartych przez dane państwo umów podatkowych. Przy pracach nad Konwencją korzystano m.in. z innych osiągnięć Projektu BEPS wypracowanych w ramach *Action Plan 2* (dotyczącego podmiotów hybrydowych i szkodliwych praktyk podatkowych), *Action Plan 6* (dotyczącego przeciwdziałania niewłaściwemu wykorzystywaniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania) oraz *Action Plan 7* (dotyczącego zakładu).

Polska, uznając powyższą inicjatywę za niezwykle ważną i wpływającą na efektywne zwalczanie oszustw podatkowych i zjawiska unikania opodatkowania, w kwietniu 2015 r. zgłosiła chęć udziału w pracach grupy *ad-hoc*.

Konwencja została sporządzona w Paryżu 24 listopada 2016 r., a od 31 grudnia 2016 r. pozostaje otwarta do podpisu przez państwa.

MLI przewiduje minimalny zakres wdrożenia określonych przepisów przez każdą jurysdykcję przystępującą do Konwencji. Są to przepisy: art. 6, art. 7 i art. 16, w stosunku do których przewidziano obowiązek ich stosowania (dalej: minimalny standard).

W pozostałym zakresie możliwe jest niestosowanie przepisów MLI przez przystępujące do niego jurysdykcje. Ceremonia podpisania MLI odbyła się 7 czerwca 2017 r. – w tym terminie 68 sygnatariuszy, w tym Polska, podpisało Konwencję.

II. PRZEGLĄD POSTANOWIEŃ KONWENCJI MLI ORAZ JEJ STOSOWANIE W ZAKRESIE POSZCZEGÓLNYCH UMÓW PODATKOWYCH ZAWARTYCH PRZEZ POLSKĘ

1. Przedmiot Konwencji – uwagi ogólne

Konwencja składa się z:

- Artykułów 1 i 2 stanowiących przepisy wstępne (Artykuł 1 – Zakres obowiązywania Konwencji i Artykuł 2 – Interpretacja pojęć),
- Artykułów 3–17 wprowadzających zmiany w umowach podatkowych,
- Artykułów 18–26 dotyczących arbitrażu,
- Artykułów 27–39 zawierających przepisy końcowe.

W stosunku do artykułów od 3 do 17 MLI państwa przystępujące do MLI powinny przedstawić Depozytariuszowi swoje stanowisko w zakresie przyjęcia poszczególnych regulacji Konwencji przez złożenie:

- zastrzeżeń („*reservation*”) o niestosowaniu przepisów MLI do wszystkich/konkretnych UPO z uwagi na:
 - wybór państwa o niestosowaniu danej regulacji MLI; w takim wypadku, regulacje MLI nie będą zmieniać zawartych przez dane państwo UPO,
 - fakt, iż zawierają one regulacje takie jak zawarte w MLI lub o podobnych skutkach do tych, które przewiduje MLI; w takim wypadku, regulacje MLI również nie będą zmieniać wskazanych UPO,
- notyfikacji („*notification*”) UPO lub konkretnych przepisów UPO, do których odnosić się będą regulacje MLI,
- wyboru fakultatywnych lub alternatywnych opcji („*option*”) przewidzianych w regulacjach MLI,
- oświadczeń („*statement*”) o stosowaniu rozwiązań przewidzianych w MLI.

Powyższe stanowiska państw zostaną wyrażone w wykazie zastrzeżeń i notyfikacji, składanym w formie formularza zastrzeżeń oraz notyfikacji do MLI (ang. *Template of reservations and notifications under the Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting*) – który każda z jurysdykcji przystępujących do Konwencji jest zobowiązana uzupełnić i złożyć Depozytariuszowi (dalej: „formularz”). Formularz sporządzony przez Polskę stanowi załącznik do niniejszego uzasadnienia.

Ze względu na prowadzenie prac nad Konwencją przede wszystkim w języku angielskim, podstawową wersją Konwencji oraz formularzy jest angielska wersja językowa. Konwencja została sporządzona w językach angielskim i francuskim, a obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

2. Zakres stosowania Konwencji

W pierwszej kolejności należy wskazać, że objęcie danej umowy podatkowej MLI wymaga dokonania notyfikacji (na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a pkt ii MLI) przez oba państwa będące stroną danej umowy. Umowy nienotyfikowane albo notyfikowane jedynie przez jedną stronę nie będą objęte MLI i będą obowiązywać w dotychczasowym brzmieniu.

Co więcej strony mogą dokonać wyboru zakresu regulacji MLI, które chcą stosować do zawartych UPO (jedynie w odniesieniu do art. 6, art. 7 oraz art. 16 MLI brak jest możliwości ich nieprzyjęcia). Zasadą jest, że zmiana konkretnego przepisu UPO albo dodanie nowej regulacji do UPO wymaga wyrażenia takiej woli przez obie strony UPO. W konsekwencji jeżeli obie strony notyfikują daną UPO do objęcia MLI oraz żadna ze stron nie złoży zastrzeżenia o niestosowaniu danego przepisu MLI, możliwe są następujące skutki obowiązywania MLI:

- stosowanie MLI w miejsce istniejących regulacji UPO („*in place of*”) – skutek ten ma miejsce gdy obie strony UPO notyfikują istniejący przepis UPO do zmiany przez MLI,
- regulacje MLI mają zastosowanie do istniejących regulacji UPO – modyfikują istniejące regulacje UPO („*apply to*” lub „*modify*”), nie uchylają jednak istniejących przepisów UPO; warunkiem wystąpienia tego skutku jest istnienie w UPO regulacji o określonym w MLI charakterze oraz co do zasady jego notyfikacja przez obie strony UPO,
- regulacje MLI mają zastosowanie w razie braku określonych regulacji w UPO („*in the absence of*”) – regulacje MLI będą mieć bezpośrednie zastosowanie, z uwagi na brak w dotychczasowym brzmieniu UPO określonych regulacji; warunkiem wystąpienia tego skutku jest notyfikacja braku określonego przepisu w UPO przez obie strony UPO,
- regulacje MLI mogą mieć zastosowanie w miejsce istniejących regulacji UPO lub w razie braku określonych regulacji w UPO („*in place of or in the absence of*”) –

konsekwencją jest zastosowanie MLI w każdym ze wskazanych przypadków, przy czym rodzaj skutku zależy od notyfikacji dokonanych przez strony UPO:

- jeżeli obie strony notyfikują istnienie danej regulacji w UPO, wówczas wskazany przez nie przepis zostanie zastąpiony („*replaced*”) przez regulację MLI (w zakresie wskazanym w MLI),
- jeżeli tylko jedna strona notyfikuje istnienie w UPO danej regulacji albo żadna ze stron nie notyfikuje istniejącej regulacji w UPO, wówczas MLI znajdzie zastosowanie i zastąpi istniejące regulacje UPO w zakresie, w jakim nie da się pogodzić treści przepisu UPO z treścią przepisu MLI („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”),
- w razie braku w UPO określonych regulacji, przepis MLI w praktyce zostanie dodany („*added/in addition*”) do danej UPO.

Określenie przełożenia postanowień MLI na UPO zawarte przez Polskę składać się będzie w praktyce z następujących etapów:

- analiza polskiego stanowiska zawartego we własnym formularzu,
- analiza stanowiska wyrażonego przez drugie państwo – stroną umowy podatkowej, w stosunku do której oba państwa złożyły notyfikację o objęciu UPO MLI.

Przedmiotowe analizy, przedstawione w dalszej części niniejszego uzasadnienia, zostały przeprowadzone w oparciu o załączony formularz Polski, projekt którego został złożony OECD oraz projekty formularzy przekazanych do OECD przez inne państwa (w wersji aktualnej na dzień sporządzenia niniejszego uzasadnienia; należy mieć na uwadze, że na moment podpisania Konwencji przez Polskę nie była znana nawet nieostateczna oficjalna treść zastrzeżeń i notyfikacji składanych przez inne umawiające się strony; co więcej stanowiska przedstawione w projektach formularzy mogą przy tym ulegać zmianie do momentu ratyfikacji MLI przez dane państwo – o czym szerzej w pkt III.1 poniżej).

W efekcie dokonania ww. analiz, możliwe będzie określenie końcowego skutku, jaki wywoływać będzie dla danej umowy podatkowej przystąpienie przez Polskę do MLI. W celu ułatwienia określenia tego skutku, OECD planuje stworzenie ogólnodostępnego narzędzia informatycznego, które w prosty sposób ma przedstawić zmiany dokonane w umowach podatkowych w efekcie przystąpienia do MLI.

III. OMÓWIENIE PRZEPISÓW MLI ORAZ STANOWISKO ZAPREZENTOWANE PRZEZ POLSKĘ

1. Uwagi ogólne

Konkretne skutki dotyczące wprowadzenia zmian do zawartych przez Polskę umów podatkowych zostały określone w oparciu o dotychczas złożone projekty formularzy innych państw (w wersji aktualnej na dzień sporządzenia niniejszego uzasadnienia, które, jak już wskazano, mogą wciąż ulegać zmianie – stanowią one bowiem na ten moment nieostateczny wyraz woli państw w zakresie przyjęcia poszczególnych regulacji MLI). Obecnie nie jest możliwe określenie skutków wejścia w życie MLI w odniesieniu do UPO z państwami, które nie złożyły formularzy.

Należy wskazać, że nawet po podpisaniu i ratyfikacji MLI państwa mogą dokonać zmian swoich stanowisk przedstawionych w MLI, tj. dodać do katalogu w art. 2 MLI dodatkowe UPO bądź wycofać się ze złożonych zastrzeżeń albo zawęzić je, zgodnie z art. 28 ust. 9 MLI (dodanie nowych zastrzeżeń nie będzie możliwe). W konsekwencji na obecnym etapie nie jest możliwe w sposób wyczerpujący i ostateczny wskazanie zmian będących skutkiem przystąpienia przez Polskę do MLI. Jednoznaczna identyfikacja takich zmian nie będzie możliwa, dopóki obie strony danej umowy podatkowej nie złożą depozytariuszowi dokumentów ratyfikacyjnych z załączonymi ostatecznymi wersjami formularzy. W założeniu bowiem MLI ma pozostać narzędziem dynamicznym, pozwalającym na szybkie dokonanie zmian w obowiązujących umowach podatkowych. Założeniem, którym kieruje się strona polska przy podpisaniu i ratyfikacji MLI, jest, że nawet w momencie ratyfikacji zakres zmian dokonywanych za pomocą MLI w UPO nie będzie możliwy do jednoznacznego określenia. Należy natomiast podkreślić, że liczba wariantów zmian potencjalnie możliwych w UPO jest ograniczona, i ich kształt, na który strona polska będzie wpływać jedynie przez odpowiednie ukształtowanie swego formularza, będzie w każdym przypadku akceptowalny, gdyż jego istotą jest jedynie dobór środków prowadzących do wzmocnienia mechanizmów walki z unikaniem opodatkowania na podstawie obowiązujących UPO.

Należy przy tym zaznaczyć, że państwa przystępujące do Konwencji są zobowiązane do przedstawienia ostatecznej wersji formularza zasadniczo dopiero wraz ze złożeniem instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia (art. 28 ust. 5–7 i art. 29 ust. 1 i ust. 3–4 Konwencji). Formularze złożone Depozytariuszowi przy podpisywaniu

Konwencji przez jej Sygnatariuszy stanowią jedynie nieformalny wyraz woli sygnatariuszy w zakresie przyjęcia poszczególnych regulacji Konwencji, zatem trudno byłoby twierdzić, że pod względem prawnotraktatowym stanowią one formalnie dokumenty, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 891), tj. „*teksty zastrzeżeń, deklaracji lub sprzeciwów złożonych przez inne umawiające się strony*”.

W konsekwencji teksty tak rozumianych zastrzeżeń i notyfikacji składanych przez inne umawiające się strony, jako pozostające poza ściśle rozumianą dyspozycją przedmiotowego przepisu, nie zostały załączone do niniejszego wniosku. W rezultacie, przyjęto następujące rozwiązanie:

- do niniejszego wniosku załączono stanowisko Polski, zarówno w języku polskim jak i angielskim, zawierające zgłoszone przez Polskę zastrzeżenia, notyfikacje oraz wybór opcji,
- po dokonaniu ratyfikacji Konwencji przez dane państwo, z uwzględnieniem terminu na wejście w życie postanowień Konwencji, dokonana zostanie publikacja w formie oświadczenia rządowego stanowiska tego państwa wraz z tekstem odpowiedniej UPO, uwzględniającym zmiany będące rezultatem przyjęcia poszczególnych przepisów MLI,
- jeżeli jednak przed przedłożeniem Prezydentowi RP Konwencji do ratyfikacji któreś z państw stałoby się jej stroną (zakończone byłyby stosowne procedury ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia ze strony danego państwa i nastąpiłoby zdeponowanie instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia), wówczas Prezydentowi RP zostanie przedstawione finalne stanowisko (zastrzeżenia, notyfikacje, oświadczenia) danego państwa wraz z tłumaczeniem na język polski.

Na dzień sporządzenia niniejszego uzasadnienia, Konwencja została podpisana przez 68 jurysdykcji, które przekazały do OECD nieostateczne projekty formularzy²⁾. Przedmiotowe formularze zostały opublikowane przez OECD pod adresem: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

2. Art. 1 i art. 2 MLI

²⁾ Zgodnie z prawem wewnętrznym Norwegii, formularz Norwegii nie został upubliczniony przez OECD przy podpisaniu Konwencji; możliwe to będzie dopiero po przekazaniu formularza norweskiemu Parlamentowi.

Uwagi ogólne

Art. 1 i art. 2 MLI określają:

- zakres obowiązywania Konwencji MLI,
- definicje pojęć takich, jak: Umowy Podatkowe, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, Strona, Umawiająca się Jurysdykcja, Sygnatariusz Konwencji.

Objęcie przez Konwencję MLI umów podatkowych nastąpi w drodze notyfikacji w złożonym formularzu konkretnych umów przez ich strony na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a pkt ii MLI.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Zgodnie ze stanowiskiem Polski, wskazanym w formularzu w notyfikacji do art. 2 ust. 1 lit. a pkt ii MLI, zakładane jest objęcie Konwencją umów podatkowych, zawartych przez Polskę z następującymi jurysdykcjami:

- 1) **z Albanią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 5.03.1993 r.;
- 2) **z Arabią Saudyjską:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz Protokołem do tej Konwencji, podpisana w Rijadzie dnia 22.02.2011 r.;
- 3) **z Armenią:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Warszawie dnia 14.07.1999 r.;
- 4) **z Australią:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Australią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Canberrze dnia 7.05.1991 r.;
- 5) **z Austrią:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisana w Wiedniu dnia 13.01.2004 r., zmieniona Protokołem podpisanym w dniu 04.02.2008 r.;

- 6) **z Azerbejdżanem:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Warszawie dnia 26.08.1997 r.;
- 7) **z Bangladeszem:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ludowej Republiki Bangladeszu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Warszawie dnia 8.07.1997 r.;
- 8) **z Belgią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Warszawie dnia 20.08.2001 r., zmieniona Protokołem z dnia 14.04.2014 r.;
- 9) **z Białorusią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Mińsku dnia 18.11.1992 r.;
- 10) **z Bośnią i Hercegowiną:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Bośnią i Hercegowiną w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Sarajewie dnia 4.06.2014 r.;
- 11) **z Bułgarią:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Bułgarii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 11.04.1994 r.;
- 12) **z Chile:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisana w Santiago de Chile dnia 10.03.2000 r.;
- 13) **z Chinami:** Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Pekinie dnia 7.06.1988 r.;

- 14) **z Chorwacją:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 19.10.1994 r.;
- 15) **z Cyprem:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Cypru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 4.06.1992 r., zmieniona Protokołem podpisanym w dniu 22.03.2012 r.;
- 16) **z Czechami:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Warszawie dnia 13.09.2011 r.;
- 17) **z Danią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Danii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 6.12.2001 r., zmieniona Protokołem podpisanym w dniu 07.12.2009 r.;
- 18) **z Egipciem:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Arabskiej Republiki Egiptu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 24.06.1996 r.;
- 19) **z Estonią:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Tallinie dnia 9.05.1994 r.;
- 20) **z Etiopią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Federalną Demokratyczną Republiką Etiopii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Addis Abebie dnia 13.07.2015 r.;
- 21) **z Filipinami:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Filipin w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Manili dnia 9.09.1992 r.;

- 22) **z Finlandią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Helsinkach dnia 8.06.2009 r.;
- 23) **z Francją:** Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku wraz z Protokołem do Umowy, podpisane dnia 20.06.1975 r.;
- 24) **z Grecją:** Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Greckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Atenach dnia 20.11.1987 r.;
- 25) **z Hiszpanią:** Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Hiszpanii o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Madrycie dnia 15.11.1979 r.;
- 26) **z Holandią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Warszawie dnia 13.02.2002 r.;
- 27) **z Indiami:** Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Indii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Warszawie dnia 21.06.1989 r., zmieniona Protokołem z dnia 29.01.2013 r.;
- 28) **z Indonezją:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indonezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Warszawie dnia 6.10.1992 r.;
- 29) **z Iranem:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Islamskiej Republiki Iranu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Teheranie dnia 2.10.1998 r., zmieniona Protokołem z dnia 15.12.2004 r.;
- 30) **z Irlandią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od

opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Madrycie dnia 13.11.1995 r.;

- 31) **z Islandią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Islandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Reykjaviku dnia 19.06.1998 r., zmieniona Protokołem z dnia 16.05.2012 r.;
- 32) **z Izraelem:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Izrael w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Jerozolimie dnia 22.05.1991 r.;
- 33) **z Japonią:** Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Japonią o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Tokio dnia 20.02.1980 r.;
- 34) **z Jordanią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Haszymidzkiego Królestwa Jordanii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Ammanie dnia 4.10.1997 r.;
- 35) **z Kanadą:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz z Protokołem, podpisane w Ottawie dnia 14.05.2012 r.;
- 36) **z Katarom:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Doha dnia 18.11.2008 r.;
- 37) **z Kazachstanem:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kazachstanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu majątku, sporządzona w Ałmaty dnia 21.09.1995 r.;
- 38) **z Kirgistanem:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania

i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Warszawie dnia 19.11.1998 r.;

- 39) **z Koreą Południową:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Seulu dnia 21.06.1991 r., zmieniona Protokołem z dnia 22.10.2013 r.;
- 40) **z Kuwejtem:** Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Państwem Kuwejtu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Kuwejcie dnia 16.11.1996 r.;
- 41) **z Libanem:** Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisana w Bejrucie dnia 26.07.1999 r.;
- 42) **z Litwą:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 20.01.1994 r.;
- 43) **z Luksemburgiem:** Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Luksemburgu dnia 14.06.1995 r., zmieniona Protokołem z dnia 07.06.2012 r.;
- 44) **z Łotwą:** Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Łotewską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 17.11.1993 r.;
- 45) **z Macedonią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Macedońskim w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Skopje dnia 28.11.1996 r.;
- 46) **z Malezją:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu

się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Kuala Lumpur dnia 8.07.2013 r.;

- 47) **z Malcią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malty w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w La Valetta dnia 7.01.1994 r., zmieniona Protokołem podpisanym w dniu 6 kwietnia 2011 r.;
- 48) **z Marokiem:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Maroka w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Rabacie dnia 24.10.1994 r.;
- 49) **z Meksykiem:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Mexico City dnia 30.11.1998 r.;
- 50) **z Mołdową:** Konwencją między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Warszawie dnia 16.11.1994 r.;
- 51) **z Mongolią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Mongolii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, sporządzona w Warszawie dnia 18.04.1997 r.;
- 52) **z Norwegią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokół do tej Konwencji, podpisane w Warszawie dnia 9.09.2009 r., zmieniona Protokołem podpisanym dnia 05.07.2012 r.;
- 53) **z Nową Zelandią:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Nową Zelandią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Warszawie dnia 21.04.2005 r.;

- 54) **z Pakistanem:** Umowa pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową i Muzułmańską Republiką Pakistanu o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu dochodu, podpisana w Warszawie dnia 25.10.1974 r.;
- 55) **z Portugalią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Portugalską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Lizbonie dnia 9.05.1995 r.;
- 56) **z Republiką Południowej Afryki:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Południowej Afryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Warszawie dnia 10.11.1993 r.;
- 57) **z Rosją:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Moskwie dnia 22.05.1992 r.;
- 58) **z Rumunią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rumunii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 23.06.1994 r.;
- 59) **z Serbią:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 12.06.1997 r.;
- 60) **z Singapurem:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Singapuru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz protokół do tej umowy, podpisane w Singapurze dnia 4.11.2012 r.;
- 61) **ze Słowacją:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 18.08.1994 r., zmieniona Protokołem podpisanym dnia 1.08.2013 r.;
- 62) **ze Słowenią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Lublanie dnia 28.06.1996 r.;

- 63) **ze Sri Lanką:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Kolombo dnia 6.10.2015 r.;
- 64) **z Syrią:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Damaszku dnia 15.08.2001 r.;
- 65) **ze Szwajcarią:** Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Bernie dnia 2.09.1991 r., zmieniona Protokołem podpisanym dnia 20.04.2010 r.;
- 66) **ze Szwecją:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Sztokholmie dnia 19.11.2004 r.;
- 67) **z Tadżykistanem:** Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Tadżykistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Warszawie dnia 27.05.2003 r.;
- 68) **z Tajlandią:** Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Bangkoku dnia 8.12.1978 r.;
- 69) **z Tunezją:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tunezyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Tunisie dnia 29.03.1993 r.;
- 70) **z Turcją:** Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tureckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 3.11.1993 r.;
- 71) **z Ukrainą:** Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Kijowie dnia 12.01.1993 r.;

- 72) **z Uzbekistanem**: Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Uzbekistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 11.01.1995 r.;
- 73) **z Węgrami**: Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Budapeszcie dnia 23.09.1992 r., zmieniona Protokołem podpisanym dnia 27.06.2000 r.;
- 74) **z Wielką Brytanią**: Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych, podpisana w Londynie dnia 20.07.2006 r.;
- 75) **z Wietnamem**: Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Warszawie dnia 31.08.1994 r.;
- 76) **z Włochami**: Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Włoskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, sporządzona w Rzymie dnia 21.06.1985 r.;
- 77) **z Zimbabwe**: Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Zimbabwe w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, majątku i zysków majątkowych, sporządzona w Harare dnia 9.07.1993 r.;
- 78) **ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi**: Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Zjednoczonych Emiratów Arabskich w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzona w Abu Zabi dnia 31.01.1993 r., zmieniona Protokołem podpisanym dnia 11.12.2013 r.

Tym samym zgodnie ze stanowiskiem Polski, planowane jest nieobejmowanie zakresem MLI umów podatkowych zawartych z:

- 1) Algierią;

- 2) Czarnogórą;
- 3) Gruzją;
- 4) Guernsey;
- 5) Jersey;
- 6) Niemcami;
- 7) Nigerią;
- 8) Urugwajem;
- 9) USA;
- 10) Wyspą Man;
- 11) Zambią.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy aktualnie złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję, będące stronami UPO z Polską (tj. zakres notyfikacji dokonanych na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a punkt ii MLI) oraz stanowisko Polski, umowy podatkowe z następującymi państwami zostaną objęte Konwencją³⁾:

- 1) Armenia;
- 2) Australia;
- 3) Austria;
- 4) Belgia;
- 5) Bułgaria;
- 6) Chile;
- 7) Chiny;
- 8) Chorwacja;
- 9) Cypr;
- 10) Czechy;
- 11) Dania;
- 12) Egipt;
- 13) Finlandia;
- 14) Francja;

³⁾ Planowane jest podpisanie Konwencji w najbliższym czasie również przez Estonię, która w projekcie złożonego formularza wskazała UPO z Polską do objęcia Konwencją. Dodatkowo, Arabia Saudyjska w złożonym projekcie formularza wskazała, że zamierza objąć MLI również UPO z Polską. Jednakże Arabia Saudyjska nie przedstawiła swojego stanowiska w odniesieniu do regulacji MLI oraz oficjalnie nie wyraziła zamierzenia podpisania MLI w najbliższym czasie.

- 15) Grecja;
- 16) Hiszpania;
- 17) Indie;
- 18) Irlandia;
- 19) Islandia;
- 20) Indonezja;
- 21) Izrael;
- 22) Japonia;
- 23) Kanada;
- 24) Korea Południowa;
- 25) Litwa;
- 26) Luksemburg;
- 27) Łotwa;
- 28) Malta;
- 29) Meksyk;
- 30) Norwegia;
- 31) Nowa Zelandia;
- 32) Pakistan;
- 33) Portugalia;
- 34) RPA;
- 35) Rosja;
- 36) Rumunia;
- 37) Serbia;
- 38) Singapur;
- 39) Słowacja;
- 40) Słowenia;
- 41) Szwajcaria;
- 42) Szwecja;
- 43) Turcja;
- 44) Węgry;
- 45) Wielka Brytania;
- 46) Włochy.

W konsekwencji opisane w dalszej części niniejszego uzasadnienia skutki przyjęcia MLI przez Polskę zostaną przedstawione jedynie w odniesieniu do ww. umów (w oparciu o projekty formularzy w wersji aktualnej na dzień sporządzenia niniejszego uzasadnienia).

3. Art. 3 MLI – podmioty transparentne podatkowo

Uwagi ogólne

Podmioty transparentne podatkowo (czyli podmioty, które nie podlegają opodatkowaniu, a opodatkowywane powinny być – ale nie zawsze są – osoby wchodzące w skład tego typu podmiotów – np. wspólnicy spółek osobowych) wykorzystywane są w agresywnym planowaniu podatkowym. Celem art. 3 MLI jest wyrażenie przez dane państwo woli eliminowania sytuacji sztucznego tworzenia transparentnych spółek osobowych (tworzenia ich wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu omijania przepisów podatkowych) i w rezultacie wyeliminowanie bezpodstawnego przyznania im przywilejów umownych. W konsekwencji w przepisie art. 3 ust. 1 MLI przewidziano, że dla celów umowy podatkowej, do której ma zastosowanie MLI, dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub danej struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym którejkolwiek z umawiających się jurysdykcji, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium umawiającej się jurysdykcji, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód, dla celów opodatkowania przez tę umawiającą się jurysdykcję, jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej umawiającej się jurysdykcji.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 2 MLI, postanowienia umowy podatkowej, które zobowiązują stronę do zwolnienia z podatku dochodowego, lub przyznania odliczenia lub zaliczenia w wysokości równej podatkowi zapłaconemu od dochodu uzyskanego przez rezydenta tego państwa, który może być opodatkowany przez drugie państwo zgodnie z postanowieniami UPO, nie będą stosowane w zakresie w jakim postanowienia te dopuszczają opodatkowanie przez to drugie państwo wyłącznie z tego powodu, że taki dochód stanowi jednocześnie dochód uzyskany przez rezydenta drugiego państwa.

Przyjęcie ww. przepisów przez dane państwo nie jest wymagane dla spełnienia minimalnego standardu. Powoduje to, że możliwe jest jego odrzucenie w całości w odniesieniu do wszystkich umów podatkowych.

Każda strona Konwencji, która nie złożyła zastrzeżenia o wyłączeniu w całości art. 3 MLI w stosunku do zawartych umów podatkowych, składa określone w art. 3 ust. 5 MLI notyfikacje.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Ze względu na to, że Polska dąży do zapobiegania na płaszczyźnie międzynarodowej sytuacjom kreującym możliwe podwójne nieopodatkowanie, zamierzeniem Polski jest wprowadzenie art. 3 MLI do wszystkich umów podatkowych objętych przez Polskę stosowaniem MLI.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 3 MLI będzie miał zastosowanie do UPO zawartych przez Polskę z:

- 1) Armenią;
- 2) Australią;
- 3) Belgią;
- 4) Chile;
- 5) Hiszpanią;
- 6) Irlandią;
- 7) Izraelem;
- 8) Japonią;
- 9) Luksemburgiem;
- 10) Meksykiem;
- 11) Norwegią;
- 12) Nową Zelandią;
- 13) Rosją;
- 14) Rumunią;
- 15) Słowacją;
- 16) RPA;
- 17) Turcją;
- 18) Wielką Brytanią.

Z uwagi na stanowisko przyjęte przez Irlandię, Japonię, Luksemburg i Wielką Brytanię, w przypadku UPO z tymi państwami zastosowanie znajdzie jedynie art. 3 ust. 1 MLI.

Natomiast w odniesieniu do pozostałych UPO wskazanych powyżej, zastosowanie znajdą art. 3 ust. 1 oraz ust. 2 MLI.

W odniesieniu do UPO z Hiszpanią, Irlandią, Izraelem, Japonią, Luksemburgiem, RPA oraz Turcją, z uwagi na rozwiązania przyjęte przez te państwa, art. 3 ust. 1 MLI zostanie zmodyfikowany zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 3 MLI.

W przypadku UPO z Meksykiem, ze względu na to, że umowa ta w ust. 1 Protokołu zawiera przepis podobny do przewidzianego w art. 3 MLI, złożona przez Polskę notyfikacja na podstawie art. 3 ust. 6 MLI wymienia ten przepis jako zawierający regulacje przewidziane w art. 3 ust. 4 MLI. W konsekwencji ust. 1 Protokołu tej UPO zostanie zastąpiony przez regulację art. 3 ust. 1 MLI.

4. Artykuł 4 MLI – podmioty o podwójnej siedzibie

Uwagi ogólne

Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, jeżeli z powodu postanowień umowy podatkowej, do której ma zastosowanie MLI, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium więcej niż jednej umawiającej się jurysdykcji, właściwe organy umawiających się jurysdykcji będą starały się określić w drodze wzajemnego porozumienia, na terytorium której z umawiających się jurysdykcji dana osoba będzie uważana za mającą siedzibę dla celów takiej umowy podatkowej, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie okoliczności.

Powyższa reguła kolizyjna będzie miała zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień umowy podatkowej, które przewidują zasady ustalania, iż osoba inna niż osoba fizyczna będzie traktowana jako osoba mająca siedzibę na terytorium jednej z umawiających się jurysdykcji w przypadkach, gdy taka osoba byłaby traktowana jako posiadająca siedzibę na terytorium więcej niż jednej umawiającej się jurysdykcji. Jednakże powyższe nie będzie miało zastosowania, do postanowień umowy podatkowej, które dotyczą kwestii siedziby spółek uczestniczących w porozumieniach o podwójnych notowaniach (*dual-listed company arrangements*).

Przedmiotowa reguła będzie miała ponadto zastosowanie także wówczas, gdy w ogóle nie ma w umowie podatkowej przepisów regulujących sytuacje podwójnej rezydencji podatkowej osób prawnych.

Przy braku ww. porozumienia, dany podmiot nie będzie uprawniony do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w umowie podatkowej, do której ma

zastosowanie MLI, chyba że w granicach oraz w taki sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy umawiających się jurysdykcji.

Kryterium faktycznego zarządu wprowadzono do Modelowej Konwencji OECD (dalej: „MK OECD”) w 1963 r. – sytuację, w której osoba inna niż osoba fizyczna ma rezydencję podatkową w obu państwach, uważano wtedy za rzadkość. Jednakże w 2008 r. dodano do komentarza do MK OECD opcję, zgodnie z którą sytuacje takie powinny być rozwiązywane na podstawie procedury wzajemnego porozumiewania się między właściwymi organami umawiających się państw. Modyfikacja podejścia w tym zakresie związana była z tym, że coraz częściej spółki o podwójnej rezydencji wykorzystywane były w schematach unikania opodatkowania. W związku z powyższym, w MLI zaproponowano opcję wprowadzenia „obowiązkowej” procedury wzajemnego porozumiewania się, ponieważ uznano, że analiza każdej sprawy skutecznie będzie przeciwdziałać agresywnemu planowaniu podatkowemu.

Przepisy dotyczące podwójnej rezydencji podatkowej nie stanowią minimalnego standardu MLI, w związku z czym możliwe jest niestosowanie przepisu art. 4 MLI.

Każda Strona, która nie złożyła zastrzeżenia o wyłączeniu w całości przedmiotowego przepisu MLI w stosunku do zawartych umów podatkowych, jest obowiązana do złożenia stosownej notyfikacji na podstawie art. 4 ust. 4 MLI.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Zamierzeniem Polski jest stosowanie art. 4 MLI do wszystkich umów podatkowych objętych MLI.

Polska dokonała zatem notyfikacji na podstawie art. 4 ust. 4 MLI przepisów wszystkich umów podatkowych zawierających regulacje, o których mowa w art. 4 ust. 2 MLI – w celu zastąpienia notyfikowanych regulacji UPO przez art. 4 ust. 1 MLI.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 4 ust. 1 MLI będzie miał zastosowanie do UPO zawartych przez Polskę z:

- 1) Armenią;
- 2) Chinami;
- 3) Egiptem;
- 4) Indiami;
- 5) Irlandią;

- 6) Indonezją;
- 7) Izraelem;
- 8) Japonią;
- 9) Meksykiem;
- 10) Nową Zelandią;
- 11) Norwegią;
- 12) Rumunią;
- 13) Rosją;
- 14) Serbią;
- 15) Słowacją;
- 16) Słowenią;
- 17) RPA;
- 18) Wielką Brytanią.

Efektem zastosowania MLI będzie zastąpienie przez art. 4 ust. 1 MLI notyfikowanych przez Polskę i ww. państwa regulacji UPO.

Skutek ten wystąpi również w odniesieniu do UPO z Australią, Indonezją oraz Japonią, przy czym z uwagi na wybór dokonany przez te państwa, ostatnie zdanie art. 4 ust. 1 MLI będzie zastąpione fragmentem wskazanym w art. 4 ust. 3 lit. e MLI, tj.: „*W przypadku braku takiego porozumienia, osoba taka nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja*”.

5. Artykuł 5 MLI – metody unikania podwójnego opodatkowania

Uwagi ogólne

W ramach projektu BEPS wskazano, iż metoda wyłączenia z progresją, która polega na zwolnieniu z opodatkowania danego typu dochodu w państwie rezydencji, w sytuacji gdy dochód ten jednocześnie korzysta w drugim państwie ze zwolnienia z opodatkowania wynikającego z prawa krajowego tego państwa, może powodować podwójne nieopodatkowanie dochodów, które nie jest zjawiskiem pożądanym, a czasami może wręcz przybierać postać nadużyć. Takim sytuacjom zapobiega metoda proporcjonalnego zaliczenia, zgodnie z którą dochód, który może być opodatkowany w drugim państwie, powinien zostać opodatkowany również w państwie rezydencji, przy czym podatek zapłacony za granicą podlega proporcjonalnemu odliczeniu od podatku należnemu w państwie rezydencji.

W związku z powyższym w MLI proponuje się automatyczne wprowadzenie metody zaliczenia proporcjonalnego w umowach podatkowych, które przewidują stosowanie jako metody unikania podwójnego opodatkowania metody wyłączenia. Jurysdykcje mogą dokonać wyboru stosowania jednej z trzech Opcji przewidzianych w tym zakresie (art. 5 ust. 1 MLI) bądź wybrać niestosowanie żadnej z Opcji. Jeżeli wybory dokonane przez dwa umawiające się państwa w zakresie Opcji będą się różnić, wówczas zastosowanie będzie miała w odniesieniu do własnych rezydentów podatkowych tych państw wybrana przez nie Opcja (art. 5 ust. 1 MLI *in fine*) – *vide* wspomniane wcześniej asymetryczne działanie MLI.

W ocenie Ministerstwa Finansów zasadne jest przyjęcie rozwiązania całościowego i ujednoczenie w każdej umowie podatkowej sposobu eliminacji podwójnego opodatkowania przez zmianę metody unikania podwójnego opodatkowania z metody wyłączenia z progresją na metodę zaliczenia proporcjonalnego. Dzięki MLI Polska ma możliwość szybkiego wprowadzenia zmian w odniesieniu także do umów zawieranych wiele lat temu. Podkreślenia wymaga, że metoda odliczenia proporcjonalnego gwarantuje pełniejszą kontrolę nad dochodami polskich podatników osiągniętymi za granicą, a jednocześnie usuwa możliwe niekorzystne podwójne opodatkowanie dochodów.

Opcja A dotyczy rozszerzenia metody wyłączenia z progresją o postanowienie podobne do zawartego w Artykule 23A ust. 4 MK OECD z tą różnicą, że nie zawęży się stosowania tego przepisu jedynie do dywidend. Celem zmiany jest uniknięcie sytuacji powstania nieopodatkowania w odniesieniu do danego dochodu, która mogłaby wystąpić, gdyby nie było zgody między państwem miejsca zamieszkania lub siedziby (państwem rezydencji podatkowej) a państwem źródła (państwem, na terytorium którego powstaje dochód) w sprawie faktów związanych z konkretną sprawą lub na tle interpretacji postanowień danej umowy. Postanowienie to będzie więc miało zastosowanie w sytuacjach, gdy państwo źródła interpretuje fakty i postanowienia umowy w taki sposób, że część dochodu lub majątku wchodzi w zakres stosowania postanowień umowy, które eliminuje prawo tego państwa do opodatkowania tej części dochodu lub ogranicza wysokość podatku, jakiemu może podlegać dana część dochodu, podczas gdy państwo rezydencji stosuje inną interpretację faktów i postanowień danej umowy, i uważa, że dana część dochodu może być opodatkowana w państwie źródła stosownie do postanowień takiej umowy, która w razie braku tego ustępu zobowiązywałaby państwo rezydencji do przyznania zwolnienia.

Kształt przepisu ust. 2 w zasadzie opiera się na Artykule 23A ust. 4 MK OECD. Niezbędne zmiany zostały dokonane w celu uzgodnienia terminologii użytej w MLI i MK OECD.

Opcja B dotyczy zmian, zgodnie z którymi państwo rezydencji miałooby prawo korzystać z metody zaliczenia proporcjonalnego zamiast z metody wyłączenia także w sytuacji, w której dywidendy mogą być odliczane od podstawy opodatkowania w państwie źródła.

Opcja C, wybrana przez Polskę, przedstawia całościowe podejście i proponuje wprowadzenie metody zaliczenia proporcjonalnego w każdej umowie, w której dotychczas stosowano metodę wyłączenia z progresją.

Zgodnie z Opcją C, w przypadku gdy osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w umawiającej się jurysdykcji uzyskuje dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami danej umowy podatkowej, mogą być opodatkowane przez drugą umawiającą się jurysdykcję (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez tę drugą umawiającą się jurysdykcję wyłącznie z powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej drugiej umawiającej się jurysdykcji – *vide* także wcześniejsze uwagi na ten temat, dot. przepisu art. 3 MLI w zakresie podmiotów transparentnych), pierwsza umawiająca się jurysdykcja zezwoli na:

- odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w drugiej umawiającej się jurysdykcji,
- odliczenie od podatku od majątku tej osoby, kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w drugiej umawiającej się jurysdykcji.

Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub od majątku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód lub majątek, które mogą być opodatkowane w tej drugiej umawiającej się jurysdykcji.

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem umowy podatkowej, do której będzie mieć zastosowanie MLI, dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w umawiającej się jurysdykcji jest zwolniony z opodatkowania przez tę jurysdykcję, wówczas jurysdykcja ta może, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Polska złożyła stosowne oświadczenie na podstawie art. 5 ust. 10 MLI w przedmiocie dokonania wyboru stosowania Opcji C.

Polskie umowy podatkowe przewidują eliminację podwójnego opodatkowania na podstawie metody zwolnienia (wyłączenia z progresją) albo metody zaliczenia proporcjonalnego.

Zgodnie z pierwszą metodą, dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega natomiast na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika.

Ze względu na fakt, że art. 5 MLI nie wchodzi w skład minimalnego standardu, nie jest wymagane jego przyjęcie oraz stosowanie przez państwa. W przypadku gdy drugie umawiające się państwo, które nie dokonało wyboru w zakresie stosowania żadnej z Opcji, złoży oświadczenie na podstawie art. 5 ust. 8 MLI w zakresie wyłączenia stosowania art. 5 MLI w odniesieniu do jednej lub większej liczby zawartych przez nie umów podatkowych, zostanie zachowane *status quo* w zakresie przepisów dotyczących metody unikania podwójnego opodatkowania przewidzianej w danej umowie podatkowej. Wówczas Polska nie będzie uprawniona do dokonania zamiany i stosowania metody zaliczenia proporcjonalnego w danej umowie podatkowej, nawet w odniesieniu do jej własnych rezydentów podatkowych.

Należy także zwrócić uwagę, iż drugie umawiające się państwo, które nie dokonało wyboru w zakresie stosowania Opcji C, może skorzystać z uprawnienia na podstawie art. 5 ust. 9 MLI i nie zezwolić drugiemu umawiającemu się państwu na zastosowanie Opcji C. Wówczas Polska także nie będzie uprawniona do stosowania Opcji C i, w efekcie, do zmiany metody wyłączenia stosowanej w umowie na metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Powyższa Opcja C będzie miała zastosowanie do postanowień umów podatkowych, które obecnie dla celów uniknięcia podwójnego opodatkowania nakładają na umawiającą się jurysdykcję obowiązek zwolnienia z podatku dochodu osiągniętego lub majątku

posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej umawiającej się jurysdykcji, które mogą być opodatkowane w drugiej umawiającej się jurysdykcji zgodnie z postanowieniami takiej umowy podatkowej. Polska w notyfikacji złożonej na podstawie art. 5 ust. 10 lit. c MLI wskazuje przepisy przewidujące metodę wyłączenia jako metodę unikania podwójnego opodatkowania umów podatkowych, w stosunku do których celem Polski jest zmiana metody unikania podwójnego opodatkowania na metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa które podpisały Konwencję, oraz stanowisko Polski, Opcja C wybrana przez Polskę będzie miała zastosowanie do UPO zawartych przez Polskę z następującymi państwami:

- 1) Austria;
- 2) Belgia;
- 3) Chiny;
- 4) Finlandia;
- 5) Grecja;
- 6) Hiszpania;
- 7) Irlandia;
- 8) Izrael;
- 9) Japonia;
- 10) Litwa;
- 11) Meksyk;
- 12) Norwegia;
- 13) Nowa Zelandia;
- 14) Portugalia;
- 15) Rumunia;
- 16) Słowacja;
- 17) Słowenia;
- 18) Wielka Brytania;
- 19) Włochy.

W konsekwencji we wskazanych powyżej UPO dojdzie do zmiany stosowanej przez Polskę metody unikania opodatkowania na metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Jednocześnie, w przypadku UPO z Hiszpanią, Opcja C znajdzie również zastosowanie do metody unikania opodatkowania stosowanej obecnie przez Hiszpanię w odniesieniu do jej rezydentów. Natomiast w przypadku UPO z Luksemburgiem, Austrią i Szwajcarią, do metody obecnie stosowanej przez te państwa znajdzie zastosowanie Opcja A.

6. Art. 6 MLI – cel umowy podatkowej

Uwagi ogólne

Art. 6 ust. 1 MLI wchodzi w zakres minimalnego standardu. W tych granicach konieczne jest przyjęcie tej regulacji MLI przez państwa w ogóle przystępujące do Konwencji.

W konsekwencji preambuły dwustronnych umów podatkowych objętych Konwencją zostaną zastąpione bądź uzupełnione o dodatkową regułę mającą zastosowanie przy ich interpretacji, zgodnie z którą ich celem pozostaje uniknięcie podwójnego opodatkowania, natomiast równocześnie nie mogą być tworzone sytuacje sprzyjające uniknięciu lub zmniejszeniu opodatkowania przez działania, którym ma zapobiegać Konwencja (art. 6 ust. 1 MLI).

I tak, preambuła objętej MLI zawartej przez Polskę umowy podatkowej, zostanie zmieniona w ten sposób, żeby zawierała następujący fragment:

„Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych niniejszą umową, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w tej umowie pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji), ”.

W zależności od wyboru stron, powyższy fragment zostanie dołączony do preambuły umowy podatkowej bądź zastąpi istniejącą obecnie preambułę. Skutek zależeć będzie od dokonanych przez strony notyfikacji (na podstawie art. 6 ust. 5 MLI):

- jeżeli obydwa państwa dokonają w identyczny sposób notyfikacji istniejącej obecnie w UPO preambuły, wówczas tekst nowej preambuły zastąpi dotychczasowe brzmienie preambuły UPO odnoszącej się do zamiaru wyeliminowania podwójnego opodatkowania (skutek „replaced”),
- w pozostałych wypadkach, tekst preambuły zaproponowany przez MLI zostanie dobudowany do istniejącego tekstu preambuły (skutek „in addition to”).

Stanowisko przyjęte przez Polskę

W formularzu Polski (notyfikacja na podstawie art. 6 ust. 5 MLI) zostały wskazane preambuły UPO, których brzmienie odnoszące się do zamiaru wyeliminowania podwójnego opodatkowania Polska zamierza zastąpić brzmieniem zaproponowanym w art. 6 ust. 1 MLI.

W odniesieniu do pozostałych preambuł, niewymienionych w przedmiotowej notyfikacji, zamierzeniem Polski jest ich uzupełnienie o brzmienie zaproponowane w art. 6 ust. 1 MLI.

W Konwencji (art. 6 ust. 3) dodatkowo zaproponowano odniesienie się, jako jednego z celów umów podatkowych, także do wzmocnienia relacji gospodarczych między państwami. Polska nie wybiera jednak opcji stosowania tego przepisu (jest to możliwe, ponieważ przepis ten nie wchodzi w zakres minimalnego standardu MLI).

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, preambuły odnoszące się do zamiaru wyeliminowania podwójnego opodatkowania zawarte w UPO z następującymi państwami zostaną zastąpione („replaced”) przez brzmienie wskazane w art. 6 ust. 1 MLI:

- 1) Austria;
- 2) Belgia;
- 3) Chiny;
- 4) Cypr;
- 5) Czechy;
- 6) Dania;
- 7) Egipt;
- 8) Finlandia;
- 9) Grecja;
- 10) Hiszpania;
- 11) Irlandia;
- 12) Islandia;
- 13) Indonezja;
- 14) Izrael;
- 15) Korea Południowa;

- 16) Litwa;
- 17) Luksemburg;
- 18) Malta;
- 19) Meksyk;
- 20) Norwegia;
- 21) Nowa Zelandia;
- 22) Portugalia;
- 23) Rosja;
- 24) Serbia;
- 25) Singapur;
- 26) Słowacja;
- 27) Słowenia;
- 28) Turcja;
- 29) Węgry;
- 30) Wielka Brytania;
- 31) Włochy.

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, do preambuł UPO z następującymi państwami zostanie dodane („*included in addition*”) brzmienie wskazane w art. 6 ust. 1 MLI:

- 1) Armenia;
- 2) Australia;
- 3) Bułgaria;
- 4) Chile;
- 5) Chorwacja;
- 6) Francja;
- 7) Indie;
- 8) Japonia;
- 9) Kanada;
- 10) Łotwa;
- 11) Pakistan;
- 12) RPA;
- 13) Rumunia;
- 14) Szwajcaria;

15) Szwecja.

7. Art. 7 MLI – zapobieganie nadużyciom traktatów

Uwagi ogólne

Przepis ten ma na celu wprowadzenie do umów podatkowych klauzul ograniczających możliwość korzystania z przywilejów danej umowy w sytuacji, gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji lub utworzenia danej struktury było uzyskanie takich korzyści, a ich uzyskanie byłoby sprzeczne z przedmiotem lub celem odpowiednich postanowień umownych (uwzględniając zmienioną preambułę).

Celem tego postanowienia jest zagwarantowanie, aby przepisy umów nie były wykorzystywane w agresywnym planowaniu podatkowym. Jest to element minimalnego standardu.

MLI przewiduje w tym zakresie trzy możliwości, tj.:

- przyjęcie klauzuli PPT (ang. *principal purpose test*; dalej: „PPT”) – art. 7 ust. 1 MLI (wybór dokonany przez Polskę),
- przyjęcie klauzuli PPT wraz z uproszczonym przepisem mającym na celu ograniczenie przyznania korzyści umownych (uproszczony przepis LOB – ang. *limitation of benefits*),
- przyjęcie rozszerzonej klauzuli mającej na celu ograniczenie przyznania korzyści umownych (szeroki przepis LOB).

Art. 7 ust. 2 MLI określa umiejscowienie przepisu art. 7 ust. 1 MLI w ramach umowy podatkowej objętej Konwencją. Wyjaśnia on, że klauzula PPT, o której mowa w ust. 1:

- zastępuje („*replace*”) obowiązujące postanowienia umów podatkowych objętych MLI w zakresie w jakim odmawiają one w całości lub w części przyznania korzyści podatkowych, które w innym przypadku byłyby przewidziane daną umową podatkową, w sytuacji gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia jakiegokolwiek umowy lub utworzenia jakiegokolwiek podmiotu lub stron takiego typu porozumień było uzyskanie tych korzyści; skutek ten wystąpi wówczas, gdy obie strony danej umowy podatkowej notyfikują przepisy zawierające tzw. małe klauzule PPT, obowiązujące przede wszystkim w zakresie dochodów pasywnych (dywidend, odsetek i należności licencyjnych) – w takiej sytuacji przepis, art. 7 ust. 1 MLI zastąpi notyfikowane przepisy,
- Zastępuje przepis UPO w zakresie niezgodności („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”), tj. przepis art. 7 ust. 1 MLI:

- będzie funkcjonował niejako obok obowiązujących już przepisów generalnych w typie PPT (również w razie braku notyfikacji tych przepisów przez oba państwa),
- zostanie dodany w całości do umowy podatkowej objętej MLI, która w ogóle nie zawiera tego typu przepisu (przepisów).

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Polska, podobnie jak większość państw przystępujących do MLI, dokonała wyboru stosowania klauzuli PPT, jednocześnie nie wykluczając jednak przyjmowania rozszerzonych wariantów, przewidzianych w art. 7 MLI, w drodze bilateralnych negocjacji.

Wybór Polski wynika przede wszystkim z faktu, iż wysoce prawdopodobne jest, że państwa będą się godzić na symetryczne stosowanie przepisów MLI, co oznacza, po wstępnej analizie preferencji państw przystępujących do MLI, że w relacjach dwustronnych w większości przypadków stosowana będzie jedynie klauzula PPT. Niemniej, podejście to nie wyklucza stosowania niniejszego przepisu w szerszym, wyżej opisanym zakresie.

Z uwagi na powyższe, Polska składa w formularzu:

- oświadczenie w zakresie stosowania klauzuli PPT samodzielnie jako środka o charakterze tymczasowym („*Statement of acceptance of the PPT as an interim measure*” na podstawie art. 7 ust. 17 lit. a MLI),
- notyfikację na podstawie art. 7 ust. 17 lit. a MLI przepisów UPO zawierających już regulacje o charakterze PPT (są to przepisy wprowadzające tzw. małe klauzule PPT przede wszystkim w stosunku do dochodów pasywnych, tj. z odsetek, dywidend oraz należności licencyjnych, a także np. przepisy o charakterze ogólnym); celem Polski jest zastąpienie wymienionych w tej notyfikacji przepisów UPO regulacją art. 7 ust. 1 MLI (skutek „*replace*”); w zakresie pozostałych regulacji, Polska zamierza włączyć art. 7 ust. 1 MLI do UPO bez zastępowania istniejących regulacji (konsekwencją będzie zastosowanie/dodanie art. 7 ust. 1 MLI do UPO – skutek zastępowania w zakresie niezgodności „*apply and supersede to the extent of incompatibility*”).

Dodatkowo w art. 7 ust. 4 MLI przewidziano następującą opcję: „*W przypadku, gdy korzyść przewidziana w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie jest przyznana osobie na podstawie jej postanowień (w brzmieniu, które*

może zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję), które odmawiają w całości lub w części korzyści, które byłyby przyznane na podstawie postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, z uwagi na to, że głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek struktury lub transakcji lub jakąkolwiek osoby, której dotyczy dana struktura lub transakcja, było osiągnięcie tych korzyści, właściwy organ Umawiającej się Jurysdykcji, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu lub majątku, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury. Właściwy organ Umawiającej się Jurysdykcji, do którego osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Jurysdykcji zwróciła się z wnioskiem na podstawie tego ustępu, skonsultuje się z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji przed odmową uwzględnienia wniosku”.

Z uwagi na fakt, że Polska nie wybrała przedmiotowego rozwiązania, art. 7 ust. 4 MLI nie będzie miał zastosowania do żadnej z UPO objętych MLI.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, przepisy UPO wskazane przez Polskę w notyfikacji na podstawie art. 7 ust. 17 lit. a MLI zostaną zastąpione („replaced”) przez art. 7 ust. 1 MLI w UPO z następującymi państwami:

- 1) Chile;
- 2) Grecja;
- 3) Indie;
- 4) Kanada;
- 5) Korea Południowa;
- 6) Malta;
- 7) Meksyk;
- 8) Singapur;
- 9) Wielka Brytania.

W zakresie pozostałych UPO, art. 7 ust. 1 MLI będzie miał zastosowanie do UPO przez „dodanie” do norm prawnych UPO z zastąpieniem w zakresie niezgodności („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”).

8. Art. 8 MLI – transakcje wypłat dywidend

Uwagi ogólne

Część umów podatkowych przewiduje możliwość zastosowania niższej stawki podatku u źródła (dalej: „WHT”, ang. *withholding tax*) lub zwolnienia z WHT z tytułu wypłat dywidend do wspólnika będącego nierezydentem, w przypadku gdy podmiot ten posiada określony udział w kapitale spółki zależnej.

Przyjęcie art. 8 ust. 1 MLI pozwoli na wprowadzenie do UPO dotatkowego warunku wymaganego do skorzystania z obniżonej stawki WHT/zwolnienia z WHT w postaci konieczności posiadania udziału w spółce zależnej przez okres co najmniej 365 dni.

Postanowienia umowy podatkowej, do której ma zastosowanie MLI, które zwalniają z opodatkowania dywidendy wypłacane przez spółkę posiadającą siedzibę na terytorium umawiającej się jurysdykcji lub na podstawie których zmniejszona zostaje stawka, zgodnie z którą takie dywidendy mogą być opodatkowane, pod warunkiem że rzeczywisty beneficjent tych dywidend albo osoba do nich uprawniona jest spółką posiadającą siedzibę na terytorium drugiej umawiającej się jurysdykcji (klauzula *beneficial owner*), która posiada, kontroluje lub włada większą niż określona ilość kapitału, udziałów, akcji, praw głosu lub podobnych udziałów w spółce wypłacającej dywidendy, znajdują zastosowanie tylko, jeżeli warunki własnościowe opisane w tych przepisach zostały spełnione przez cały okres 365 dni, który obejmuje dzień wypłaty dywidend (w celu obliczania tego okresu nie będą brane pod uwagę zmiany własnościowe bezpośrednio wynikające z reorganizacji takiej jak połączenie lub podział spółki, która obejmuje aktywa lub która wypłaca dywidendy).

Celem projektowanego przepisu jest w szczególności przeciwdziałanie sytuacjom, w których spółka będąca udziałowcem, posiadająca mniej niż np. 25% udziałów, na krótko przed wypłatą dywidend, podnosi swój udział kapitałowy, w celu uzyskania korzyści umownych. Dlatego też, dążąc do uszczelniania systemu podatkowego, w ocenie Ministerstwa Finansów uzasadniona jest zmiana tego przepisu w dwustronnych umowach wiążących Polskę, zgodnie z rozwiązaniem zaproponowanym w MLI.

Przepis art. 8 MLI nie wchodzi w skład minimalnego standardu, możliwe jest zatem nieprzystępowanie przez poszczególne jurysdykcje do tego przepisu.

Zdecydowana większość polskich umów (ok. 70%) różnicuje wysokość stawek podatku u źródła w zależności od posiadanego udziału w kapitale przez wspólnika. Wśród umów podatkowych zawartych przez Polskę z państwami członkowskimi Unii Europejskiej,

znajdują się umowy których przepisy odzwierciedlają wymogi przewidziane w dyrektywie Rady Europejskiej nr 96/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. o wspólnym systemie opodatkowania mającym zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych mających siedziby na terytoriach różnych państw członkowskich (ang. *Directive on the common system of taxation applicable in the case of parent companies and subsidiaries of different Member States*) (dalej: „Dyrektywa PS”). Dyrektywa PS została zaimplementowana do polskiego systemu prawa w zakresie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: „ustawa o CIT”). Celem Dyrektywy PS jest m.in. wyeliminowanie ewentualnych przeszkód na polu dystrybuowania zysków między podmiotami powiązаныmi posiadającymi siedziby na terytoriach różnych państw członkowskich UE, a w konsekwencji wyeliminowanie WHT w zakresie dywidend wypłacanych przez spółkę zależną do spółki dominującej pod określonymi warunkami – m.in. okres obowiązkowego posiadania udziałów (dalej: *holding period*) wynosi w takim przypadku 24 miesiące (wg art. 8 MLI – *holding period* wynosi 365 dni).

Ocena zależności między uregulowaniami z Dyrektywy PS oraz przewidzianymi przez MLI powinna także zostać dokonana z uwzględnieniem faktu przyjęcia w polskim systemie prawa zasady stosowania przepisów materialnych zawartych w ustawach podatkowych z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska. Umowy te wyznaczają bowiem niekiedy limity stawek w odniesieniu do danego podatku, czy też determinują warunki nałożenia podatku w ogóle, co należy każdorazowo wziąć pod uwagę przy końcowym opodatkowaniu danego dochodu. Należy też zauważyć, że niektóre z przedmiotowych umów podatkowych przewidują warunek *holding period* wynoszący 24 miesiące.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 MLI, przyjęcie rozwiązań przewidzianych w tym przepisie jest przy tym możliwe tylko w odniesieniu do tych umów podatkowych, które przewidują możliwość stosowania niższych stawek WHT bądź zwolnienia z WHT przy opodatkowaniu dywidend ze względu na wysokość posiadanego udziału w kapitale.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Mając na uwadze powyższe zamierzeniem Polski jest przyjęcie art. 8 ust. 1 MLI, przy zachowaniu jednak warunku *holding period* w przypadku UPO przewidujących okres dłuższy niż zaproponowany w MLI.

W konsekwencji Polska złoży w formularzu następujące zastrzeżenie oraz notyfikację w zakresie art. 8 MLI:

- zastrzeżenie na podstawie art. 8 ust. 3 lit. b pkt i MLI – w celu zachowania w dotychczasowym brzmieniu wskazanych przepisów umów podatkowych,
- notyfikację na podstawie art. 8 ust. 4 MLI, zgodnie z którą w stosunku do wymienionych w tej notyfikacji przepisów umów podatkowych określających zasady opodatkowania dochodów z dywidend celem Polski jest wprowadzenie art. 8 ust. 1 MLI.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 8 ust. 1 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do przepisów UPO wskazanych przez Polskę w notyfikacji na podstawie art. 8 ust. 4 MLI z następującymi państwami:

- 1) Francja;
- 2) Hiszpania;
- 3) Irlandia;
- 4) Izrael;
- 5) Meksyk;
- 6) RPA;
- 7) Rumunia;
- 8) Serbia;
- 9) Słowenia.

9. Art. 9 MLI – zyski z tytułu przeniesienia udziałów lub akcji lub innych praw w podmiotach, których wartość pochodzi głównie z majątku nieruchomego (tzw. klauzula nieruchomościowa)

Uwagi ogólne

Zgodnie z art. 9 ust. 1 MLI, postanowienia umów podatkowych przewidujące, że zyski uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium umawiającej się jurysdykcji z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) lub innych praw z tytułu udziału w podmiocie, mogą być opodatkowane w drugiej umawiającej się jurysdykcji, pod warunkiem że większa niż określona część wartości tych udziałów lub praw pochodzi z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tej drugiej z umawiających się jurysdykcji (lub pod warunkiem że większa niż określona część majątku tego podmiotu składa się z takiego majątku nieruchomego/nieruchomości), będą miały zastosowanie, jeżeli:

- warunek odpowiedniej wartości progu jest spełniony w dowolnym czasie podczas 365 dni poprzedzających przeniesienie własności; i
- są to udziały (akcje) lub porównywalne prawa takie jak udziały w spółce osobowej lub truście (o ile te udziały lub prawa nie zostały jeszcze objęte) w uzupełnieniu jakichkolwiek udziałów (akcji) lub porównywalnych praw już objętych przez te przepisy.

Okres 365 dni będzie miał zastosowanie w miejsce lub w sytuacji braku stosownego okresu dla dokonania oceny, czy zostało spełnione kryterium odpowiedniego progu wartości majątku w przepisach umowy podatkowej, do której ma zastosowanie MLI.

Strona MLI może także dokonać wyboru w zakresie stosowania art. 9 ust. 4 MLI. Zgodnie z tym przepisem, dla celów umów podatkowych, do których ma zastosowanie MLI, zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium umawiającej się jurysdykcji z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) lub porównywalnych praw, takich jak udziały w spółce osobowej lub truście, mogą zostać opodatkowane w drugiej umawiającej się jurysdykcji jeżeli, w każdym czasie w ciągu 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów (akcji) lub porównywalnych praw, ich wartość pochodziła w więcej niż 50% bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości położonego na terytorium tej drugiej jurysdykcji. Powyższe będzie miało zastosowanie w miejsce lub w sytuacji braku przepisów umowy podatkowej, do której ma zastosowanie MLI, zgodnie z którymi zyski uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium umawiającej się jurysdykcji z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) lub porównywalnych praw z tytułu udziału w podmiocie, mogą być opodatkowane w drugiej umawiającej się jurysdykcji, pod warunkiem że większa niż określona część wartości tych udziałów lub praw pochodzi z majątku nieruchomości (nieruchomości) położonego na terytorium tej drugiej z umawiających się jurysdykcji lub pod warunkiem że większa niż określona część majątku tego podmiotu składa się z takiego majątku nieruchomości (nieruchomości).

Przepis art. 9 MLI (zarówno ust. 1 jak i ust. 4) nie wchodzi w skład minimalnego standardu – możliwe jest więc wyłączenie jego stosowania przez strony Konwencji.

Relacja art. 9 ust. 1 MLI do art. 9 ust. 4 MLI

Art. 9 ust. 1 MLI może znaleźć zastosowanie jedynie do UPO zawierających klauzulę nieruchomościową – skutkiem jego zastosowania będzie zatem uzupełnienie istniejących

klauzul nieruchomościowych o opisane powyżej warunki (skutek „*apply*”). Przepis ten nie może jednak wprowadzić/dodać do UPO samej klauzuli nieruchomościowej.

Natomiast art. 9 ust. 4 MLI może nie tylko zmienić istniejące klauzule nieruchomościowe, ale także może znaleźć zastosowanie w przypadkach, gdy dana umowa podatkowa nie zawiera w ogóle klauzuli nieruchomościowej.

Możliwy jest wybór stosowania obu tych regulacji, jednakże nie w odniesieniu do tej samej umowy podatkowej.

Art. 9 ust. 1 MLI znajdzie zastosowanie do UPO w przypadku, gdy oba państwa (nieskładające zastrzeżenia do art. 9 ust. 1 MLI) dokonają notyfikacji przepisu UPO zawierającego klauzulę nieruchomościową (notyfikacja na podstawie art. 9 ust. 7 lub ust. 8 MLI). W efekcie do wskazanego przepisu UPO znajdą zastosowanie wskazane w art. 9 ust. 1 MLI dodatkowe warunki (skutek „*apply*”).

W przypadku jednak, jeżeli oba państwa dokonają wyboru stosowania art. 9 ust. 4 MLI, zastosowanie znajdzie wyłącznie art. 9 ust. 4 MLI, a zastosowanie przepisu art. 9 ust. 1 MLI zostanie wyłączone (zgodnie z art. 9 ust. 8 zd. 3 MLI). W takim przypadku, zakres stosowania art. 9 ust. 4 MLI ramach danej UPO zależy od notyfikacji dokonanych przez strony:

- w razie dokonania notyfikacji (na podstawie art. 9 ust. 7 lub ust. 8 MLI) przez obie strony tego samego przepisu UPO, przepis ten zostanie zastąpiony przez art. 9 ust. 4 MLI (skutek „*replaced*”),
- brak notyfikacji przepisu UPO przez przynajmniej jedną ze stron skutkuje stosowaniem art. 9 ust. 4 MLI jako zastępującego przepis UPO w zakresie niezgodności (skutek: „*apply and supersede to the extent of incompatibility*”); w przypadku UPO niezawierających klauzuli nieruchomościowej, w praktyce oznacza to dodanie do UPO takiego postanowienia.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Zgodnie z aktualną polityką Ministerstwa Finansów, w trakcie negocjacji proponuje się partnerom negocjacyjnym zawarcie w umowie przepisu antyabuzywnego, dotyczącego klauzuli nieruchomościowej. Obecnie mniej więcej połowa z zawartych przez UPO zawiera taką klauzulę w różnym kształcie. Przepisy te mają na celu zapobieganie unikaniu opodatkowania dochodów ze zbycia nieruchomości w państwie miejsca położenia tej nieruchomości przez tworzenie spółek nieruchomościowych z udziałem zagranicznym i sprzedaż udziałów (akcji) w tych spółkach nierezydentom. Wydaje się uzasadnione

ujednoczenie klauzul zawartych w umowach podatkowych w stosunku do tego, co przewiduje MLI.

Dodatkowo przepis art. 9 MLI, aby jeszcze skuteczniej przeciwdziałać sztucznym transakcjom mającym na celu przede wszystkim unikanie opodatkowania, przewiduje jego stosowanie także w odniesieniu do sprzedaży udziałów (akcji) w spółkach osobowych i trustach. Przepis został uzupełniony w taki sposób, aby zapobiegać sytuacjom, w których udziały (akcje) zostają przypisane do danego podmiotu na krótko przed sprzedażą tych udziałów (akcji), w celu zmiany proporcji własności akcji lub udziałów w spółce, które pochodzą bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości. Z uwagi na powyższe, Polska zamierza przyjąć:

- art. 9 ust. 1 MLI – w celu uszczelnienia istniejących klauzul nieruchomościowych; oraz
- art. 9 ust. 4 MLI – w celu wprowadzenia do UPO niezawierających klauzul nieruchomościowych takich regulacji (bądź uszczelnienia istniejących klauzul – w sytuacjach, gdy druga strona UPO składa zastrzeżenie o niestosowaniu art. 9 ust. 1 MLI).

W konsekwencji w formularzu Polski złożone zostaną:

- notyfikacja na podstawie art. 9 ust. 8 MLI o wyborze stosowania art. 9 ust. 4 MLI,
- notyfikacja na podstawie art. 9 ust. 7 MLI zawierająca wskazanie konkretnych przepisów umów podatkowych, w stosunku do których Polska zamierza stosować art. 9 ust. 1 i ust. 4 MLI.

Brak jest przy tym obowiązku wymienienia w notyfikacji umów podatkowych niezawierających w ogóle klauzuli nieruchomościowej, do których Polska zamierza stosować/dodać art. 9 ust. 4 MLI.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 9 ust. 1 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do przepisów UPO wskazanych przez Polskę w notyfikacji na podstawie art. 9 ust. 7 MLI z następującymi państwami:

- 1) Australia (zastosowanie znajdzie art. 9 ust. 1 lit. a i lit. b MLI);
- 2) Belgia (zastosowanie znajdzie jedynie art. 9 ust. 1 lit. b MLI);
- 3) Meksyk (zastosowanie znajdzie art. 9 ust. 1 lit. a i lit. b MLI).

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 9 ust. 4 MLI zastąpi przepisy (bądź fragmenty przepisów) UPO wskazane przez Polskę w notyfikacji na podstawie art. 9 ust. 7 MLI z następującymi państwami:

- 1) Armenia;
- 2) Chorwacja;
- 3) Egipt;
- 4) Francja;
- 5) Hiszpania;
- 6) Indie;
- 7) Irlandia;
- 8) Izrael;
- 9) Malta;
- 10) Nowa Zelandia;
- 11) Słowacja.

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 9 ust. 4 MLI będzie miał zastosowanie, zastępując w zakresie niezgodności („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”) przepisy UPO z następującymi państwami:

- 1) Indonezja;
- 2) Japonia;
- 3) Portugalia;
- 4) Rosja;
- 5) Serbia;
- 6) Słowenia;
- 7) Turcja;
- 8) Włochy.

10. Art. 10 MLI – klauzula antyabuzywna dotycząca zakładów położonych na terytoriach trzecich jurysdykcji

Uwagi ogólne

Założeniem art. 10 MLI jest wprowadzenie zasady, zgodnie z którą w przypadku, gdy przedsiębiorstwo jednej z umawiających się jurysdykcji uzyskuje dochód z drugiej umawiającej się jurysdykcji i ten dochód zgodnie z przepisami pierwszej umawiającej się

jurysdykcji można przypisać zakładowi przedsiębiorstwa położonemu na terytorium trzeciej jurysdykcji, i zyski, które można przypisać temu zakładowi są zwolnione z opodatkowania w pierwszej umawiającej się jurysdykcji, wówczas korzyści przewidziane w umowie podatkowej nie będą przyznawane w odniesieniu do części dochodu opodatkowanego przez trzecią jurysdykcję w wysokości mniejszej niż 60% podatku, jaki zostałby nałożony przez pierwszą umawiającą się jurysdykcję na tę część dochodu, jeżeli ten zakład byłby położony na terytorium tej pierwszej umawiającej się jurysdykcji. W takim wypadku, taki dochód pozostanie opodatkowany zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym drugiej umawiającej się jurysdykcji, niezależnie od innych postanowień umowy podatkowej. Powyższe nie będzie miało zastosowania w sytuacji, gdy taki dochód jest uzyskiwany z drugiej umawiającej się jurysdykcji w związku z aktywnym prowadzeniem działalności gospodarczej przez zakład lub ma charakter incydentalny wobec takiej działalności (mającej inny charakter niż działalność gospodarcza polegająca na dokonywaniu, zarządzaniu lub zwykłym posiadaniu przez przedsiębiorstwo inwestycji na własny rachunek, chyba że takie działania stanowią działalność bankową, ubezpieczeniową lub związaną z obrotem papierami wartościowymi, prowadzoną odpowiednio przez bank, przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe lub licencjonowanego pośrednika w obrocie papierami wartościowymi). Jeżeli korzyści podatkowe przewidziane w danej umowie podatkowej nie zostają przyznane, na podstawie art. 10 ust. 1 MLI w odniesieniu do części dochodu uzyskiwanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium umawiającej się jurysdykcji, właściwy organ drugiej umawiającej się jurysdykcji może jednak przyznać takie korzyści w odniesieniu do tej części dochodu jeżeli, w odpowiedzi na wniosek takiej osoby, organ ten ustali, że przyznanie takich korzyści jest uzasadnione mając na względzie przyczyny, zgodnie z którymi taka osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na takim terytorium nie spełniła kryteriów, o których mowa przepisach art. 10 ust. 1 i 2 MLI. Właściwy organ tej umawiającej się jurysdykcji, do którego wniosek, zgodnie z poprzednim zdaniem, został skierowany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiej umawiającej się jurysdykcji, dokona uzgodnień z właściwym organem tej drugiej umawiającej się jurysdykcji przed uwzględnieniem lub odmownym rozpatrzeniem wniosku.

Powyższe zasady będą miały zastosowanie w miejsce lub w sytuacji braku postanowień umowy podatkowej odmawiających przyznania korzyści podatkowych lub

ograniczających przyznanie takich korzyści, które w innym przypadku zostałyby przyznane przedsiębiorstwu jurysdykcji, uzyskującemu dochód z drugiej jurysdykcji, który można przypisać do zakładu przedsiębiorstwa położonego w trzeciej jurysdykcji. Zawarte przez Polskę umowy podatkowe nie zawierają tego rodzaju przepisów (wyjątek stanowi podpisana w 2013 r., lecz nieobowiązująca jeszcze umowa z USA, która zawiera podobny, jednak nieidentyczny przepis).

Projektowany przepis ma na celu ochronę państwa źródła w przypadku udzielania korzyści umownych w sytuacji, w której dochód uzyskany przez zakład w trzecim państwie, nie podlega tam opodatkowaniu lub podlega zdecydowanie obniżonemu opodatkowaniu. Niniejsze postanowienie ma również przeciwdziałać transferowi aktywów (akcje, obligacje itd.) do zakładu w trzecim państwie, które oferuje preferencyjne traktowanie podatkowe (np. istnieje ryzyko nieopodatkowania tego typu aktywów w trzecim państwie).

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Celem Polski jest wyłączenie stosowania art. 10 MLI w odniesieniu do wszystkich zawartych przez Polskę umów podatkowych. Opcja taka jest możliwa z uwagi na fakt, że przepis ten nie jest częścią minimalnego standardu.

Polska stoi na stanowisku, iż wszelkie przepisy dot. opodatkowania zakładu w rozumieniu UPO będą podlegały negocjacom dwustronnym.

W konsekwencji Polska złoży zastrzeżenie na podstawie art. 10 ust. 5 lit. a MLI, zgodnie z którym zastrzega prawo do niestosowania w całości art. 10 MLI w stosunku do wszystkich zawartych przez nią umów podatkowych.

Powyższe nie wyłącza możliwości późniejszego przystąpienia do MLI w zakresie przedmiotowego przepisu.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

W konsekwencji złożenia ww. zastrzeżenia, niezależnie od stanowiska drugiej strony umowy podatkowej, zawarte przez Polskę umowy podatkowe nie ulegną zmianie.

11. Art. 11 MLI – stosowanie przepisów umów podatkowych w celu zastrzeżenia prawa strony do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium

Uwagi ogólne

Zabezpieczenie zwane „klauzulą ochronną”, mające na celu zabezpieczenie prawa danej umawiającej się jurysdykcji do opodatkowania jej własnych rezydentów podatkowych,

zostało opracowane w oparciu o tekst przepisu modelowego art. 1 ust. 3 zawartego w Raporcie BEPS z Działania nr 6 (ust. 63 Raportu), który brzmi:

„Niniejsza Konwencja nie będzie naruszała prawa do opodatkowania przez Umawiającą się Państwo własnych rezydentów podatkowych tego Państwa, chyba że korzyści podatkowe zostałyby przyznane w oparciu o Art. 7 ust. 3, Art. 9 ust. 2 oraz przepisy Artykułów: 19, 20, 2A lub 23B, 24, 25 oraz 28”.

Zasadnicze zmiany w przepisie MLI polegają m.in. na zastąpieniu odniesień do numerów i ustępów ww. artykułów opisaniem sytuacji, w oparciu o sformułowania zaproponowane w odpowiednich paragrafach Komentarza do przepisów MK OECD, wypracowanych w ramach projektu BEPS.

Celem klauzuli wprowadzanej przez MLI z jednej strony jest podkreślenie, że zasadą jest, iż państwo ma prawo do opodatkowania swoich rezydentów zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym (większość przepisów umów o unikaniu podwójnego opodatkowania reguluje kwestię ograniczenia opodatkowania rezydentów drugich państw), ale także wskazanie wyjątków od takiej reguły, które wynikają wprost z danej umowy (np. w zakresie korekt współzależnych lub w odniesieniu do emerytów otrzymujących emeryturę z drugiego państwa).

Przepis ten nie stanowi części minimalnego standardu.

W razie braku złożenia zastrzeżeń w zakresie stosowania art. 11 MLI (na podstawie art. 11 ust. 3 MLI), zakres stosowania art. 11 ust. 1 MLI (*„apply in place of or in the absence”*) zależy od dokonanych przez strony notyfikacji:

- w razie dokonania notyfikacji (na podstawie art. 11 ust. 4 MLI) przez obie strony tego samego przepisu UPO, przepis ten zostanie zastąpiony przez art. 11 ust. 1 MLI (skutek *„replaced”*),
- brak notyfikacji przepisu UPO przez przynajmniej jedną ze stron skutkuje stosowaniem art. 11 ust. 1 MLI zastępującego przepis UPO w zakresie niezgodności (skutek *„apply and supersede to the extent of incompatibility”*); w przypadku UPO niezawierających regulacji wskazanych w art. 11 ust. 2 MLI, w praktyce oznacza to dodanie do UPO takiego postanowienia.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Polska w zawartych umowach nie wprowadzała dotychczas opisanego powyżej typu klauzuli ochronnej. Jedynie podpisana, jednak nieobowiązująca umowa podatkowa z USA zawiera takie postanowienie.

Decyzją Polski jest przyjęcie art. 11 MLI w całości, w odniesieniu do wszystkich umów podatkowych. Realizacja tego celu nie wymaga składania przez Polskę zastrzeżeń/notyfikacji.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 11 ust. 1 MLI będzie miał zastosowanie, zastępując w zakresie niezgodności („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”) przepisy UPO z następującymi państwami:

- 1) Armenia;
- 2) Australia;
- 3) Belgia;
- 4) Chile;
- 5) Chiny;
- 6) Indie;
- 7) Indonezja;
- 8) Meksyk;
- 9) Nowa Zelandia;
- 10) Norwegia;
- 11) Portugalia;
- 12) Rumunia;
- 13) Rosja;
- 14) Słowacja;
- 15) Wielka Brytania.

12. Artykuły 12–15 MLI

Uwagi w zakresie regulacji dot. zakładu

Przepisy te zawierają mechanizmy mające na celu określenie sposobów zwalczania ewentualnych nadużyć podatkowych mogących mieć miejsce w odniesieniu do zakładów posiadanych przez przedsiębiorstwa na terytoriach państw trzecich, w zależności od form, jakie mogą przybierać takie działania.

Przedmiotowe regulacje nie stanowią minimalnego standardu.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Na obecnym etapie celem Polski jest wyłączenie stosowania art. 12–15 MLI w odniesieniu do wszystkich zawartych przez Polskę umów podatkowych.

Polska stoi na stanowisku, iż wszelkie przepisy dot. opodatkowania zakładu w rozumieniu UPO będą podlegały negocjacom dwustronnym.

W konsekwencji Polska złoży zastrzeżenia na podstawie art. 12 ust. 4, art. 13 ust. 6 lit. a, art. 14 ust. 3 lit. a oraz art. 15 ust. 2 MLI, zgodnie z którymi zastrzega sobie prawo do niestosowania w całości art. 12–15 MLI w stosunku do wszystkich zawartych przez nią umów podatkowych.

Powyższe nie wyłącza możliwości późniejszego przystąpienia do MLI przez Polskę w zakresie przedmiotowych przepisów.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

W konsekwencji złożenia ww. zastrzeżeń, niezależnie od stanowiska drugiej strony umowy podatkowej, zawarte przez Polskę umowy podatkowe nie ulegną zmianie.

Komentarz w zakresie poszczególnych postanowień art. 12 – 15 MLI

Art. 12 – Sztuczne unikanie statusu zakładu przez umowy typu commissionaire arrangements i inne podobne działania

Celem tego postanowienia jest doprecyzowanie istniejącego już przepisu, zawartego w MK OECD, tak aby możliwe było określenie, kiedy powstaje zakład w sytuacji działalności niezależnego przedstawiciela. W szczególności podkreślenia wymaga, że negocjowanie najważniejszych elementów umowy w danym państwie (bez względu na to, gdzie została ona ostatecznie zawarta) powinno prowadzić do powstania zakładu danego przedsiębiorstwa w tym państwie.

Należy podkreślić, że Polska w toku negocjacji bilateralnych będzie dążyć do przyjęcia przepisów zawartych w MK OECD, które będą regulować przedmiotowe zagadnienia.

Art. 13 – Sztuczne unikanie statusu zakładu przez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu

Umowy podatkowe zawarte przez Polskę w znacznej większości oparte są w tej części o zbliżony przepis zawarty w MK OECD. Przepis ten określa rodzaje działalności, które z uwagi na swój charakter, nie uważa się, że powodują powstanie zakładu danego przedsiębiorstwa w drugim państwie.

Dotychczas przepis przewidywał, że określone rodzaje działalności (np. składowanie towaru) nie stanowiły zakładu. Jednakże w zmieniającej się sytuacji gospodarczej oraz w szczególności w kontekście wzrostu roli sprzedaży internetowej, wyjątki zawarte w analogicznych do Artykułu 5 ust. 4 MK OECD przepisach umów podatkowych, mogą w zasadzie stanowić podstawę działalności prowadzonej przez dane przedsiębiorstwo. W

związku z tym, aby zachować pierwotny cel niniejszego przepisu, w MLI proponuje się wprowadzenie ograniczenia wszystkich wyjątków w nim zawartych do działalności o charakterze pomocniczym i przygotowawczym.

Należy podkreślić, że Polska w toku negocjacji bilateralnych będzie dążyć do przyjęcia przepisów zawartych w MK OECD, które będą regulować przedmiotowe zagadnienia.

Art. 14 – Podział umów

Aby w pełni został spełniony cel zmian przewidzianych w art. 12 i art. 13 MLI, przepisy te powinny zostać uzupełnione o klauzulę przeciwdziałającą podziałowi umów, która ma zapobiegać sztucznemu dzieleniu działalności w celu skorzystania z wyjątków od generalnej zasady powstania zakładu za granicą (nawet zawężonych jedynie do czynności o charakterze pomocniczym i przygotowawczym).

Obecnie obowiązujące umowy podatkowe zasadniczo nie zawierają tego rodzaju przepisu (wyjątkiem jest UPO z Nową Zelandią).

Art. 15 – Definicja pojęcia osoby ściśle powiązanej z przedsiębiorstwem

Dodatkowo, MLI przewiduje również wprowadzenie definicji pojęcia „osoby ściśle powiązanej z przedsiębiorstwem”, które pojawia się w artykułach dotyczących sztucznego unikania statusu zakładu.

13. Art. 16 MLI – procedura wzajemnego porozumiewania się

Uwagi ogólne

Przepis ten jest jednym z dwóch przepisów wchodzących do Części V MLI, dotyczącej zagadnienia poprawy istniejących mechanizmów rozwiązywania sporów. Wchodzi on w skład minimalnego standardu, zatem państwa przystępujące do MLI mają obowiązek jego przyjęcia oraz stosowania, z uwzględnieniem określonych przez MLI zastrzeżeń oraz notyfikacji. Działanie to jest częścią składową Raportu BEPS 14 (*Action 14*), który określa m.in. minimalny standard w tym zakresie.

Generalnie przepisy dotyczące procedury wzajemnego porozumiewania (ang. *mutual agreement procedure*; dalej: „MAP”) pozostaną w dotychczasowym brzmieniu w umowach podatkowych, z uwzględnieniem treści art. 16 ust. 1–3 MLI. Zmienione także zostaną w odpowiedni sposób przepisy art. 25 ust. 1–3 MK OECD (aby treść tych przepisów uwzględniała zmiany w terminologii wynikające z MLI).

Jeżeli zatem osoba uzna, że działania jednego lub obu umawiających się państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami

umowy podatkowej, wówczas będzie ona mogła, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi którejkolwiek z umawiających się państw (art. 16 ust. 1 zd. 1 MLI).

Uprawnienie do przedstawienia swojej sprawy organom którejkolwiek z umawiających się jurysdykcji jest zmianą o zasadniczym charakterze w stosunku do obecnie funkcjonującego generalnego modelu przedstawienia swojej sprawy właściwemu organowi tej z umawiających się jurysdykcji, w której dana osoba posiada rezydencję podatkową. Celem zmiany jest ww. implementacja minimalnego standardu określonego w projekcie BEPS Action Plan 14, zgodnie z którym właściwe organy obu umawiających się państw powinny:

- być świadome, że został złożony wniosek o rozpoczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się (także w drugim państwie),
- mieć możliwość wypowiedzenia się co do akceptacji lub odrzucenia wniosku.

Osiągnięcie powyższych celów jest możliwe o ile:

- zmieniony zostanie w umowach podatkowych przepis analogiczny do art. 25 ust. 1 MK OECD, w sposób opisany powyżej (tj. zapewniona zostanie właśnie możliwość przedstawienia przez daną osobę swojej sprawy w obu państwach); albo
- zachowane zostanie obecne brzmienie przepisów, ale wprowadzony zostanie system wzajemnego powiadamiania się przez umawiające się państwa o wpływających wnioskach o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania – rozwiązanie takie jest możliwe przez złożenie zastrzeżenia na podstawie art. 16 ust. 5 lit. a MLI (rozwiązanie przyjęte przez Polskę).

Poza opisaną wyżej zmianą, art. 16 MLI przewiduje następujące rozwiązania:

- przedstawienie sprawy w ramach ww. procedury powinno mieć miejsce w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami UPO – art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI,
- właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze dwustronnego porozumienia z właściwym organem drugiego

umawiającego się państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z umową podatkową – art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI,

- osiągnięte w opisany powyżej sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne umawiających się państw – art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI,
- właściwe organy umawiających się państw będą czynić starania, aby w drodze dwustronnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu danej umowy podatkowej – art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI,
- mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w umowie podatkowej – art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI.

Państwa mogą składać zastrzeżenia do opisanych powyżej rozwiązań w ograniczonym zakresie (art. 16 ust. 5 MLI).

Mechanizm przyjęcia regulacji przewidzianych w art. 16 MLI zakłada dokonanie następujących notyfikacji:

- w odniesieniu do art. 16 ust. 1 zd. 1 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. a MLI państwa nieskładające zastrzeżenia na podstawie art. 16 ust. 5 lit. a MLI zobowiązane są do wskazania przepisów UPO zawierających regulacje, o których mowa w art. 16 ust. 4 lit. a pkt i MLI (notyfikacja ta nie dotyczy Polski z uwagi na złożenie zastrzeżenia na podstawie art. 16 ust. 5 lit. a MLI),
- w odniesieniu do art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. b pkt i MLI wymagane jest dokonanie notyfikacji przepisów dot. MAP w umowach podatkowych przewidujących termin wszczęcia MAP krótszy niż 3 lata, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami danej umowy; skutek przyjęcia tej regulacji MLI zależy od notyfikacji dokonanych przez strony UPO:
 - w razie notyfikacji przez obie strony tego samego przepisu UPO, przepis ten zostanie zastąpiony przez art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI (skutek „replaced”),
 - brak notyfikacji przepisu UPO przez przynajmniej jedną ze stron skutkuje stosowaniem art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI jako zastępującego przepis UPO w zakresie niezgodności (skutek „*apply and supersede to the extent of incompatibility*”); w przypadku UPO niezawierających w ogóle

postanowień w przedmiotowym zakresie, regulacja art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI zostanie dodana do UPO,

- w odniesieniu do art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. b pkt ii MLI wymagane jest dokonanie notyfikacji przepisów dot. MAP w umowach podatkowych przewidujących termin wszczęcia MAP co najmniej 3 lata, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami danej umowy; skutkiem dokonania notyfikacji przez jedną ze stron istnienia w UPO przepisu o takim charakterze jest brak zastosowania art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI (zatem w razie braku notyfikacji przez obie strony – przepis art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do danej UPO),
- w odniesieniu do art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. c pkt i MLI wymagane jest dokonanie notyfikacji UPO niezawierających regulacji wskazanych w art. 16 ust. 4 lit. b pkt i MLI (tj. odnoszących się do obowiązku przeprowadzenia MAP); skutkiem dokonania notyfikacji przez obie strony braku w UPO przepisu o takim charakterze jest zastosowanie („*apply*”) art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI (zatem w razie braku notyfikacji przez przynajmniej jedną ze stron – przepis art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI nie będzie miał zastosowania do danej UPO),
- w odniesieniu do art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. c pkt ii MLI wymagane jest dokonanie notyfikacji UPO niezawierających regulacji wskazanych w art. 16 ust. 4 lit. b pkt ii MLI (tj. przewidujących, że każde osiągnięte porozumienie będzie musiało być zastosowane bez względu na terminy przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym umawiających się jurysdykcji); skutkiem dokonania notyfikacji przez obie strony braku w UPO przepisu o takim charakterze jest zastosowanie („*apply*”) art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI (zatem w razie braku notyfikacji przez przynajmniej jedną ze stron – przepis art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI nie będzie miał zastosowania do danej UPO),
- w odniesieniu do art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. d pkt i MLI wymagane jest dokonanie notyfikacji UPO niezawierających regulacji wskazanych w art. 16 ust. 4 lit. c pkt i MLI (tj. przewidujących, że właściwe organy umawiających się jurysdykcji podejmą starania, aby wątpliwości lub trudności wynikające ze sposobu interpretowania lub stosowania UPO uregulować w drodze wzajemnego porozumienia); skutkiem dokonania

notyfikacji przez obie strony braku w UPO przepisu o takim charakterze jest zastosowanie („*apply*”) art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI (zatem w razie braku notyfikacji przez przynajmniej jedną ze stron – przepis art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI nie będzie miał zastosowania do danej UPO),

- w odniesieniu do art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI – na podstawie art. 16 ust. 6 lit. d pkt ii MLI wymagane jest dokonanie notyfikacji UPO niezawierających regulacji wskazanych w art. 16 ust. 4 lit. c pkt ii MLI (tj. przewidujących, że właściwe organy umawiających się jurysdykcji mogą również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych UPO); skutkiem dokonania notyfikacji przez obie strony braku w UPO przepisu o takim charakterze jest zastosowanie („*apply*”) art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI (zatem w razie braku notyfikacji przez przynajmniej jedną ze stron – przepis art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI nie będzie miał zastosowania do danej UPO).

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Zgodnie z zastrzeżeniem składanym przez Polskę na podstawie art. 16 ust. 5 lit. a MLI, Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 16 ust. 1 zd. 1 MLI na tej podstawie, że spełni minimalny standard w zakresie poprawy rozwiązywania sporów w zakresie odpowiednika art. 16 ust. 1 zd. 1 MLI w danej umowie podatkowej przez wprowadzenie systemu bilateralnych notyfikacji lub opracowania innego systemu konsultacji z właściwym organem drugiej umawiającej się jurysdykcji obejmującego przypadki nieuzasadnionego, zdaniem jednego z właściwych organów, zarzutu podatnika.

W zakresie pozostałych postanowień art. 16 MLI tj. art. 16 ust. 1 zd. 2, art. 16 ust. 2 i ust. 3 MLI Polska nie składa zastrzeżeń i zamierza przyjąć wskazane regulacje.

W konsekwencji Polska złożyła następujące notyfikacje:

- na podstawie art. 16 ust. 6 lit. b pkt i MLI wskazano przepisy dot. MAP w umowach podatkowych przewidujących termin wszczęcia MAP krótszy niż 3 lata, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami danej umowy – w celu zmiany przewidzianego terminu na okres zaproponowany w art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI,
- na podstawie art. 16 ust. 6 lit. b pkt ii MLI wskazano przepisy dot. MAP w umowach podatkowych przewidujących termin wszczęcia MAP co najmniej 3

lata, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami danej umowy,

- na podstawie art. 16 ust. 6 lit. c pkt i MLI wskazano UPO (z Meksykiem) niezawierającą regulacji przewidzianych w art. 16 ust. 4 lit. b pkt i MLI (tj. odnoszących się do obowiązku przeprowadzenia MAP, w brzmieniu przyjętym w MLI) – w celu dostosowania tej UPO do standardu przewidzianego w art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI,
- na podstawie art. 16 ust. 6 lit. c pkt ii MLI wskazano UPO niezawierające regulacji, o których mowa w art. 16 ust. 4 lit. b pkt ii MLI (tj. przewidujących, że każde osiągnięte porozumienie będzie musiało być zastosowane bez względu na terminy przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym umawiających się jurysdykcji) – w celu zastosowania art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI do notyfikowanych UPO,
- na podstawie art. 16 ust. 6 lit. d pkt i MLI wskazano UPO niezawierające regulacji, o których mowa w art. 16 ust. 4 lit. c pkt i. MLI (tj. przewidujących, że właściwe organy umawiających się jurysdykcji podejmą starania, aby wątpliwości lub trudności wynikające ze sposobu interpretowania lub stosowania UPO uregulować w drodze wzajemnego porozumienia) – w celu zastosowania art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI do notyfikowanych UPO,
- na podstawie art. 16 ust. 6 lit. d pkt ii MLI wskazano UPO niezawierające regulacji, o których mowa w art. 16 ust. 4 lit. c pkt ii MLI (tj. przewidujących, że właściwe organy umawiających się jurysdykcji mogą również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych UPO) – w celu zastosowania art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI do notyfikowanych UPO.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Art. 16 ust. 1 zd. 1 MLI

Z uwagi na złożenie przez Polskę zastrzeżenia na podstawie art. 16 ust. 5 lit. a MLI, niezależnie od stanowiska drugiej strony umowy podatkowej, art. 16 ust. 1 zd. 1 MLI nie będzie miał zastosowania do zawartych przez Polskę umów podatkowych.

Art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI będzie miał zastosowanie

zastępując przepisy w zakresie niezgodności („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”) do UPO z następującymi państwami:

- 1) Chile;
- 2) Meksyk;
- 3) Pakistan;
- 4) Turcja.

Natomiast w przypadku UPO z Indonezją i Włochami, notyfikowane przepisy zostaną zastąpione („*replaced*”) przez regulację art. 16 ust. 1 zd. 2 MLI.

Art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 16 ust. 2 zd. 1 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do UPO z Meksykiem.

Art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 16 ust. 2 zd. 2 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do UPO z następującymi państwami:

- 1) Bułgaria;
- 2) Chile;
- 3) Egipt;
- 4) Hiszpania;
- 5) Indonezja;
- 6) Pakistan;
- 7) Rumunia;
- 8) Słowacja;
- 9) RPA;
- 10) Turcja;
- 11) Wielka Brytania;
- 12) Włochy.

Art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 16 ust. 3 zd. 1 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do UPO z Francją.

Art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 16 ust. 3 zd. 2 MLI będzie miał zastosowanie („*apply*”) do UPO z następującymi państwami:

- 1) Australia;
- 2) Belgia;
- 3) Chile;
- 4) Irlandia;
- 5) Nowa Zelandia;
- 6) Wielka Brytania;
- 7) Włochy.

14. Art. 17 MLI – korekty współzależne

Uwagi ogólne

MLI przewiduje wprowadzenie do umów podatkowych postanowienia dotyczącego korekt współzależnych (korekt odpowiadających; ang. *corresponding adjustments*). Zgodnie z art. 17 ust. 1 MLI: *„Jeżeli Umawiająca się Jurysdykcja włącza do zysków przedsiębiorstwa tej Umawiającej się Jurysdykcji – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, i zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas ta druga Umawiająca się Jurysdykcja dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty odpowiednio uwzględnione będą inne postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, a właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji będą w razie konieczności konsultować się ze sobą”*.

Cytowany powyżej art. 17 ust. 1 MLI znajdzie zastosowanie w miejsce istniejących regulacji dot. korekt współzależnych lub zostanie włączony do UPO w razie braku takich regulacji (skutek: *„in place of or in the absence of”*).

Na podstawie art. 17 ust. 3 MLI państwa mogą zastrzec prawo do:

- niestosowania art. 17 MLI w odniesieniu do umów podatkowych zawierających już postanowienie, o którym mowa w art. 17 ust. 2 MLI (rozwiązanie przyjęte przez Polskę),

- niestosowania art. 17 MLI, pod warunkiem że w sytuacji braku postanowienia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 MLI w zawartych przez nie umowach podatkowych:
 - państwo dokona odpowiedniej korekty, o której mowa w art. 17 ust. 1 MLI; lub
 - właściwy organ będzie czynił starania aby rozwiązać sprawę stosownie do postanowień UPO dot. MAP.

Państwa, które nie złożyły zastrzeżenia na mocy art. 17 ust. 3 MLI dokonują notyfikacji (na podstawie art. 17 ust. 4 MLI) umów podatkowych zawierających regulacje przewidziane w art. 17 ust. 2 MLI. Sposób dokonania notyfikacji przez oba państwa przesądza o wpływie MLI na umowę podatkową:

- w razie notyfikacji przez obie strony tego samego przepisu UPO, przepis ten zostanie zastąpiony przez art. 17 ust. 1 MLI (skutek „replaced”),
- brak notyfikacji przepisu UPO przez przynajmniej jedną ze stron skutkuje stosowaniem art. 17 ust. 1 MLI jako zastępującego przepis UPO w zakresie niezgodności (skutek „apply and supersede to the extent of incompatibility”); w przypadku UPO niezawierających regulacji dot. korekty współzależnej, w praktyce oznacza to włączenie/dodanie do UPO takiego postanowienia.

Stanowisko przyjęte przez Polskę

Zgodnie z aktualną polityką w zakresie zawierania przez Polskę UPO, w nowo negocjowanych umowach wprowadza się postanowienie bazujące na Artykule 9 ust. 2 MK OECD, dotyczące tzw. korekt współzależnych. Uzasadnione jest wprowadzenie takiej regulacji do umów niezawierających takiego postanowienia.

W konsekwencji zamierzeniem Polski jest przyjęcie art. 17 ust. 1 MLI.

Jednakże Polska złoży zastrzeżenie na podstawie art. 17 ust. 3 lit. a MLI o niestosowaniu przepisu art. 17 ust. 1 MLI w odniesieniu do umów podatkowych, które już zawierają odpowiednie przepisy dotyczące korekt współzależnych – umowy te zostały wymienione w formularzu Polski, wraz ze wskazaniem przepisów odpowiadających regulacjom art. 17 ust. 2 MLI.

W zakresie pozostałych umów podatkowych, Polska zakłada przyjęcie art. 17 ust. 1 MLI.

Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę

Mając na uwadze projekty formularzy złożone przez inne państwa, które podpisały Konwencję oraz stanowisko Polski, art. 17 ust. 1 MLI będzie miał zastosowanie,

zastępując w zakresie niezgodności („*apply and supersede to the extent of incompatibility*”) przepisy UPO z następującymi państwami:

- 1) Chiny;
- 2) Francja;
- 3) Grecja;
- 4) Izrael;
- 5) Japonia;
- 6) Meksyk;
- 7) Pakistan;
- 8) Rosja;
- 9) Szwajcaria;
- 10) Węgry;
- 11) Włochy.

15. Część VI MLI: art. 18–26 MLI – przepisy dotyczące arbitrażu

MLI przewiduje możliwość przystąpienia do przepisów z zakresu procedury arbitrażowej. W takiej sytuacji jurysdykcje powinny złożyć stosowną notyfikację w tym zakresie.

Procedura arbitrażowa została wprowadzona do MK OECD w 2008 r., jednak dotychczas zastosowano ją jedynie do około 20 procent umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych między państwami członkowskimi OECD.

Zawarte w MLI przepisy dotyczące procedury arbitrażowej dają możliwość wdrożenia w określonym czasie, obowiązkowego i wiążącego arbitrażu w przypadku braku osiągnięcia w określonym terminie porozumienia przez właściwe organy w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się (MAP).

Postępowanie arbitrażowe będzie wszczynane na wniosek podatnika, a sama procedura będzie polegała na rozstrzygnięciu danej kwestii przez powołaną komisję, złożoną z niezależnych ekspertów międzynarodowych. Koszty takiego postępowania będą ponosiły państwa, których sprawa dotyczy.

Mimo, że przyjęcie regulacji dot. arbitrażu mogłoby przynieść pewne pozytywne skutki (możliwość ostatecznego rozstrzygnięcia sporu przez niezależnych arbitrów, usprawnienie procedury MAP, osiągnięcie standardów wypracowanych w ramach BEPS), to jednak Polska stoi na stanowisku, iż na obecnym etapie wady procedury

arbitrażowej przewidzianej w MLI, wydają się przeważać nad zaletami. Wśród wad wskazać należy w szczególności:

- ryzyko ponoszenia znacznych kosztów przez budżet państwa,
- koszty nie zawsze adekwatne do korzyści (koszty postępowania arbitrażowego ponoszone są niezależnie od tego czy sprawa została rozstrzygnięta na korzyść Polski); ponadto przepisy procedury arbitrażowej przewidują możliwość odstąpienia przez podatnika od wypracowanego w ramach procedury rozwiązania, mimo poniesienia znacznych kosztów związanych z jej obsługą przez budżet państwa,
- przepisy procedury arbitrażowej w pewnych kwestiach mają charakter ogólny i odwołują się do konieczności zawierania przez właściwe organy dwustronnych umów, które będą precyzowały postanowienia MLI w danym zakresie.

W konsekwencji Polska podjęła decyzję o nieprzystąpieniu w chwili obecnej do Części VI MLI – co nie zamyka jednak drogi przystąpienia przez Polskę w przyszłości do tych przepisów.

16. Art. 27–39 MLI – przepisy końcowe

Przepisy te zawierają m.in. dyspozycje w zakresie terminów: wejścia w życie Konwencji, stosowania Konwencji i inne postanowienia, do których Polska planuje przystąpić w całości.

IV. SKUTKI WEJŚCIA W ŻYCIE KONWENCJI

1. Skutki finansowe

Wejście w życie Konwencji MLI nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych. Z uwagi na główny cel Konwencji, tj. uszczelnianie systemu podatkowego, jej wejście w życie powinno mieć pozytywny wpływ na wysokość dochodów budżetowych Skarbu Państwa. Niemniej jednak skutek ten jest trudny w chwili obecnej do oszacowania.

2. Skutki społeczne i gospodarcze

Wejście w życie Konwencji spowoduje uszczelnienie systemu podatkowego oraz utrudnienie transferu zysków wypracowanych w Polsce do innych państw z niższym opodatkowaniem. Dodatkowo, wprowadzanie przepisów antyabuzyjnych będzie miało charakter prewencyjny i pozytywnie wpłynie na zachowanie oraz nastawienie podatników do tzw. agresywnego planowania podatkowego.

3. Skutki polityczne

Zwiążanie się MLI będzie znaczącym sygnałem politycznym, że Polska jest zaangażowana w walkę ze zjawiskiem unikania opodatkowania i dąży do uszczelniania swojego systemu podatkowego.

4. Skutki prawne

Wejście w życie Konwencji będzie miało wpływ na zakres stosowania umów podatkowych, zawartych przez Polskę, ratyfikowanych za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie albo uznanych za takie na podstawie art. 241 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.; dalej: „Konstytucja”).

Wejście w życie Konwencji spowoduje, że jej postanowienia będą miały pierwszeństwo w zakresie stosowania w krajowym porządku prawnym oraz w stosunkach między stronami dotychczas zawartych dwustronnych umów podatkowych, do których MLI będzie miał zastosowanie, lub uzupełnią postanowienia takich umów podatkowych. MLI nie uchyli całkowicie ani częściowo żadnej wiążącej Polskę umowy międzynarodowej. Konwencja będzie miała zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do tych umów, które Polska notyfikuje najpóźniej w momencie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego.

Planuje się, że efekt ten może rozciągać się również na umowy podatkowe podpisane, ale jeszcze niewiążące na moment podpisania Konwencji (i potencjalnie również jej ratyfikacji). Sytuacja taka dotyczy umów podatkowych z Etiopią, Malezją oraz protokołu do UPO z Belgią – z uwagi na brak zakończenia procesu ratyfikacyjnego przez drugą stronę wskazanych umów.

Jednocześnie zaznaczenia wymaga, że Polska wskazała do objęcia Konwencją również UPO ze Sri Lanką, podpisaną dnia 6 października 2015 r., w stosunku do której na dzień sporządzenia niniejszego wniosku nie została zakończona procedura ratyfikacyjna po stronie polskiej.

Należy jednak podkreślić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a Konwencji, będzie miała ona zastosowanie do ww. umów jedynie w przypadku spełnienia łącznie następujących warunków:

- wejście w życie danej umowy (a zatem wymagane jest zakończenie procesu ratyfikacji przez obie strony); oraz
- wskazanie przez obie strony danej umowy do objęcia Konwencją w notyfikacji na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a punkt ii MLI.

Postanowienia Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

5. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Nadzór nad realizacją Konwencji sprawował będzie Minister Rozwoju i Finansów. Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich podmiotów (w tym osób fizycznych i osób prawnych) uczestniczących w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a państwami, z którymi zawarto umowy podatkowe, które zostaną zmienione Konwencją oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia umów podatkowych, które zostaną zmienione Konwencją, we wzajemnych stosunkach gospodarczych.

6. Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

- MLI będzie modyfikować zawarte przez Polskę umowy podatkowe w zakresie, w jakim obie strony umowy dokonały jej notyfikacji na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a pkt ii MLI (na obecnym etapie są to umowy wymienione powyżej w pkt III.2 „Skutek dla umów podatkowych zawartych przez Polskę”),

- Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) – Konwencja będzie miała wpływ na podmiot opodatkowania, podstawę obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu,
- Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.) – Konwencja będzie miała wpływ na podmiot opodatkowania, podstawę opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku,
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) – Konwencja będzie miała wpływ na kwestie związane z kontrolą podatkową,
- Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) – Konwencja będzie miała wpływ na kwestie związane z kontrolą celno-skarbową,
- Ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, z późn. zm.) – Konwencja będzie miała wpływ na kwestie związane z przestępstwami skarbowymi i wykroczeniami skarbowymi przeciwko obowiązkom podatkowym.

7. Tryb związania się Konwencją przez Rzeczpospolitą Polską

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z późn. zm.) związanie Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ dokument ten, dotyczący kwestii opodatkowania, spełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 oraz art. 217 Konstytucji.

Zastrzeżenia, notyfikacje o wyborze Opcji i lista umów objętych określonymi zastrzeżeniami powinny być złożone w momencie podpisania Konwencji przez Polskę i potwierdzone przy złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego.

8. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Zmiany w stosowaniu dwustronnych umów podatkowych, wiążących Polskę, wejdą w życie w momencie wejścia w życie Konwencji między Polską a drugą stroną danej umowy, a staną się skuteczne w terminach określonych samą Konwencją. Ze względu na fakt, że Konwencja nie uchyla postanowień umów dwustronnych, nie będzie konieczne

przeprowadzenie procedury traktatowej w zakresie uzgodnienia między stronami umów podatkowych, wprowadzenia zmian w tych umowach.

Z uwagi na precedensowy charakter Konwencji, która wprowadza szeroki zakres różnorodnych mechanizmów skutkujących uzupełnieniem lub modyfikacją postanowień umów podatkowych, niezbędne jest – z punktu widzenia zasady pewności prawa – zapewnienie urzędowej informacji na temat mocy wiążącej każdej z takich umów objętej regulacją Konwencji (ze wskazaniem obowiązującej treści jej zmienionych lub uzupełnionych postanowień).

W celu należytego ogłoszenia wprowadzonych zmian proponuje się, oprócz wymaganego prawem ogłoszenia samej Konwencji wraz z listą umów podatkowych, których dotyczy, zastrzeżeń, notyfikacji i deklaracji o wyborze opcji, także ogłoszenie w momencie wejścia w życie MLI w stosunku do danych UPO, oświadczeń rządowych o mocy obowiązującej tych umów, zawierających informację o zmianach wynikających z wejścia w życie Konwencji.

**KONWENCJA WIELOSTRONNA
IMPLEMENTUJĄCA ŚRODKI TRAKTATOWEGO PRAWA
PODATKOWEGO MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE
EROZJI PODSTAWY OPODATKOWANIA
I PRZENOSZENIU ZYSKU**

Strony niniejszej Konwencji,

Zdając sobie sprawę, że rządy tracą znaczny dochód z tytułu podatku dochodowego z powodu agresywnego międzynarodowego planowania podatkowego, które przybiera postać sztucznego przenoszenia zysków w miejsca, gdzie nie podlegają one opodatkowaniu lub opodatkowanie ich jest ograniczone;

Mając świadomość, że zagadnienie erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysku (dalej: „BEPS”) jest sprawą o pilnym charakterze nie tylko w krajach przemysłowych, ale także w państwach rynków wschodzących i rozwijających się;

Dostrzegając wagę zagwarantowania, by zyski były opodatkowywane w miejscu gdzie jest prowadzona zasadnicza działalność gospodarcza powodująca powstanie tych zysków oraz w miejscu gdzie budowana jest wartość;

Popierając pakiet środków tworzony w ramach projektu OECD/G20 BEPS (dalej: „Pakiet OECD/G20 BEPS”);

Dostrzegając, że Pakiet OECD/G20 BEPS zawierał środki traktatowego prawa podatkowego odnoszące się do: określonych niezgodności hybrydowych (hybrid mismatches), zapobiegania nadużyciom traktatów (treaty abuse), sztucznemu unikaniu statusu zakładu oraz usprawnienia rozwiązywania sporów;

Świadomi potrzeby zapewnienia niezwłocznej, skoordynowanej i spójnej implementacji środków BEPS związanych z traktatowym prawem podatkowym w kontekście międzynarodowym;

Zauważając potrzebę zapewnienia, by istniejące umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodu były interpretowane w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych tymi umowami bez tworzenia możliwości nieopodatkowania lub zmniejszonego opodatkowania poprzez uchylanie się od opodatkowania lub unikanie opodatkowania (w tym poprzez nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w tych umowach pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji);

Dostrzegając potrzebę stworzenia skutecznego mechanizmu implementacji uzgodnionych zmian w sposób zsynchronizowany i efektywny w ramach siatki istniejących umów o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodu, bez potrzeby dwustronnego renegocjowania każdej z tych umów;

Uzgodniły, co następuje:

CZĘŚĆ I

ZAKRES I INTERPRETACJA POJĘĆ

Artykuł 1

Zakres Konwencji

Niniejsza Konwencja modyfikuje wszystkie Umowy Podatkowe, do których ma zastosowanie, o których mowa w Artykule 2 ustępie 1 litera a) (Interpretacja pojęć).

Artykuł 2

Interpretacja pojęć

1. Dla celów niniejszej Konwencji, zastosowanie mają następujące definicje:
 - a) Pojęcie „Umowa Podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” oznacza umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków od dochodu (niezależnie czy dotyczy ona także innych podatków):
 - i) która obowiązuje między dwiema lub większą liczbą:
 - A) Stron; oraz/lub
 - B) jurysdykcji lub terytoriów, które są stronami umowy, o której mowa powyżej, i za których sprawy międzynarodowe odpowiedzialna jest dana Strona; oraz
 - ii) w odniesieniu do której każda z tych Stron dokonała notyfikacji Depozytariuszowi wymieniając zarówno samą umowę, jak również wszelkie instrumenty zmieniające lub towarzyszące (zidentyfikowane po tytule, nazwach stron, dacie podpisania i dacie wejścia w życie, jeśli ma ona zastosowanie na moment notyfikacji), jako umowę którą planuje objąć niniejszą Konwencją.
 - b) Pojęcie „Strona” oznacza:
 - i) Państwo, w stosunku do którego niniejsza Konwencja obowiązuje, zgodnie z Artykułem 34 (Wejście w życie); lub
 - ii) jurysdykcję, która podpisała niniejszą Konwencję zgodnie z Artykułem 27 ustęp 1 litera b) lub c) (Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie) i w stosunku do której niniejsza Konwencja obowiązuje zgodnie z Artykułem 34 (Wejście w życie).
 - c) Pojęcie „Umawiająca się Jurysdykcja” oznacza stronę Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

d) Pojęcie „Sygnatariusz” oznacza Państwo lub jurysdykcję, które podpisały niniejszą Konwencję, ale w stosunku do których niniejsza Konwencja jeszcze nie obowiązuje.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Stronę w dowolnym czasie, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde pojęcie niezdefiniowane w Konwencji ma takie znaczenie, jakie wynika w danym czasie z postanowień odpowiedniej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

CZEŚĆ II

NIEZGODNOŚCI HYBRYDOWE (HYBRID MISMATCHES)

Artykuł 3

Podmioty transparentne podatkowo

1. Dla celów Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dochód uzyskany poprzez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym którejkolwiek z Umawiających się Jurysdykcji, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez tę Umawiającą się Jurysdykcję jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji.

2. Postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zobowiązują Umawiającą się Jurysdykcję do zwolnienia z podatku dochodowego lub przyznania odliczenia lub zaliczenia w wysokości równej podatkowi zapłaconemu od dochodu uzyskanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji, który może być opodatkowany przez drugą Umawiającą się Jurysdykcję zgodnie z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie będą miały zastosowania w zakresie, w jakim postanowienia te dopuszczają opodatkowanie przez tę drugą Umawiającą się Jurysdykcję wyłącznie z tego powodu, że taki dochód stanowi jednocześnie dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

3. W odniesieniu do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w stosunku do których jedna lub więcej Stron zastrzegła prawo niestosowania w całości Artykułu 11 (Stosowanie przepisów Umów Podatkowych w celu zastrzeżenia prawa Strony do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium), następujące zdanie zostanie dodane na końcu ustępu 1: „W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo Umawiającej się Jurysdykcji do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji”.

4. Ustęp 1 (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez ustęp 3) będzie stosowany w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w zakresie, w jakim odnoszą się one do kwestii czy dochód uzyskany za pośrednictwem podmiotów lub struktur, które są traktowane jako transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym którejkolwiek Umawiającej się Jurysdykcji (czy to na podstawie zasad ogólnych czy też szczegółowego określenia schematów stanów faktycznych i typów podmiotów lub struktur) będzie traktowany jak dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji.

5. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;

- b) niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienie, o którym mowa w ustępie 4;
- c) niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienie, o którym mowa w ustępie 4, które odmawia przyznania korzyści umownych w przypadku dochodu uzyskiwanego poprzez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury utworzonych na terytorium trzeciej jurysdykcji;
- d) niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienie, o którym mowa w ustępie 4, które szczegółowo reguluje postępowanie w stosunku do określonych schematów stanów faktycznych oraz rodzajów podmiotów lub struktur;
- e) niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienie, o którym mowa w ustępie 4, które szczegółowo reguluje postępowanie w stosunku do określonych schematów stanów faktycznych oraz rodzajów podmiotów lub struktur oraz odmawia przyznania korzyści umownych w odniesieniu do dochodu uzyskiwanego przez lub za pośrednictwem podmiotów lub struktur utworzonych na terytorium trzeciej jurysdykcji;
- f) niestosowania ustępu 2 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- g) stosowania ustępu 1 wyłącznie w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienie, o którym mowa w ustępie 4, które szczegółowo reguluje postępowanie w stosunku do określonych schematów stanów faktycznych oraz rodzajów podmiotów lub struktur.

6. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 5 litera a) lub b), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 4, które nie jest przedmiotem zastrzeżeń przewidzianych w ustępie 5 litery od c) do e), i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku Strony, która złożyła zastrzeżenie przewidziane w ustępie 5 litera g), notyfikacja na podstawie poprzedniego zdania powinna być ograniczona do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które są przedmiotem tego zastrzeżenia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępu 1 (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez ustęp 3) w zakresie przewidzianym w ustępie 4. W pozostałych przypadkach ustęp 1 (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez ustęp 3) będzie miał zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 1 (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez ustęp 3).

Artykuł 4

Podmioty o podwójnej siedzibie

1. Jeżeli na podstawie postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium więcej niż jednej Umawiającej się Jurysdykcji, właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium której z Umawiających się Jurysdykcji będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji.

2. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują zasady ustalania czy osoba inna niż osoba fizyczna, będzie uważana za osobę mającą siedzibę na terytorium jednej z Umawiających się Jurysdykcji, w przypadkach gdy taka osoba byłaby traktowana jako posiadająca siedzibę na terytorium więcej niż jednej Umawiającej się Jurysdykcji. Jednakże, ustęp 1 nie będzie miał zastosowania do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, szczegółowo regulujących kwestię siedziby spółek uczestniczących w porozumieniach o podwójnych notowaniach (dual-listed company arrangements).

3. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- b) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które odnoszą się już do przypadków gdy osoba inna niż osoba fizyczna posiada siedzibę na terytorium więcej niż jednej z Umawiających się Jurysdykcji, poprzez ustanowienie wymogu podjęcia starań przez właściwe organy do osiągnięcia wzajemnego porozumienia w celu ustalenia jednego miejsca siedziby na terytorium jednej z Umawiających się Jurysdykcji;
- c) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które odnoszą się już do przypadków gdy osoba inna niż osoba fizyczna posiada siedzibę na terytorium więcej niż jednej z Umawiających się Jurysdykcji, poprzez odmówienie przyznania korzyści umownych bez wymogu podjęcia starań przez właściwe organy do osiągnięcia wzajemnego porozumienia w celu ustalenia jednego miejsca siedziby na terytorium jednej z Umawiających się Jurysdykcji;
- d) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które już odnoszą się do przypadków gdy osoba inna niż osoba fizyczna posiada siedzibę

na terytorium więcej niż jednej Umawiającej się Jurysdykcji, poprzez ustanowienie wymogu podjęcia starań przez właściwe organy do osiągnięcia wzajemnego porozumienia w celu ustalenia jednego miejsca siedziby na terytorium jednej Umawiającej się Jurysdykcji, oraz określenia zasad postępowania w stosunku do takiej osoby na podstawie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w sytuacji, gdy takie porozumienie nie może zostać osiągnięte;

- e) zastąpienia, dla celów zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, ostatniego zdania ustępu 1 następującym fragmentem: „W przypadku braku takiego porozumienia, osoba taka nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.”;
- f) niestosowania w całości niniejszego Artykułu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, ze Stronami, które złożyły zastrzeżenie, o którym mowa w literze e).

4. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 3 litera a), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 2, które nie jest przedmiotem zastrzeżeń przewidzianych w ustępie 3 litery od b) do d), i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępu 1. W pozostałych przypadkach ustęp 1 będzie miał zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 1.

Artykuł 5

Stosowanie metod unikania podwójnego opodatkowania

1. Strona może dokonać wyboru stosowania ustępów 2 i 3 (Opcja A) albo ustępów 4 i 5 (Opcja B) albo ustępów 6 i 7 (Opcja C) albo może dokonać wyboru niestosowania żadnej z Opcji. Jeżeli każda z Umawiających się Jurysdykcji, będących stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wybierze odmienną Opcję (lub gdy jedna Umawiająca się Jurysdykcja dokonuje wyboru jednej z Opcji, a druga wybiera niestosowanie żadnej z Opcji), wówczas Opcja wybrana przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję będzie miała zastosowanie w stosunku do osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji.

Opcja A

2. Postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zwalniałyby z opodatkowania dochód lub majątek uzyskany lub posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania w tej Umawiającej się Jurysdykcji, nie będą miały

zastosowania, jeśli druga Umawiająca się Jurysdykcja stosuje postanowienia tej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, aby zwolnić taki dochód lub majątek z opodatkowania lub zmniejszyć stawkę, którą dany dochód lub majątek mogą być opodatkowane. W tym drugim przypadku, pierwsza wymieniona Umawiająca się Jurysdykcja zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub majątku uzyskanego lub posiadanego przez taką osobę kwoty równej podatkowi zapłaconemu w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na tę część dochodu lub majątku, która może być opodatkowana w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

3. Ustęp 2 będzie miał zastosowanie do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, która wymagałyby od Umawiającej się Jurysdykcji zwolnienia dochodu lub majątku z opodatkowania, o którym mowa w tym ustępie.

Opcja B

4. Postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zwalniałyby z opodatkowania dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania w tej Umawiającej się Jurysdykcji z uwagi na to, że taki dochód w tej Umawiającej się Jurysdykcji jest traktowany jak dywidenda, nie będą miały zastosowania, jeśli taki dochód daje prawo do odliczenia dla celów ustalenia przychodów podlegających opodatkowaniu po stronie osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, zgodnie z prawami tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji. W takim przypadku, pierwsza wymieniona Umawiająca się Jurysdykcja zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód, który może być opodatkowany w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

5. Ustęp 4 będzie miał zastosowanie do Umowy Podatkowej, do której stosuje się niniejszą Konwencję, która wymagałaby od Umawiającej się Jurysdykcji zwolnienia z opodatkowania dochodu opisanego w tym ustępie.

Opcja C

6.

a) W przypadku, gdy osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającej się Jurysdykcji uzyskuje dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, mogą być opodatkowane przez drugą Umawiającą się Jurysdykcję (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez tę drugą Umawiającą się Jurysdykcję wyłącznie z powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji), pierwsza wymieniona Umawiająca się Jurysdykcja zezwoli na:

i) odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji;

- ii) odliczenie od podatku od majątku takiej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub od majątku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód lub majątek, które mogą być opodatkowane w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

- b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającej się Jurysdykcji jest zwolniony z opodatkowania przez tę Umawiającą się Jurysdykcję, wówczas ta Umawiająca się Jurysdykcja może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

7. Ustęp 6 będzie miał zastosowanie w miejsce postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które dla celów uniknięcia podwójnego opodatkowania nakładają na Umawiającą się Jurysdykcję obowiązek zwolnienia z podatku przez tę Umawiającą się Jurysdykcję dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji, które zgodnie z postanowieniami takiej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, mogą być opodatkowane w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

8. Strona, która nie wybiera zastosowania Opcji przewidzianej w ustępie 1 może zastrzec prawo niestosowania niniejszego Artykułu w całości w odniesieniu do jednej lub większej liczby wskazanych Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja (lub w odniesieniu do wszystkich zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja).

9. Strona, która nie wybiera zastosowania Opcji C, może zastrzec prawo, w odniesieniu do jednej lub większej liczby wskazanych Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja (lub w odniesieniu do wszystkich zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja), by nie zezwolić drugiej Umawiającej się Jurysdykcji (lub innym Umawiającym się Jurysdykcjom) na zastosowanie Opcji C.

10. Każda ze Stron, która dokonuje wyboru stosowania Opcji przewidzianej w ustępie 1, notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór Opcji. Notyfikacja powinna również zawierać:

- a) w przypadku Strony, która dokonuje wyboru Opcji A, listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 3, jak również numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia;
- b) w przypadku Strony, która dokonuje wyboru Opcji B, listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 5, jak również numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia;

- c) w przypadku Strony, która dokonuje wyboru Opcji C, listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 7, jak również numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia.

Dana Opcja będzie miała zastosowanie w odniesieniu do postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy Strona, która wybierze stosowanie tej Opcji, dokona notyfikacji w odniesieniu do tego postanowienia.

CZEŚĆ III

NADUŻYCIE TRAKTATÓW (TREATY ABUSE)

Artykuł 6

Cel Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja

1. Umowa Podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zostanie zmodyfikowana w ten sposób, aby preambula zawierała następujący fragment:

„Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych niniejszą umową, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w tej umowie pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji).”

2. Fragment, o którym mowa w ustępie 1, zostanie włączony do tekstu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w miejsce lub w przypadku braku tekstu preambuły w tej Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, odnoszącego się do zamiaru eliminowania podwójnego opodatkowania, niezależnie czy fragment ten odnosi się także do zamiaru niestwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania.

3. Strona może także dokonać wyboru w zakresie włączenia następującego fragmentu preambuły do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które nie zawierają w preambule tekstu odnoszącego się do pragnienia rozwijania relacji ekonomicznych lub wzmocnienia współpracy w zakresie spraw podatkowych:

„Pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmocniać współpracę w zakresie spraw podatkowych.”

4. Strona może zastrzec prawo do niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już w preambule odniesienie do zamiaru Umawiających się Jurysdykcji w zakresie eliminowania podwójnego opodatkowania bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania, bez względu na to, czy odniesienie to jest ograniczone wyłącznie do przypadków uchylania się lub unikania opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w tych umowach pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji) czy też ma szerszy kontekst.

5. Każda ze Stron notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, innych niż te objęte zakresem zastrzeżenia złożonego na podstawie ustępu 4, zawiera w preambule tekst, o którym mowa w ustępie 2, i w takim przypadku wskazuje fragment stosownego akapitu preambuły. W przypadku, gdy każda z Umawiających się Jurysdykcji dokona notyfikacji w odniesieniu do danego fragmentu preambuły, taki tekst zostanie zastąpiony przez fragment tekstu, o którym

mowa w ustępie 1. W pozostałych przypadkach fragment tekstu, o którym mowa w ustępie 1, zostanie dodatkowo włączony do istniejącej preambuły.

6. Każda ze Stron, która dokonuje wyboru stosowania ustępu 3, notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór. Taka notyfikacja zawiera również listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które nie zawierają w preambule tekstu odnoszącego się do pragnienia rozwijania relacji ekonomicznych lub wzmacniania współpracy w zakresie spraw podatkowych. Fragment tekstu, o którym mowa w ustępie 3, zostanie włączony do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały wyboru stosowania tego ustępu oraz notyfikacji w odniesieniu do danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 7

Zapobieganie nadużyciom traktatów

1. Bez względu na postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu lub majątku, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

2. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które odmawiają w całości lub w części korzyści, które zostałyby przyznane na podstawie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji lub jakiegokolwiek osoby, której dana struktura lub transakcja dotyczy, było osiągnięcie tych korzyści.

3. Strona, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 15 litera a), może także dokonać wyboru stosowania ustępu 4 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

4. W przypadku, gdy korzyść przewidziana w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie jest przyznana osobie na podstawie jej postanowień (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję), które odmawiają w całości lub w części korzyści, które byłyby przyznane na podstawie postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, z uwagi na to, że głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek struktury lub transakcji lub jakiegokolwiek osoby, której dotyczy dana struktura lub transakcja, było osiągnięcie tych korzyści, właściwy organ Umawiającej się Jurysdykcji, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu lub majątku, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury. Właściwy organ Umawiającej się Jurysdykcji, do

którego osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Jurysdykcji zwróciła się z wnioskiem na podstawie tego ustępu, skonsultuje się z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji przed odmową uwzględnienia wniosku.

5. Ustęp 4 będzie miał zastosowanie do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (które mogą zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję), które odmawiają w całości lub w części korzyści, które byłyby przyznane na podstawie danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w sytuacji gdy głównym celem lub jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji lub jakiegokolwiek osoby, której dotyczy dana struktura lub transakcja, było uzyskanie tych korzyści.

6. Strona może dokonać wyboru stosowania postanowień zawartych w ustępach od 8 do 13 (dalej: „Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych”) w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, poprzez złożenie notyfikacji, o której mowa w ustępie 17 litera c). Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych będzie miał zastosowanie w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały wyboru w zakresie jego stosowania.

7. W przypadkach gdy niektóre, lecz nie wszystkie Umawiające się Jurysdykcje, które są stronami danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dokonują wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych zgodnie z ustępem 6, wówczas, bez względu na postanowienia tego ustępu, Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych będzie stosowany w odniesieniu do przyznania korzyści zgodnie z taką Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja:

- a) przez wszystkie Umawiające się Jurysdykcje, jeżeli wszystkie Umawiające się Jurysdykcje, które nie dokonały zgodnie z ustępem 6 wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych wyrażają zgodę na jego stosowanie poprzez dokonanie wyboru w stosowania postanowień niniejszej litery oraz dokonają odpowiedniej notyfikacji Depozytariuszowi; lub
- b) wyłącznie przez tę Umawiającą się Jurysdykcję, która dokonuje wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych, jeśli wszystkie Umawiające się Jurysdykcje, które nie dokonały zgodnie z ustępem 6 wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych, wyrażają zgodę na jego stosowanie poprzez dokonanie wyboru stosowania postanowień niniejszej litery oraz dokonają odpowiedniej notyfikacji Depozytariuszowi.

Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych

8. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień w Przepisie Dotyczącym Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych, osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie będzie uprawniona do korzyści, która byłaby przyznana postanowieniami tej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja,

innej niż korzyść przewidziana zgodnie z następującymi postanowieniami tej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja:

- a) które określają miejsce siedziby osoby innej niż osoba fizyczna, w sytuacji posiadania siedziby na terytorium więcej niż jednej Umawiającej się Jurysdykcji na podstawie postanowień danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, definiujących pojęcie osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji;
- b) które przewidują, że Umawiająca się Jurysdykcja zapewni przedsiębiorstwu tej Umawiającej się Jurysdykcji odpowiednią korektę współzależną, następującą po pierwotnej korekcie dokonanej przez drugą Umawiającą się Jurysdykcję, zgodnie z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, do wysokości kwoty podatku wymierzonego w pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji z tytułu zysków przedsiębiorstwa powiązanego; lub
- c) które zezwalają na wystąpienie przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji z wnioskiem do właściwego organu tej Umawiającej się Jurysdykcji o rozpatrzenie spraw opodatkowania niezgodnego z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja,

chyba, że taka osoba jest „osobą kwalifikowaną”, o której mowa w ustępie 9, w momencie, kiedy dana korzyść zostałaby przyznana.

9. Osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zostanie przyznany status osoby kwalifikowanej, w momencie, w którym korzyść zostałaby przyznana przez Umowę Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, jeśli w tym momencie osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja jest:

- a) osobą fizyczną;
- b) tą Umawiającą się Jurysdykcją lub jednostką terytorialną lub organem władzy lokalnej lub agencją lub inną instytucją pośredniczącą w działaniach jakiegokolwiek takiej Umawiającej się Jurysdykcji, jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej;
- c) spółką lub innym podmiotem, jeżeli podstawowy rodzaj udziałów lub akcji w tym podmiocie jest regularnie przedmiotem obrotu na jednej lub większej ilości uznanych giełd papierów wartościowych;
- d) osobą, inną niż osoba fizyczna, która:
 - i) jest organizacją non-profit tego rodzaju, który został uzgodniony pomiędzy Umawiającymi się Jurysdykcjami w drodze wymiany not dyplomatycznych; lub
 - ii) jest podmiotem lub stanowi strukturę utworzoną na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji, które są traktowane jako odrębne osoby, zgodnie z prawem podatkowym tej Umawiającej się Jurysdykcji i:

- A) które są utworzone i działają wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i uzupełniających lub incydentalnych świadczeń na rzecz osób fizycznych, których status jest uregulowany w ten sposób przez tę Umawiającą się Jurysdykcję lub jedną z jej jednostek terytorialnych lub organ władzy lokalnej; lub
 - B) który jest utworzony i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu inwestowania środków na rzecz podmiotów lub struktur, o których mowa w podpunkcie A);
- e) osobą, inną niż osoba fizyczna, jeżeli, co najmniej przez połowę dni w ciągu dwunastomiesięcznego okresu, w którym zawiera się moment, w którym korzyść została przyznana, osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji, które są uprawnione zgodnie z literami od a) do d) do korzyści przewidzianych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, posiadają bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 50% udziałów lub akcji w takiej osobie.

10.

- a) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, będzie uprawniona do korzyści przewidzianych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do części dochodu uzyskanej z drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, bez względu na to, czy osoba ta jest osobą kwalifikowaną, jeżeli osoba ta jest zaangażowana w aktywne prowadzenie działalności gospodarczej w pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji, i dochód otrzymywany z drugiej Umawiającej się Jurysdykcji wywodzi się z tej działalności gospodarczej lub ma wobec niej charakter incydentalny. Dla celów niniejszego Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych, pojęcie „aktywne prowadzenie działalności gospodarczej” nie będzie obejmowało następujących czynności lub jakiegokolwiek ich kombinacji:
 - i) działania jako spółka holdingowa;
 - ii) zapewnienia całościowego nadzoru lub kierowania grupą spółek;
 - iii) zapewnienia finansowania grupy (włączając w to umowy cash-poolingu); lub
 - iv) dokonywania lub zarządzania inwestycjami, chyba że czynności takie są dokonywane przez bank, spółkę ubezpieczeniową lub licencjonowanego pośrednika w obrocie papierami wartościowymi w związku z prowadzeniem ich zwykłej działalności gospodarczej.
- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, uzyskuje część dochodu pochodzącą z działalności gospodarczej prowadzonej przez tę osobę w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji,

lub uzyskuje część dochodu powstałą w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji od osoby powiązanej, warunki, o których mowa w literze a) będą uważane za spełnione w odniesieniu do tej części dochodu tylko, jeżeli działalność gospodarza prowadzona przez osobę w pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji, z którą powiązana jest dana część dochodu, ma charakter istotny w porównaniu z taką samą działalnością lub działalnością gospodarza o charakterze uzupełniającym, prowadzoną przez osobę lub osobę powiązaną w drugiej z Umawiających się Jurysdykcji. To, czy działalność gospodarza ma charakter istotny z punktu widzenia celów niniejszej litery b), będzie oceniane na podstawie wszystkich faktów oraz okoliczności.

- c) Dla celów stosowania niniejszego ustępu, czynności prowadzone przez osoby powiązane z osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, będą uważane za dokonane przez tę osobę.

11. Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, która nie jest osobą kwalifikowaną, również będzie uprawniona do korzyści, która byłaby przyznana przez Umowę Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do danej części dochodu, jeżeli przez co najmniej połowę dni w ciągu jakiegokolwiek dwunastomiesięcznego okresu, w którym zawiera się moment, w którym korzyść zostałaby przyznana, osoby które są porównywalnymi beneficjentami, posiadają bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 75% rzeczywistych praw (beneficial interests) w tej osobie.

12. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie jest ani osobą kwalifikowaną, o której mowa w postanowieniach ustępu 9, ani nie jest uprawniona do korzyści na podstawie ustępu 10 lub 11, właściwy organ drugiej Umawiającej się Jurysdykcji może jednak przyznać korzyści wynikające z Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja lub korzyści w odniesieniu do danej części dochodu, biorąc pod uwagę przedmiot oraz cel Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, ale tylko wówczas, gdy taka osoba skutecznie wykaże temu właściwemu organowi, że ani jej utworzenie, nabycie czy utrzymywanie, jak również prowadzenie przez nią działalności, nie miały głównie na celu uzyskanie korzyści przewidzianych Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Zarówno przed uwzględnieniem jak i odmową uwzględnienia wniosku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, złożonego na podstawie niniejszego ustępu, właściwy organ drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, do którego wpłynął taki wniosek, skonsultuje się z właściwym organem pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji.

13. Dla celów niniejszego Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych:

- a) pojęcie: „uznana giełda papierów wartościowych” oznacza:
 - i) jakąkolwiek giełdę papierów wartościowych utworzoną i uregulowaną w takim charakterze, zgodnie z prawem którejkolwiek z Umawiających się Jurysdykcji; oraz

- ii) jakąkolwiek inną giełdę papierów wartościowych uzgodnioną przez właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji;
- b) pojęcie: „podstawowy rodzaj udziałów lub akcji” oznacza rodzaj lub rodzaje udziałów lub akcji w spółce, które reprezentują większość łącznej liczby praw głosu oraz wartości spółki bądź rodzaj lub rodzaje rzeczywistych praw (beneficial interests) w podmiocie, które reprezentują większość łącznej liczby praw głosu oraz wartości tego podmiotu;
- c) pojęcie „porównywalny beneficjent” oznacza jakąkolwiek osobę, która byłaby uprawniona do korzyści w odniesieniu do części dochodu przyznanej przez Umawiającą się Jurysdykcję, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zgodnie z prawem wewnętrznym tej Umawiającej się Jurysdykcji, Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja lub jakimkolwiek innym międzynarodowym instrumentem prawnym, które są bardziej korzystne lub są równorzędne korzyściom, które zostaną przyznane w odniesieniu do tej części dochodu na podstawie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja; dla celów określenia, czy osoba jest porównywalnym beneficjentem w odniesieniu do dywidend, osoba ta będzie uważana za posiadającą taki sam udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy, jaki posiada spółka ubiegająca się o przyznanie korzyści w odniesieniu do dywidend;
- d) w odniesieniu do podmiotów, które nie są spółkami, pojęcie „udziały lub akcje” oznacza prawa, które są porównywalne do udziałów lub akcji;
- e) dwie osoby będą „osobami powiązаныmi” jeśli jedna z nich posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 50% rzeczywistych praw (beneficial interest) w drugiej (lub, w przypadku spółki, co najmniej 50% łącznej ilości praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji w spółce), lub inna osoba posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 50% rzeczywistych praw (lub, w przypadku spółki, co najmniej 50% łącznej ilości praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji w spółce) w każdej z tych osób; w każdym przypadku, osoba będzie powiązana w stosunku do innej osoby, jeżeli na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności, jedna kontroluje drugą lub obie znajdują się pod kontrolą tej samej osoby lub osób.

14. Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które ograniczałyby przyznanie korzyści na podstawie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (lub które ograniczałyby przyznanie korzyści innych niż korzyść przewidziana w postanowieniach Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, odnoszących się do miejsca zamieszkania lub siedziby, przedsiębiorstw powiązanych, równego traktowania lub do korzyści, której przyznanie nie jest wyłącznie przewidziane dla osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji) tylko do osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę, które kwalifikują się do uzyskania takich korzyści poprzez spełnienie kryteriów jednego lub więcej testów.

15. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja na takiej podstawie, że ma ona zamiar zastosować kombinację szczegółowego przepisu dotyczącego ograniczenia korzyści umownych oraz zasad odnoszących się do struktur finansowych przy wykorzystaniu spółek pośredniczących (conduit financing structures) albo testu głównego celu transakcji, wskutek czego spełnione zostaną warunki minimalnego standardu mającego na celu zapobieganie nadużyciom traktatów zgodnie z Pakietem OECD/G20 BEPS; w takich przypadkach, Umawiające się Jurysdykcje podejmą starania w zakresie osiągnięcia wzajemnie satysfakcjonującego rozwiązania, które spełnia minimalny standard;
- b) niestosowania ustępu 1 (oraz ustępu 4, w przypadku gdy Strona dokonała wyboru stosowania tego ustępu) w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia, zgodnie z którymi odmawia się przyznania wszystkich korzyści, które byłyby przyznane na podstawie danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w sytuacji gdy głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek porozumienia lub transakcji, lub jakiegokolwiek osoby, której dotyczy porozumienie lub transakcja, było uzyskanie takich korzyści;
- c) niestosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia, o których mowa w ustępie 14.

16. Z zastrzeżeniem przypadków, gdy Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych znajduje zastosowanie do przyznania korzyści zgodnie z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przez jedną lub więcej Stron na podstawie ustępu 7, Strona, która dokonuje na podstawie ustępu 6 wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych, może zastrzec prawo do niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dla których jedna lub więcej Umawiających się Jurysdykcji nie dokonało wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych. W takich przypadkach Umawiające się Jurysdykcje podejmą starania w zakresie osiągnięcia wzajemnie satysfakcjonującego rozwiązania, które spełnia minimalny standard mający na celu zapobieganie nadużyciom traktatów zgodnie z Pakietem OECD/G20 BEPS.

17.

- a) Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 15 litera a), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, która nie jest przedmiotem zastrzeżenia na podstawie ustępu 15 litera b), zawiera postanowienie o którym mowa w ustępie 2, i w takim przypadku wskazuje numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępu 1 (lub ustępu 4, o ile znajdzie on zastosowanie). W pozostałych przypadkach ustęp 1 (lub ustęp 4, o ile znajdzie on zastosowanie) będzie miał zastosowanie, zastępując

postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 1 (lub ustępem 4, o ile znajdzie on zastosowanie). Strona, która dokonuje notyfikacji na podstawie niniejszej litery, może także złożyć oświadczenie, że podczas gdy Strona akceptuje stosowanie ustępu 1 samodzielnie jako środka o charakterze tymczasowym, to zamierza tam, gdzie to możliwe, przyjąć w drodze bilateralnych negocjacji postanowienia o ograniczeniu przyznania korzyści umownych, jako dodatkowych uregulowań lub w miejsce ustępu 1.

- b) Każda ze Stron, która wybiera stosowanie ustępu 4, notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór. Ustęp 4 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja tylko w przypadku gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały takiej notyfikacji.
- c) Każda ze Stron, która dokonuje wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych na podstawie ustępu 6, notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór. Jeżeli taka Strona nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 15 litera c), taka notyfikacja będzie zawierać również listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 14, jak również numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia.
- d) Każda ze Stron, która nie dokonuje wyboru stosowania Przepisu Dotyczącego Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych na podstawie ustępu 6, ale dokonuje wyboru stosowania ustępu 7 litera a) albo b), notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór danej litery. Jeżeli taka Strona nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 15 litera c), taka notyfikacja będzie zawierać również listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 14, jak również numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia.
- e) W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji na podstawie litery c) lub d) w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych. W pozostałych przypadkach Przepis Dotyczący Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych będzie miał zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z Przepisem Dotyczącym Uproszczonego Ograniczenia Korzyści Umownych.

Artykuł 8

Transakcje wypłat dywidend

1. Postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zwalniają z opodatkowania dywidendy wypłacane przez spółkę posiadającą siedzibę

na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji lub zmniejszają stawkę, którą takie dywidendy mogą być opodatkowane, pod warunkiem, że rzeczywisty beneficjent tych dywidend albo osoba je otrzymująca jest spółką posiadającą siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Jurysdykcji i która jest właścicielem, posiada lub kontroluje większą niż określona część kapitału, udziałów, akcji, głosów, praw głosu lub podobnych praw własnościowych w spółce wypłacającej dywidendy, znajdują zastosowanie tylko wówczas, jeśli warunki własnościowe opisane w tych postanowieniach są spełnione przez cały okres 365 dni, który obejmuje dzień wypłaty dywidend (w celu obliczania tego okresu nie będą brane pod uwagę zmiany własnościowe bezpośrednio wynikające z reorganizacji, takich jak połączenie lub podział spółki, która posiada udziały lub akcje bądź spółki, która wypłaca dywidendy).

2. Minimalny okres posiadania, przewidziany w ustępie 1 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień dotyczących minimalnego okresu posiadania w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, o której mowa w ustępie 1.

3. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- b) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w zakresie, w jakim ich postanowienia, o których mowa w ustępie 1, już zawierają:
 - i) minimalny okres posiadania;
 - ii) minimalny okres posiadania krótszy niż okres 365 dni; lub
 - iii) minimalny okres posiadania dłuższy niż okres 365 dni.

4. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 3 litera a), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 1, które nie jest przedmiotem zastrzeżenia na podstawie ustępu 3 litera b), i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia.

Artykuł 9

Zyski z tytułu przeniesienia udziałów lub akcji lub innych praw w podmiotach, których wartość pochodzi głównie z majątku nieruchomości

1. Postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub innych praw w podmiocie mogą być opodatkowane w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji pod warunkiem, że większa niż określona część wartości tych udziałów lub akcji lub praw pochodzi

z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji (lub pod warunkiem, że większa niż określona część majątku tego podmiotu składa się z takiego majątku nieruchomego (nieruchomości)):

- a) będą miały zastosowanie, jeżeli warunek odpowiedniej wartości progu jest spełniony w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności; oraz
- b) będą miały zastosowanie w odniesieniu do udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście (w zakresie, w jakim takie udziały lub akcje lub prawa nie zostały objęte [postanowieniami niniejszego ustępu]), oprócz jakichkolwiek udziałów lub akcji lub praw już objętych przez te postanowienia.

2. Okres, o którym mowa w ustępie 1 litera a) będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku w przepisach Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, okresu dla dokonania oceny czy zostało spełnione kryterium odpowiedniej wartości progu, o którym mowa w ustępie 1.

3. Strona może także dokonać wyboru stosowania ustępu 4 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

4. Dla celów Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 50% z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji.

5. Ustęp 4 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zgodnie z którymi zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub innych praw z tytułu udziału w podmiocie mogą być opodatkowane w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji pod warunkiem, że większa niż określona część wartości tych udziałów lub akcji lub praw pochodzi z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji lub pod warunkiem, że większa niż określona część majątku tego podmiotu składa się z takiego majątku nieruchomego (nieruchomości).

6. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- b) niestosowania ustępu 1 litera a) w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- c) niestosowania ustępu 1 litera b) w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;

- d) niestosowania ustępu 1 litera a) w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia w typie postanowień określonych w ustępie 1, wskazujące na okres dla dokonania oceny, czy kryterium odpowiedniego progu wartości zostało spełnione;
- e) niestosowania ustępu 1 litera b) w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia w typie postanowień określonych w ustępie 1, które stosuje się do przeniesienia własności praw innych niż udziały lub akcje;
- f) niestosowania ustępu 4 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia, o których mowa w ustępie 5.

7. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 6 litera a), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 1, i w takim przypadku wskazuje numer artykułu oraz ustępu każdego takiego postanowienia. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia.

8. Każda ze Stron, która dokonuje wyboru stosowania ustępu 4, notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór. Ustęp 4 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały wyboru w zakresie jego stosowania. W takim przypadku, ustęp 1 nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja. W przypadku Strony, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 6 litera f) i złożyła zastrzeżenie na podstawie ustępu 6 litera a), taka notyfikacja będzie także zawierała listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 5, jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji na podstawie niniejszego ustępu lub ustępu 7 w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione ustępem 4. W pozostałych przypadkach ustęp 4 będzie miał zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 4.

Artykuł 10

Klauzula antyabuzywna dotycząca zakładów położonych na terytoriach trzecich jurysdykcji

1. W przypadku, gdy:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, uzyskuje dochód

z drugiej Umawiającej się Jurysdykcji i pierwsza wymieniona Umawiająca się Jurysdykcja traktuje ten dochód jako przypisany do zakładu przedsiębiorstwa, który jest położony na terytorium trzeciej jurysdykcji; oraz

- b) zyski, które można przypisać temu zakładowi są zwolnione z opodatkowania w pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji,

wówczas korzyści przewidziane w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie będą przyznane w odniesieniu do jakiegokolwiek części dochodu opodatkowanej w trzeciej jurysdykcji w wysokości mniejszej niż 60% podatku, jaki zostałby nałożony w pierwszej Umawiającej się Jurysdykcji na tę część dochodu, jeżeli ten zakład byłby położony na terytorium pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji. W takim przypadku jakiegokolwiek dochód, do którego mają zastosowanie postanowienia niniejszego ustępu, pozostanie opodatkowany zgodnie z prawem wewnętrznym drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, bez względu na inne postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

2. Ustęp 1 nie będzie miał zastosowania w sytuacji, gdy dochód z drugiej Umawiającej się Jurysdykcji opisany w ustępie 1 jest uzyskiwany w związku z aktywnym prowadzeniem działalności gospodarczej przez zakład lub ma charakter incydentalny w stosunku do takiej działalności (mającej inny charakter niż działalność gospodarcza polegająca na dokonywaniu, zarządzaniu lub zwykłym posiadaniu przez przedsiębiorstwo inwestycji na własny rachunek, chyba że takie działania stanowią działalność bankową, ubezpieczeniową lub związaną z obrotem papierami wartościowymi, prowadzoną odpowiednio przez bank, przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe lub licencjonowanego pośrednika w obrocie papierami wartościowymi).

3. Jeżeli korzyści przewidziane w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do części dochodu uzyskanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji nie zostają przyznane na podstawie ustępu 1, właściwy organ drugiej Umawiającej się Jurysdykcji może jednak przyznać takie korzyści w odniesieniu do tej części dochodu jeśli, w odpowiedzi na wniosek takiej osoby, organ ten ustali, że przyznanie takich korzyści jest uzasadnione mając na względzie przyczyny, zgodnie z którymi taka osoba nie spełniła kryteriów wymienionych w ustępach 1 i 2. Właściwy organ tej Umawiającej się Jurysdykcji, do którego wniosek zgodnie z poprzednim zdaniem został skierowany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, skonsultuje się z właściwym organem tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji zarówno przed uwzględnieniem, jak i odmową uwzględnienia wniosku.

4. Ustępy od 1 do 3 będą miały zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, odmawiających przyznania korzyści lub ograniczających przyznanie korzyści, które zostałyby przyznane przedsiębiorstwu Umawiającej się Jurysdykcji uzyskującemu dochód z drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, który można przypisać do zakładu przedsiębiorstwa, położonego w trzeciej jurysdykcji.

5. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;

- b) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia, o których mowa w ustępie 4;
- c) stosowania niniejszego Artykułu wyłącznie w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia, o których mowa w ustępie 4.

6. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 5 litera a) lub b) notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 4, i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępów od 1 do 3. W pozostałych przypadkach ustępy od 1 do 3 będą mieć zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z tymi ustępami.

Artykuł 11

Stosowanie przepisów Umów Podatkowych w celu zastrzeżenia prawa Strony do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium

1. Umowa Podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie wpływa na opodatkowanie przez Umawiającą się Jurysdykcję osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium, z wyjątkiem korzyści przewidzianych przez postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które:

- a) wymagają, aby ta Umawiająca się Jurysdykcja przyznała przedsiębiorstwu tej Umawiającej się Jurysdykcji korektę odpowiadającą lub współzależną, następującą po pierwotnej korekcie dokonanej przez drugą Umawiającą się Jurysdykcję, zgodnie z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, do wysokości podatku wymierzonego w pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji od zysków zakładu danego przedsiębiorstwa lub od zysków przedsiębiorstwa powiązanego;
- b) mogą mieć wpływ na sposób, w jaki ta Umawiająca się Jurysdykcja opodatkowuje osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji, jeśli ta osoba fizyczna uzyskuje dochód w związku ze świadczeniem usług dla drugiej Umawiającej się Jurysdykcji lub dla jej jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej lub ich innego porównywalnego organu;
- c) mogą mieć wpływ na sposób, w jaki ta Umawiająca się Jurysdykcja opodatkowuje osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji, jeśli ta osoba fizyczna jest również studentem, praktykantem lub stażystą lub nauczycielem, profesorem, wykładowcą, instruktorem, badaczem lub naukowcem prowadzącym badania, który spełnia warunki określone w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja;

- d) wymagają, aby ta Umawiająca się Jurysdykcja zapewniła osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji zaliczenie podatku lub wyłączenie z opodatkowania w stosunku do dochodu, który może być opodatkowany przez drugą Umawiającą się Jurysdykcję stosownie do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (włączając w to zyski, które można przypisać zakładowi położonemu na terytorium tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, zgodnie z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja);
- e) chronią osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji przed określonymi praktykami dyskryminującego opodatkowania, stosowanymi przez tę Umawiającą się Jurysdykcję;
- f) zezwalają osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji na złożenie wniosku do właściwego organu tej lub którejkolwiek z Umawiających się Jurysdykcji o rozważenie przypadków opodatkowania niezgodnego z daną Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- g) mogą mieć wpływ na opodatkowanie przez tę Umawiającą się Jurysdykcję osoby fizycznej, która ma miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Jurysdykcji w przypadku, gdy dana osoba fizyczna jest członkiem misji dyplomatycznej, misji rządowej lub urzędu konsularnego drugiej Umawiającej się Jurysdykcji;
- h) przewidują, że emerytury, renty lub inne świadczenia dokonywane na podstawie ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczeń społecznych drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, będą opodatkowane tylko w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji;
- i) przewidują, że emerytury, renty lub inne podobne świadczenia, renty kapitałowe, świadczenia alimentacyjne lub inne świadczenia na utrzymanie, których obowiązek wypłacenia powstaje w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, będą opodatkowane tylko w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji; lub
- j) w innych przypadkach wyraźnie ograniczają prawo Umawiającej się Jurysdykcji do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium lub wyraźnie przewidują, że ta Umawiająca się Jurysdykcja, w której część dochodu powstaje, posiada wyłączne prawo w zakresie opodatkowania tej części dochodu.

2. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że Umowa Podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, nie wpływa na opodatkowanie przez Umawiającą się Jurysdykcję osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium.

3. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;

- b) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienia, o których mowa w ustępie 2.

4. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 3 litera a) lub b), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 2, i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępu 1. W pozostałych przypadkach ustęp 1 będzie mieć zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 1.

CZĘŚĆ IV

UNIKANIE STATUSU ZAKŁADU

Artykuł 12

Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez umowy typu *commissionnaire arrangements* i inne podobne działania

1. Bez względu na postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które definiują pojęcie „zakład”, ale z zastrzeżeniem ustępu 2, w przypadku gdy w Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, osoba podejmuje czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz, podejmując te czynności, zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzeniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa; lub
- b) w celu przeniesienia tytułu własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo lub w stosunku do którego to przedsiębiorstwo ma prawo do jego użytkowania; lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tej Umawiającej się Jurysdykcji, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że takie czynności, gdyby były dokonywane przez to przedsiębiorstwo za pośrednictwem stałej placówki tego przedsiębiorstwa, położonej w tej Umawiającej się Jurysdykcji, nie pozwalałyby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład, zgodnie z definicją zakładu zawartą w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję).

2. Ustęp 1 nie będzie miał zastosowania w przypadku, gdy osoba, działając w Umawiającej się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, na rzecz przedsiębiorstwa drugiej Umawiającej się Jurysdykcji prowadzi działalność gospodarczą w pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji jako niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak, gdy osoba działa wyłącznie lub prawie wyłącznie na rzecz jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu, w odniesieniu do każdego z tych przedsiębiorstw.

3.

- a) Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w miejsce postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które określają warunki, po spełnieniu których przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w Umawiającej się Jurysdykcji (lub osoba będzie uważana za zakład w Umawiającej się Jurysdykcji) w związku z działalnością jaką osoba o statusie innym niż

niezależny przedstawiciel podejmuje dla tego przedsiębiorstwa, ale tylko w zakresie, w jakim te postanowienia dotyczą sytuacji, w której ta osoba posiada oraz zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w tej Umawiającej się Jurysdykcji w imieniu tego przedsiębiorstwa.

- b) Ustęp 2 będzie miał zastosowanie w miejsce postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zgodnie z którymi przedsiębiorstwo nie będzie uważane za posiadające zakład w Umawiającej się Jurysdykcji w związku z działalnością podejmowaną przez niezależnego przedstawiciela dla tego przedsiębiorstwa.

4. Strona może zastrzec prawo do niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

5. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 4, notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 3 litera a), jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia.

6. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 4, notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 3 litera b), jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. Ustęp 2 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia.

Artykuł 13

Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu

1. Strona może dokonać wyboru stosowania ustępu 2 (Opcja A) albo ustępu 3 (Opcja B) albo dokonać wyboru niestosowania żadnej Opcji.

Opcja A

2. Bez względu na postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które definiują pojęcie „zakład”, uważa się, że pojęcie „zakład” nie obejmuje:

- a) form działalności szczegółowo wymienionych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (w brzmieniu sprzed modyfikacji przez niniejszą Konwencję) jako działalności, co do których uważa się, że nie stanowią zakładu, niezależnie od tego, czy przedmiotowe wyłączenie ze statusu zakładu jest

uwarunkowane tym, czy dana działalność ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy;

- b) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla tego przedsiębiorstwa jakiegokolwiek działalności innej niż opisana w literze a);
- c) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek form działalności, o jakich mowa w literach a) i b),

pod warunkiem, że ta działalność, lub w przypadku o którym mowa w literze c), całkowita działalność stałej placówki, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

Opcja B

3. Bez względu na postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które definiują pojęcie „zakład”, uważa się, że pojęcie „zakład” nie obejmuje:

- a) form działalności szczegółowo wymienionych w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (w brzmieniu sprzed modyfikacji przez niniejszą Konwencję) jako działalności, co do których uważa się, że nie stanowią zakładu, niezależnie od tego, czy przedmiotowe wyłączenie ze statusu zakładu jest uwarunkowane tym, czy dana działalność ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy, z wyjątkiem przypadków, gdy odpowiednie postanowienie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wprost wskazuje, że dana forma działalności nie będzie uważana za stanowiącą zakład pod warunkiem, że ta forma działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- b) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla tego przedsiębiorstwa jakiegokolwiek działalności innej niż opisana w literze a), pod warunkiem, że działalność ta ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- c) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek formy działalności, o jakich mowa w literach a) i b), pod warunkiem, że całkowita działalność stałej placówki, wynikająca z takiego łącznego prowadzenia działalności, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

4. Postanowienie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez ustęp 2 albo 3), które wymienia określone formy działalności, co do których uważa się, że nie stanowią zakładu, nie będzie miało zastosowania w odniesieniu do stałej placówki, która jest używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo, jeżeli to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tej samej Umawiającej się Jurysdykcji, oraz:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które definiują pojęcie zakładu; lub

- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.

5.

- a) Ustęp 2 albo 3 będzie miał zastosowanie w miejsce odpowiednich części postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja które wymieniają określone formy działalności, co do których uważa się, że nie stanowią zakładu nawet w przypadku gdy działalność jest prowadzona za pośrednictwem stałej placówki (lub w miejsce postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które stosuje się w podobny sposób).
- b) Ustęp 4 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (w brzmieniu, które może zostać zmodyfikowane przez ustęp 2 lub 3), które wymieniają określone formy działalności, co do których uważa się, że nie stanowią zakładu, nawet w przypadku gdy działalność jest prowadzona za pośrednictwem stałej placówki (lub do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które stosuje się w podobny sposób).

6. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- b) niestosowania ustępu 2 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które wprost przewidują, że wymienione określone rodzaje działalności nie stanowią zakładu tylko w sytuacji, gdy każdy z takich rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- c) niestosowania ustępu 4 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

7. Każda ze Stron, która dokonuje wyboru stosowania Opcji przewidzianej w ustępie 1, notyfikuje Depozytariuszowi swój wybór. Taka notyfikacja będzie także zawierała listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w ustępie 5 litera a), jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. Opcja będzie miała zastosowanie w odniesieniu do postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały wyboru stosowania tej samej Opcji oraz dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia.

8. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 6 litera a) lub c) oraz nie dokonała wyboru Opcji na podstawie ustępu 1, notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 5 litera b), jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. Ustęp 4 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia na podstawie niniejszego ustępu lub ustępu 7.

Artykuł 14

Podział umów

1. Wyłącznie w celu ustalenia czy został przekroczony okres (lub okresy), o którym mowa w postanowieniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, ustanawiającym okres (lub okresy), po upływie którego określone projekty lub działalności będą stanowiły zakład:

- a) w przypadku, gdy przedsiębiorstwo Umawiającej się Jurysdykcji prowadzi działalność w drugiej Umawiającej się Jurysdykcji w miejscu stanowiącym plac budowy, prace konstrukcyjne, prace instalacyjne lub innego typu prace, o których mowa w odpowiednim postanowieniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, lub prowadzi działalność o charakterze nadzorczym lub doradczym w związku z takim miejscem, w przypadku postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, odnoszącego się do takiej działalności, oraz gdy taka działalność jest prowadzona w ciągu jednego okresu lub większej liczby okresów, które łącznie przekraczają 30 dni, nie przekraczając okresu lub okresów, o których mowa w odpowiednim postanowieniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja; oraz
- b) gdy działalność powiązana jest prowadzona w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji na (lub w powiązaniu z, gdy odpowiednie postanowienie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, ma zastosowanie do działalności o charakterze nadzorczym lub doradczym) tym samym placu budowy, miejscu wykonywania prac konstrukcyjnych lub instalacyjnych lub w innym miejscu, o którym mowa w stosownym postanowieniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przez odrębne okresy, każdy przekraczający 30 dni, przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw ściśle powiązanych z pierwszym wymienionym przedsiębiorstwem,

to wówczas te odrębne okresy będą dodane do łącznego okresu, w którym pierwsze wymienione przedsiębiorstwo prowadziło działalność na terenie tego placu budowy, miejsca wykonywania prac konstrukcyjnych lub instalacyjnych lub w miejscu, o którym mowa w odpowiednim postanowieniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

2. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w zakresie, w jakim postanowienia takie odnoszą się do dzielenia umów na wiele części w celu uniknięcia zastosowania okresu lub okresów powodujących powstanie zakładu dla określonych projektów lub działalności, o których mowa w ustępie 1.

3. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- b) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do postanowień przewidzianych w zawartych przez nią Umowach Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które dotyczą eksplorowania lub eksploataowania zasobów naturalnych.

4. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 3 litera a), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 2, które nie jest przedmiotem zastrzeżenia na podstawie ustępu 3 litera b), i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępu 1 w zakresie wskazanym w ustępie 2. W pozostałych przypadkach ustęp 1 będzie mieć zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 1.

Artykuł 15

Definicja osoby ściśle powiązanej z przedsiębiorstwem

1. Dla celów postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w brzmieniu zmodyfikowanym przez Artykuł 12 ustęp 2 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez umowy typu commissionaire arrangements i inne podobne działania), Artykuł 13 ustęp 4 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu) lub Artykuł 14 ustęp 1 (Podział umów), uważa się, że osoba jest ściśle powiązana z przedsiębiorstwem jeżeli na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności jedna kontroluje drugą lub obie są kontrolowane przez te same osoby lub przedsiębiorstwa. W każdym przypadku, osoba będzie uważana za ściśle powiązaną z przedsiębiorstwem, jeżeli posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw (beneficial interest) w drugiej osobie (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych (beneficial equity interest) w spółce) lub jeżeli inna osoba posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw (beneficial interest) (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych (beneficial equity interest) w spółce) w danej osobie i w danym przedsiębiorstwie.

2. Strona, która złożyła zastrzeżenia na podstawie Artykułu 12 ustęp 4 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez umowy typu commissionaire arrangements i inne podobne działania), Artykułu 13 ustęp 6 litera a) lub c) (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu) i Artykułu 14 ustęp 1 litera a) (Podział umów), może zastrzec prawo do niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do których te zastrzeżenia mają zastosowanie.

CZEŚĆ V

USPRAWNIENIE ROZWIĄZYWANIA SPORÓW

Artykuł 16

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednej lub obu Umawiających się Jurysdykcji powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Umawiających się Jurysdykcji, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi którejkolwiek z Umawiających się Jurysdykcji. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Jurysdykcji.

3. Właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać wszelkie trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w sytuacjach nieuregulowanych Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

4.

a)

- i) Zdanie pierwsze ustępu 1 będzie miało zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień (lub ich części) Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że jeżeli osoba jest zdania, że działania jednej lub obu Umawiających się Jurysdykcji powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Umawiających się Jurysdykcji, przedstawić sprawę właściwemu organowi tej Umawiającej się Jurysdykcji, w której ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, włączając postanowienia które przewidują, że gdy sprawa przedstawiana przez tę osobę jest uregulowana w postanowieniach Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie

niniejsza Konwencja, dotyczących równego traktowania na podstawie obywatelstwa, wówczas sprawa może zostać przedstawiona właściwemu organowi tej Umawiającej się Jurysdykcji, której ta osoba jest obywatelem.

- ii) Zdanie drugie ustępu 1 będzie miało zastosowanie w miejsce postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują obowiązek przedstawienia sprawy, o której mowa w zdaniu pierwszym ustępu 1, w określonym terminie krótszym niż okres trzech lat od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja albo w przypadku braku postanowienia w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidywałoby okres w ciągu którego taka sprawa powinna zostać przedstawiona.

b)

- i) Zdanie pierwsze ustępu 2 będzie miało zastosowanie w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że właściwy organ, któremu zostanie przedstawiona sprawa przez osobę, o której mowa w ustępie 1, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, mając na celu zapobieżenie opodatkowaniu niezgodnemu z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.
- ii) Zdanie drugie ustępu 2 będzie miało zastosowanie w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że każde osiągnięte porozumienie będzie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Jurysdykcji.

c)

- i) Zdanie pierwsze ustępu 3 będzie miało zastosowanie w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać wszelkie trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.
- ii) Zdanie drugie ustępu 3 będzie miało zastosowanie w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują, że właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji mogą również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w sytuacjach nieuregulowanych Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

5. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania pierwszego zdania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, na tej podstawie, że zamierza ona spełnić minimalny standard w zakresie usprawnienia rozwiązywania sporów stosownie do Pakietu OECD/G20 BEPS poprzez zapewnienie, że na podstawie każdej z zawartych Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie Konwencja (wyluczając Umowę Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, która pozwala osobie na przedstawienie swojej sprawy właściwemu organowi którejkolwiek z Umawiających się Jurysdykcji), w przypadku, gdy osoba jest zdania, że działania jednej lub obu Umawiających się Jurysdykcji powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Umawiających się Jurysdykcji, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji, na terytorium której ma miejsce zamieszkania lub siedzibę lub, w przypadku gdy do sprawy przedstawionej przez tę osobę ma zastosowanie postanowienie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczące równego traktowania z uwagi na obywatelstwo - właściwemu organowi tej Umawiającej się Jurysdykcji, której osoba ta jest obywatelem; wówczas właściwy organ tej Umawiającej się Jurysdykcji, dokona dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutów podatnika za uzasadnione;
- b) niestosowania zdania drugiego ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które nie stanowią, że sprawa, o której mowa w zdaniu pierwszym ustępu 1, musi zostać przedstawiona w określonym terminie, na tej podstawie, że zamierza ona osiągnąć minimalny standard w zakresie usprawnienia rozwiązywania sporów zgodnie z Pakietem OECD/G20 BEPS poprzez zapewnienie, że zgodnie ze wszystkimi takimi Umowami Podatkowymi, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, podatnik, o którym mowa w ustępie 1, jest uprawniony do przedstawienia sprawy w terminie co najmniej trzech lat od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- c) niestosowania zdania drugiego ustępu 2 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, na tej podstawie, że na potrzeby wszystkich zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja:
 - i) jakiegokolwiek porozumienie osiągnięte w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Jurysdykcji; lub
 - ii) zamierza ona spełnić minimalny standard w zakresie usprawnienia rozwiązywania sporów zgodnie z Pakietem OECD/G20 BEPS poprzez

przyjęcie w drodze prowadzonych przez nią dwustronnych negocjacji umów, postanowienia umownego przewidującego, że:

- A) Umawiające się Jurysdykcje nie dokonają korekty zysków, które można przypisać zakładowi przedsiębiorstwa jednej z Umawiających się Jurysdykcji, po upływie okresu wspólnie uzgodnionego przez obie Umawiające się Jurysdykcje, liczonego od końca roku podatkowego, w którym zyski zostałyby przypisane zakładowi (postanowienie to nie będzie miało zastosowania w przypadku oszustwa, rażącego zaniedbania lub umyślnego niewykonania zobowiązania); oraz
- B) Umawiające się Jurysdykcje nie będą włączały do zysków przedsiębiorstwa, i następnie odpowiednio opodatkowywały, zysków które byłyby osiągnięte przez przedsiębiorstwo, ale z powodu warunków, o których mowa w postanowieniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczącym przedsiębiorstw powiązanych, nie zostały w ten sposób osiągnięte, po upływie okresu wspólnie uzgodnionego przez obie Umawiające się Jurysdykcje, liczonego od końca roku podatkowego, w którym zyski zostałyby osiągnięte przez to przedsiębiorstwo (postanowienie to nie będzie miało zastosowania w przypadku oszustwa, rażącego zaniedbania lub umyślnego niewykonania zobowiązania).

6.

- a) Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 5 litera a), notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 4 litera a) punkt i), i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez zdanie pierwsze ustępu 1. W pozostałych przypadkach zdanie pierwsze ustępu 1 będzie mieć zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z tym zdaniem.
- b) Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 5 litera b), notyfikuje Depozytariuszowi:
 - i) listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawierających postanowienie, które stanowi, że sprawa, o której mowa w zdaniu pierwszym ustępu 1, musi zostać przedstawiona w określonym terminie krótszym niż trzy lata od dnia pierwszego zawiadomienia o czynności powodującej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia; zdanie drugie ustępu 1

zastąpi takie postanowienie tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia; w pozostałych przypadkach, z zastrzeżeniem punktu ii), zdanie drugie ustępu 1 będzie mieć zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne ze zdaniem drugim ustępu 1;

- ii) listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawierających postanowienie, które stanowi że sprawa, o której mowa w zdaniu pierwszym ustępu 1, musi zostać przedstawiona w określonym terminie wynoszącym co najmniej trzy lata od dnia pierwszego zawiadomienia o czynności powodującej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, jak również numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia; zdanie drugie ustępu 1 nie będzie mieć zastosowania do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w przypadku, gdy którakolwiek z Umawiających się Jurysdykcji dokona notyfikacji danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

c) Każda ze Stron notyfikuje Depozytariuszowi:

- i) listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, niezawierających postanowienia, o którym mowa w ustępie 4 litera b) punkt i); zdanie pierwsze ustępu 2 będzie miało zastosowanie do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
- ii) w przypadku, gdy Strona nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 5 litera c) - listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, niezawierających postanowienia, o którym mowa w ustępie 4 litera b) punkt ii); zdanie drugie ustępu 2 będzie miało zastosowanie do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

d) Każda ze Stron notyfikuje Depozytariuszowi:

- i) listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, niezawierających postanowienia, o którym mowa w ustępie 4 litera c) punkt i); zdanie pierwsze ustępu 3 będzie miało zastosowanie do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja;

- ii) listę zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, niezawierających postanowienia, o którym mowa w ustępie 4 litera c) punkt ii); zdanie drugie ustępu 3 będzie miało zastosowanie do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 17

Korekty współzależne

1. Jeżeli Umawiająca się Jurysdykcja włącza do zysków przedsiębiorstwa tej Umawiającej się Jurysdykcji – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, i zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszej wymienionej Umawiającej się Jurysdykcji, gdyby warunki ustalone między obydwojma przedsiębiorstwami były takie jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas ta druga Umawiająca się Jurysdykcja dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty odpowiednio uwzględnione będą inne postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, a właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji będą w razie konieczności konsultować się ze sobą.

2. Ustęp 1 będzie miał zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowienia, które nakłada na Umawiającą się Jurysdykcję obowiązek dokonania odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego przez nią od zysków przedsiębiorstwa tej Umawiającej się Jurysdykcji, jeżeli druga Umawiająca się Jurysdykcja włącza te zyski do zysków przedsiębiorstwa tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji i odpowiednio je opodatkowuje, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo tej drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były takie jak między przedsiębiorstwami niezależnymi.

3. Strona może zastrzec prawo do:

- a) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają już postanowienie, o którym mowa w ustępie 2;
- b) niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, z tego powodu, że w przypadku braku postanowienia, o którym mowa w ustępie 2, w zawartych przez nią Umowach Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja:
 - i) dokona ona odpowiedniej korekty, o której mowa w ustępie 1; lub
 - ii) jej właściwy organ podejmie starania by rozwiązać sprawę stosownie do postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczących procedury wzajemnego porozumiewania się;

- c) w przypadku, gdy Strona złożyła zastrzeżenie na podstawie Artykułu 16 ustęp 5 litera c) punkt ii) (Procedura wzajemnego porozumiewania się) - niestosowania w całości niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, na tej podstawie, że w drodze prowadzonych przez nią dwustronnych negocjacji umów przyjmie ona postanowienie umowne w typie przewidzianego w ustępie 1, pod warunkiem, że Umawiające się Jurysdykcje były w stanie osiągnąć porozumienie w zakresie tego postanowienia oraz postanowień przewidzianych w Artykule 16 ustęp 5 litera c) punkt ii) (Procedura wzajemnego porozumiewania się).

4. Każda ze Stron, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 3, notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawiera postanowienie, o którym mowa w ustępie 2, i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione przez postanowienia ustępu 1. W pozostałych przypadkach ustęp 1 będzie mieć zastosowanie, zastępując postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te są niezgodne z ustępem 1.

CZEŚĆ VI

ARBITRAŻ

Artykuł 18

Wybór stosowania Części VI

Strona może dokonać wyboru stosowania niniejszej Części w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, co stosownie notyfikuje Depozytariuszowi. Niniejsza Część będzie miała zastosowanie w stosunku do dwóch Umawiających się Jurysdykcji w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko wówczas, gdy obie Umawiające się Jurysdykcje dokonały takiej notyfikacji.

Artykuł 19

Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe

1. W przypadku, gdy:
 - a) zgodnie z postanowieniem Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (które może zostać zmodyfikowane przez Artykuł 16 ustęp 1 niniejszej Konwencji (Procedura wzajemnego porozumiewania się)), które stanowi, że osoba może przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji w przypadku, gdy uważa ona, że działania jednej lub obu Umawiających się Jurysdykcji powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (które mogą zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję), osoba przedstawiła swoją sprawę właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji na tej podstawie, iż działania jednej lub obu Umawiających się Jurysdykcji spowodowały dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (które mogą zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję); oraz
 - b) właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji nie są w stanie osiągnąć porozumienia w zakresie rozwiązania sprawy, stosownie do postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (które może zostać zmodyfikowane przez Artykuł 16 ustęp 2 niniejszej Konwencji (Procedura wzajemnego porozumiewania się)), zgodnie z którym właściwy organ powinien podjąć starania, aby rozwiązać sprawę w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, w okresie dwóch lat od momentu, w którym ten okres rozpoczyna swój bieg, zgodnie z ustępami 8 i 9 (chyba, że w danej sytuacji, właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji, przed momentem, w którym wygaśł ten okres, uzgodniły inny okres w stosunku do tej sprawy i poinformowały o takim porozumieniu osobę, która przedstawiła sprawę),

wszelkie nierozwiązane kwestie wynikające z tej sprawy, jeżeli osoba złoży o to wniosek na piśmie, zostaną poddane pod arbitraż w trybie określonym przez niniejszą Część, zgodnie z wszelkimi zasadami oraz procedurami uzgodnionymi przez właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji, zgodnie z postanowieniami ustępu 10.

2. W przypadku, gdy właściwy organ zawiesił procedurę wzajemnego porozumiewania się, o której mowa w ustępie 1, ponieważ sprawa, w odniesieniu do jednej lub kilku takich samych kwestii jest przedmiotem postępowania przed sądem lub trybunałem administracyjnym, okres o którym mowa w ustępie 1 litera b) zatrzyma swój bieg do chwili podjęcia przez sąd lub trybunał administracyjny ostatecznego rozstrzygnięcia lub do chwili zawieszenia lub wycofania sprawy. Dodatkowo, w sytuacji gdy zawieszenie procedury wzajemnego porozumiewania się zostało uzgodnione przez osobę, która przedstawiła sprawę oraz właściwy organ, okres o którym mowa w ustępie 1 litera b) zatrzyma swój bieg do chwili podjęcia wymienionej wyżej procedury.

3. W sytuacji, gdy obydwa właściwe organy zgadzają się co do tego, iż osoba której bezpośrednio dotyczy dana sprawa nie dostarczyła w terminie jakichkolwiek dodatkowych istotnych informacji, o które wnioskował którykolwiek z właściwych organów po rozpoczęciu biegu terminu, o którym mowa w ustępie 1 litera b), termin o którym mowa w ustępie 1 litera b), zostanie przedłużony o okres równy okresowi rozpoczynającemu się w dniu, w którym wystąpiono o udzielenie takich informacji i kończącemu się z dniem, w którym dostarczono takie informacje.

4.

- a) Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym w sprawach przedstawionych do arbitrażu zostanie wdrożona w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się dotyczącej sprawy, o której mowa w ustępie 1. Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym będzie ostateczna.
- b) Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym będzie miała charakter wiążący obie Umawiające się Jurysdykcje, z wyjątkiem następujących przypadków:
 - i) jeżeli osoba, której bezpośrednio dotyczy dana sprawa, nie akceptuje procedury wzajemnego porozumiewania się, która wdraża decyzję podjętą w postępowaniu arbitrażowym. W takim przypadku, dana sprawa nie kwalifikuje się do dalszego rozpatrzenia przez właściwe organy. Wzajemne porozumienie mające na celu wdrożenie decyzji podjętej w postępowaniu arbitrażowym w odniesieniu do danej sprawy uznaje się za niezaakceptowane przez osobę, której bezpośrednio dotyczy dana sprawa, jeżeli jakakolwiek osoba, której bezpośrednio dotyczy dana sprawa, w ciągu 60 dni po dniu wysłania do niej informacji dotyczącej procedury wzajemnego porozumiewania się nie wycofa wszystkich spraw rozwiązanych w trybie procedury wzajemnego porozumiewania się, która wdraża decyzję podjętą w postępowaniu arbitrażowym z rozpatrzenia przed sądem lub trybunałem administracyjnym lub w inny sposób nie zakończy postępowań toczących się przed sądem lub trybunałem administracyjnym w odniesieniu do tych spraw w sposób zgodny z tą procedurą wzajemnego porozumiewania się.

- ii) jeżeli zgodnie z ostatecznym orzeczeniem sądów jednej z Umawiających się Jurysdykcji, decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym jest wadliwa. W takim przypadku uważa się, że wniosek o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego złożony na podstawie ustępu 1 nie został złożony oraz postępowanie arbitrażowe nie miało miejsca (wyluczając zastosowanie Artykułów 21 (Poufność postępowania arbitrażowego) i 25 (Koszty postępowania arbitrażowego). W takim przypadku, nowy wniosek o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego może zostać złożony, chyba że właściwe organy uzgodnią, że taki nowy wniosek nie jest dopuszczalny.
- iii) jeżeli osoba, której bezpośrednio dotyczy dana sprawa, wszczyna przed jakimkolwiek sądem lub trybunałem administracyjnym postępowanie dotyczące kwestii, które zostały rozwiązane w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się wdrażającej decyzję podjętą w postępowaniu arbitrażowym.

5. Właściwy organ, który otrzymał wstępny wniosek o rozpoczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się, o którym mowa w ustępie 1 litera a), w ciągu dwóch miesięcy kalendarzowych od dnia otrzymania tego wniosku, będzie miał obowiązek:

- a) poinformować osobę, która przedstawiła sprawę, iż otrzymał wniosek; oraz
- b) poinformować właściwy organ drugiej Umawiającej się Jurysdykcji o takim wniosku, wraz z przesłaniem jego kopii.

6. W ciągu trzech miesięcy kalendarzowych po otrzymaniu przez właściwy organ wniosku o rozpoczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się (lub po otrzymaniu kopii takiego wniosku od właściwego organu drugiej Umawiającej się Jurysdykcji), właściwy organ:

- a) informuje osobę, która przedstawiła sprawę oraz właściwy organ drugiej Umawiającej się Jurysdykcji, iż otrzymał konieczne informacje, aby podjąć rozstrzygnięcie co do istoty sprawy; albo
- b) wystąpi z wnioskiem o udzielenie dodatkowych informacji od takiej osoby w powyższym celu.

7. W przypadku, gdy na podstawie ustępu 6 litera b), jeden lub oba właściwe organy wystąpiły do osoby, która przedstawiła sprawę, o udzielenie dodatkowych informacji koniecznych, aby podjąć rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, właściwy organ, który wnioskował o udzielenie dodatkowych informacji, powinien w ciągu trzech miesięcy kalendarzowych od otrzymania informacji od tej osoby, poinformować tę osobę oraz drugi właściwy organ, iż:

- a) otrzymał informacje, o udzielenie których wnioskowano; albo
- b) części informacji, o udzielenie których wnioskowano, nadal brakuje.

8. W przypadku, gdy żaden z właściwych organów nie wystąpił z wnioskiem o udzielenie dodatkowych informacji zgodnie z ustępem 6 litera b), datą początkową terminu, o którym mowa w ustępie 1, będzie wcześniejszy z dni:

- a) w którym oba właściwe organy poinformowały osobę, która przedstawiła swoją sprawę, zgodnie z ustępem 6 litera a); oraz
- b) który następuje po okresie trzech miesięcy kalendarzowych liczonych od dnia zawiadomienia przez właściwy organ drugiej z Umawiających się Jurysdykcji, zgodnie z ustępem 5 litera b).

9. W przypadku, gdy wnioskowano o udzielenie dodatkowych informacji, zgodnie z ustępem 6 litera b), datą początkową terminu, o którym mowa w ustępie 1, będzie wcześniejszy z dni:

- a) w którym właściwy organ występujący z wnioskiem o udzielenie dodatkowych informacji, dokonał późniejszego poinformowania osoby, która przedstawiła sprawę oraz drugiego właściwego organu, zgodnie z ustępem 7 litera a); oraz
- b) który następuje po okresie trzech miesięcy kalendarzowych liczonych od dnia otrzymania przez wszystkie właściwe organy wszystkich informacji, o udzielenie których którykolwiek z właściwych organów wnioskował do osoby, która przedstawiła swoją sprawę.

Jednakże, jeśli jeden lub oba właściwe organy wysłały informację, o której mowa w ustępie 7 litera b), informacja taka będzie traktowana jako wniosek o udzielenie dodatkowych informacji zgodnie z ustępem 6 litera b).

10. Właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji uzgodnią w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się (zgodnie z artykułem właściwej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczącym procedur wzajemnego porozumiewania się) sposób stosowania postanowień zawartych w niniejszej Części, włączając w to określenie, jaka informacja jest wystarczająca dla każdego właściwego organu, aby mógł podjąć rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Porozumienie takie zostanie zawarte przed dniem, w którym nierozwiązane kwestie dotyczące sprawy będą mogły być poddane po raz pierwszy pod postępowanie arbitrażowe i może być odtąd modyfikowane co pewien czas.

11. Dla celów stosowania niniejszego Artykułu do zawartych przez Stronę Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, może ona zastrzec prawo do zastąpienia okresu dwuletniego, ustanowionego w ustępie 1 litera b), okresem trzech lat.

12. Strona może zastrzec prawo do stosowania następujących zasad w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, bez względu na pozostałe postanowienia niniejszego Artykułu:

- a) jakkolwiek nierozwiązana kwestia wynikająca z procedury wzajemnego porozumiewania się, która byłaby objęta zakresem postępowania arbitrażowego przewidzianego w niniejszej Konwencji, nie będzie przedłożona do postępowania arbitrażowego, jeżeli rozstrzygnięcie dotyczące tej kwestii zostało podjęte przez sąd lub trybunał administracyjny którejkolwiek z Umawiających się Jurysdykcji;
- b) jeżeli, w dowolnym czasie po złożeniu wniosku o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego a przed przedstawieniem przez panel arbitrów jego decyzji właściwym organom Umawiających się Jurysdykcji, rozstrzygnięcie dotyczące tej kwestii zostało podjęte przez sąd lub trybunał administracyjny jednej z

Umawiających się Jurysdykcji, wówczas postępowanie arbitrażowe podlega zakończeniu.

Artykuł 20

Wybór arbitrów

1. Z wyjątkiem przypadków, gdy właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji wzajemnie uzgodnią, że zastosowane zostaną inne zasady, dla celów niniejszej Części będą miały zastosowanie ustępy od 2 do 4.
2. Przy dokonywaniu wyboru członków panelu arbitrów będą obowiązywały następujące zasady:
 - a) Panel arbitrów będzie się składał z trzech członków posiadających kompetencje lub doświadczenie w zakresie międzynarodowego prawa podatkowego.
 - b) Każdy z właściwych organów dokona wyboru jednego członka panelu arbitrów w ciągu 60 dni począwszy od dnia złożenia wniosku o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego zgodnie z Artykułem 19 ustęp 1 (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe). Dwóch członków panelu arbitrów wybranych w taki sposób, w ciągu 60 dni począwszy od późniejszego wyboru, wybierze trzeciego członka panelu arbitrów, który będzie pełnił funkcję Przewodniczącego panelu arbitrów. Przewodniczący nie będzie obywatelem ani osobą mającą miejsce zamieszkania na terytorium żadnej z Umawiających się Jurysdykcji.
 - c) Każda osoba wybrana do panelu arbitrów powinna być bezstronna oraz niezależna wobec właściwych organów, administracji podatkowych a także ministerstw finansów Umawiających się Jurysdykcji oraz od wszystkich osób, których bezpośrednio dotyczy dana sprawa (jak również wobec ich doradców) w chwili wyrażenia zgody na wybór, powinna utrzymać swoją bezstronność i niezależność w toku całego postępowania, jak również powinna unikać jakiegokolwiek zachowania w ciągu odpowiedniego następującego potem okresu czasu, które mogłoby negatywnie wpłynąć na opinię o bezstronnej i niezależnej postawie arbitrów w odniesieniu do postępowania.
3. W przypadku, gdy właściwy organ Umawiającej się Jurysdykcji nie powoła członka panelu arbitrów w sposób oraz w terminach określonych w ustępie 2 lub uzgodnionych przez właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji, członek niebędący obywatelem żadnej z Umawiających się Jurysdykcji zostanie powołany w imieniu tego właściwego organu przez najwyższego rangą urzędnika Centrum Polityki Podatkowej i Administracji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.
4. Jeśli dwóch pierwszych członków panelu arbitrów nie wyznaczy przewodniczącego w sposób oraz terminach określonych w ustępie 2 lub uzgodnionych przez właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji, Przewodniczący niebędący obywatelem żadnej z Umawiających się Jurysdykcji zostanie powołany przez najwyższego rangą urzędnika Centrum Polityki Podatkowej i Administracji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

Artykuł 21

Poufność postępowania arbitrażowego

1. Wyłącznie dla celów stosowania postanowień niniejszej Części, a także postanowień odpowiedniej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja oraz ustawodawstw wewnętrznych Umawiających się Jurysdykcji dotyczących wymiany informacji w sprawach podatkowych, zasad poufności oraz udzielania pomocy administracyjnej, członkowie panelu arbitrów oraz maksymalnie trzech członków personelu przypadających na danego członka (jak również potencjalni arbitrzy wyłącznie w zakresie niezbędnym do oceny ich zdolności do spełnienia wymogów bycia arbitrami) będą uważani za osoby lub organy, którym mogą być ujawnione informacje. Informacje otrzymane przez panel arbitrów lub przez potencjalnych arbitrów, jak również informacje, które właściwe organy otrzymują od panelu arbitrów, będą uważane za informacje podlegające wymianie zgodnie z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczącymi wymiany informacji w sprawach podatkowych oraz pomocy administracyjnej.

2. Właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji zapewnią, by członkowie panelu arbitrów oraz ich personel postanowili pisemnie, zanim podejmą czynności w ramach postępowania arbitrażowego, że będą traktowali wszelkie informacje dotyczące postępowania arbitrażowego w sposób zgodny z zasadami poufności i nieujawniania informacji, opisanymi w postanowieniach Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczącymi wymiany informacji w sprawach podatkowych oraz pomocy administracyjnej oraz zgodnie z mającymi zastosowanie prawami Umawiających się Jurysdykcji.

Artykuł 22

Rozwiązanie sprawy przed zakończeniem postępowania arbitrażowego

Dla potrzeb niniejszej Części oraz postanowień właściwej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczących rozwiązania sprawy w drodze wzajemnego porozumiewania się, procedura wzajemnego porozumiewania się i postępowanie arbitrażowe zostaną zakończone w odniesieniu do danej sprawy, jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego a przed przedstawieniem przez panel arbitrów jego decyzji właściwym organom Umawiających się Jurysdykcji:

- a) właściwe organy porozumieją się wzajemnie co do rozwiązania danej sprawy; lub
- b) osoba, która przedstawiła daną sprawę, wycofa wniosek o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego lub wniosek o przeprowadzenie procedury wzajemnego porozumiewania się.

Artykuł 23

Rodzaje postępowania arbitrażowego

1. Następujące zasady będą miały zastosowanie w odniesieniu do postępowania arbitrażowego na podstawie niniejszej Części, chyba że inne zasady zostaną wzajemnie uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji:
 - a) Po przedłożeniu danej sprawy do postępowania arbitrażowego właściwe organy każdej Umawiającej się Jurysdykcji przedłożą panelowi arbitrów, do ustalonego w drodze porozumienia terminu, proponowane rozwiązanie, które obejmuje wszystkie nierozstrzygnięte kwestie w danej sprawie (uwzględniając wszystkie porozumienia uprzednio osiągnięte w tej sprawie między właściwymi organami Umawiających się Jurysdykcji). Zaproponowane rozwiązanie będzie ograniczało się do określenia kwot pieniężnych (na przykład dochodu lub kosztu) lub, gdy jest określona - maksymalnej stawki podatku wymierzanego stosownie do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do każdej korekty lub podobnej kwestii w danej sprawie. W przypadku gdy właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji nie były w stanie osiągnąć porozumienia odnośnie kwestii dotyczącej warunków zastosowania postanowienia odpowiedniej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (dalej: „pytanie dotyczące zastosowania umowy podatkowej” („threshold question”)), takiego typu jak kwestia dokonania oceny, gdzie dana osoba fizyczna posiada miejsce zamieszkania lub czy istnieje zakład, wówczas właściwe organy mogą przedłożyć alternatywne proponowane rozwiązania w odniesieniu do kwestii, których określenie jest zależne od rozstrzygnięcia takiego pytania dotyczącego zastosowania umowy podatkowej.
 - b) Właściwy organ każdej z Umawiających się Jurysdykcji może także przedłożyć dokument popierający swoje stanowisko w celu rozważenia go przez panel arbitrów. Każdy właściwy organ, który przedkłada propozycję rozwiązania lub dokument popierający swoje stanowisko, dostarcza kopię drugiemu właściwemu organowi do dnia, w którym było wymagane dostarczenie propozycji rozwiązania i dokumentu popierającego jego stanowisko. Każdy właściwy organ, w ustalonym w drodze porozumienia terminie, może także przedłożyć panelowi arbitrów odpowiedź odnoszącą się do zaproponowanego przez drugi właściwy organ rozwiązania i dokumentu popierającego swoje stanowisko. Kopia każdej odpowiedzi powinna zostać dostarczona drugiemu właściwemu organowi do dnia, w którym było wymagane złożenie odpowiedzi.
 - c) Panel arbitrów dokona wyboru i uzna za własną decyzję jedno z zaproponowanych rozwiązań sprawy przedłożonych przez właściwe organy, w odniesieniu do każdej kwestii oraz jakichkolwiek pytań dotyczących zastosowania umowy podatkowej, i nie będzie w niej zawierać powodów rozstrzygnięcia lub jakiegokolwiek innego wyjaśnienia tej decyzji. Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym będzie podlegać przyjęciu zwykłą większością głosów członków panelu arbitrów. Panel arbitrów przedstawi swoją decyzję na piśmie właściwym organom Umawiających się Jurysdykcji. Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym nie będzie miała mocy precedensu.

2. Dla celów stosowania niniejszego Artykułu w stosunku do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, Strona może zastrzec prawo do niestosowania ustępu 1 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja. W takim przypadku mają zastosowanie następujące zasady w odniesieniu do postępowania arbitrażowego, chyba że co innego zostanie w tym zakresie wzajemnie uzgodnione przez właściwe organy:

- a) Po przedłożeniu sprawy do postępowania arbitrażowego właściwy organ każdej z Umawiających się Jurysdykcji dostarczy bez zbędnej zwłoki wszystkim członkom panelu arbitrów wszelkie informacje, które mogą być konieczne do podjęcia decyzji w postępowaniu arbitrażowym. O ile właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji nie postanowią inaczej, wszelkie informacje, które nie były dostępne dla obu właściwych organów zanim oba właściwe organy otrzymały wniosek o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego, nie będą brane pod uwagę dla celów tej decyzji.
- b) Panel arbitrów podejmie decyzję w kwestiach przedłożonych do postępowania arbitrażowego zgodnie z mającymi zastosowanie postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, i z zastrzeżeniem tych postanowień, zgodnie z przepisami ustawodawstw wewnętrznych Umawiających się Jurysdykcji. Członkowie panelu arbitrów biorą także pod uwagę wszelkie inne źródła, które mogą zostać wprost wskazane przez właściwe organy w drodze wzajemnego porozumiewania się.
- c) Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym zostanie przedstawiona właściwym organom Umawiających się Jurysdykcji w formie pisemnej i powinna wskazywać źródła prawa leżące u jej podstaw i powody, które doprowadziły do danego rozstrzygnięcia. Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym będzie podlegać przyjęciu zwykłą większością głosów członków panelu arbitrów. Decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym nie będzie miała mocy precedensu.

3. Strona, która nie złożyła zastrzeżenia na podstawie ustępu 2, może zastrzec prawo do niestosowania poprzedzających ustępów niniejszego Artykułu w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, ze Stronami, które złożyły takie zastrzeżenie. W takim przypadku, właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, podejmą starania aby osiągnąć porozumienie w zakresie rodzaju postępowania arbitrażowego, który będzie stosowany w odniesieniu do tej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Do momentu osiągnięcia takiego porozumienia Artykuł 19 (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe) nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

4. Strona może także dokonać wyboru stosowania ustępu 5 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, co stosownie notyfikuje Depozytariuszowi. Ustęp 5 będzie miał zastosowanie w stosunku do dwóch Umawiających się Jurysdykcji w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, gdy którakolwiek z Umawiających się Jurysdykcji dokona takiej notyfikacji.

5. Przed rozpoczęciem postępowania arbitrażowego właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza

Konwencja, zapewnią, aby wszystkie osoby, które zaprezentowały daną sprawę oraz ich doradcy, postanowiły pisemnie, że nie będą ujawniały jakimkolwiek innym osobom żadnych informacji otrzymanych w związku z postępowaniem arbitrażowym, zarówno od któregośkolwiek właściwego organu jak i od panelu arbitrów. Procedura wzajemnego porozumiewania się uregulowana w Umowie Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, jak również postępowanie arbitrażowe uregulowane w niniejszej Części, zakończą się w odniesieniu do danej sprawy jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego a przed przedstawieniem przez panel arbitrów jego decyzji właściwym organom Umawiających się Jurysdykcji, osoba, która przedstawiła daną sprawę lub którykolwiek z doradców takiej osoby istotnie naruszy to uzgodnienie.

6. Bez względu na ustęp 4, Strona, która nie wybrała stosowania ustępu 5, może zastrzec prawo do niestosowania ustępu 5 odniesieniu do jednej lub więcej określonych Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja lub w odniesieniu do wszystkich zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

7. Strona, która dokonała wyboru stosowania ustępu 5 może zastrzec prawo do niestosowania niniejszej Części w odniesieniu do wszystkich zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do których druga Umawiająca się Jurysdykcja złożyła zastrzeżenie na podstawie ustępu 6.

Artykuł 24

Porozumienie w sprawie innego rozwiązania sprawy

1. W celu stosowania niniejszej Części w odniesieniu do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, Strona może dokonać wyboru stosowania ustępu 2, co stosownie notyfikuje Depozytariuszowi. Ustęp 2 będzie miał zastosowanie w stosunku do dwóch Umawiających się Jurysdykcji w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, tylko wówczas, gdy obie Umawiające się Jurysdykcje dokonały takiej notyfikacji.

2. Bez względu na postanowienia Artykuł 19 ustęp 4 (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe), decyzja podjęta w postępowaniu arbitrażowym na podstawie niniejszej Części nie będzie wiązała Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja i nie zostanie wdrożona, jeżeli właściwe organy Umawiających się Jurysdykcji osiągnęły porozumienie dotyczące odmiennego rozwiązania wszystkich nierozwiązanych kwestii w ciągu trzech miesięcy kalendarzowych od doręczenia im tej decyzji.

3. Strona, która dokonuje wyboru stosowania ustępu 2 może zastrzec prawo do stosowania ustępu 2 wyłącznie w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, do których ma zastosowanie Artykuł 23 ustęp 2 (Rodzaje postępowania arbitrażowego).

Artykuł 25

Koszty postępowania arbitrażowego

W postępowaniu arbitrażowym uregulowanym w niniejszej Części, wynagrodzenia oraz wydatki członków panelu arbitrów, jak również inne koszty poniesione w związku z postępowaniem arbitrażowym przez Umawiające się Jurysdykcje, zostaną poniesione przez Umawiające się Jurysdykcje w sposób określony w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się między właściwymi organami Umawiających się Jurysdykcji. W sytuacji braku takiego porozumienia, każda Umawiająca się Jurysdykcja będzie ponosić jej własne wydatki oraz dotyczące wybranego przez nią członka panelu arbitrów. Koszty dotyczące przewodniczącego panelu arbitrów, jak również inne wydatki towarzyszące prowadzeniu postępowania arbitrażowego, zostaną poniesione w równych częściach przez Umawiające się Jurysdykcje.

Artykuł 26

Klauzula zgodności

1. Z zastrzeżeniem Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI), postanowienia niniejszej Części będą miały zastosowanie w miejsce lub w przypadku braku postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które przewidują oddanie do postępowania arbitrażowego nierozwiązanych kwestii powstałych w ramach prowadzenia procedury wzajemnego porozumiewania się. Każda ze Stron, która wybierze stosowanie niniejszej Części, notyfikuje Depozytariuszowi, czy każda z zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, innych niż będące przedmiotem zastrzeżenia na podstawie ustępu 4, zawiera takie postanowienie, i w takim przypadku wskazuje numer artykułu i ustępu każdego takiego postanowienia. W przypadku gdy dwie Umawiające się Jurysdykcje dokonały notyfikacji w odniesieniu do danego postanowienia Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienie to zostanie zastąpione postanowieniami niniejszej Części w relacjach pomiędzy tymi Umawiającymi się Jurysdykcjami.

2. Jakakolwiek nierozwiązana kwestia powstała podczas prowadzenia procedury wzajemnego porozumiewania się, pozostająca w zakresie postępowania arbitrażowego, o którym mowa w niniejszej Części, nie zostanie przedłożona do postępowania arbitrażowego, jeżeli ta kwestia jest przedmiotem sprawy, w stosunku do której panel arbitrów lub podobne ciało zostało już poprzednio ustanowione, zgodnie z dwustronną lub wielostronną konwencją, która przewiduje przeprowadzenie obowiązkowego postępowania arbitrażowego w zakresie nierozwiązanych kwestii wynikających z procedury wzajemnego porozumiewania się.

3. Z zastrzeżeniem ustępu 1, postanowienia niniejszej Części nie będą naruszały wypełnienia szerszych zobowiązań w związku z poddaniem postępowaniu arbitrażowemu nierozwiązanych kwestii powstałych w kontekście procedury wzajemnego porozumiewania się, wynikających z innych konwencji, których stronami są lub staną się Umawiające się Jurysdykcje.

4. Strona może zastrzec prawo do niestosowania niniejszej Części do zawartych przez nią jednej lub większej liczby Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza

Konwencja (jak również do wszystkich Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja), które już przewidują przeprowadzenie obowiązkowego postępowania arbitrażowego w zakresie nierozwiązanych kwestii wynikających ze sprawy prowadzonej w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się.

CZĘŚĆ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 27

Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

1. Z dniem 31 grudnia 2016 r. niniejsza Konwencja zostaje otwarta do podpisu przez:
 - a) wszystkie Państwa;
 - b) Guernsey (Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej); Wyspę Man (Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej); Jersey (Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej); oraz
 - c) wszelkie inne jurysdykcje, które są uprawnione do stania się Stroną niniejszej Konwencji w drodze decyzji podjętej w wyniku zawartego konsensusu między Stronami i Sygnatariuszami.
2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu.

Artykuł 28

Zastrzeżenia

1. Z zastrzeżeniem ustępu 2, nie można złożyć zastrzeżeń do niniejszej Konwencji, poza wyraźnie dozwolonymi w:
 - a) Artykule 3 ustęp 5 (Podmioty transparentne podatkowo);
 - b) Artykule 4 ustęp 3 (Podmioty o podwójnej siedzibie);
 - c) Artykule 5 ustępy 8 i 9 (Stosowanie metod unikania podwójnego opodatkowania);
 - d) Artykule 6 ustęp 4 (Cel Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja);
 - e) Artykule 7 ustępy 15 i 16 (Zapobieganie nadużyciom traktatów);
 - f) Artykule 8 ustęp 3 (Transakcje wypłat dywidend);
 - g) Artykule 9 ustęp 6 (Zyski z tytułu przeniesienia udziałów lub akcji lub innych praw w podmiotach, których wartość pochodzi głównie z majątku nieruchomości);
 - h) Artykule 10 ustęp 5 (Klauzula antyabuzywna dotycząca zakładów położonych na terytoriach trzecich jurysdykcji);

- i) Artykule 11 ustęp 3 (Stosowanie przepisów Umów Podatkowych w celu zastrzeżenia prawa Strony do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium);
- j) Artykule 12 ustęp 4 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez umowy typu *commissionnaire arrangements* i inne podobne działania);
- k) Artykule 13 ustęp 6 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu);
- l) Artykule 14 ustęp 3 (Podział umów);
- m) Artykule 15 ustęp 2 (Definicja osoby ściśle powiązanej z przedsiębiorstwem);
- n) Artykule 16 ustęp 5 (Procedura wzajemnego porozumiewania się);
- o) Artykule 17 ustęp 3 (Korekty współzależne);
- p) Artykule 19 ustępy 11 i 12 (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe);
- q) Artykule 23 ustępy 2, 3, 6 i 7 (Rodzaje postępowania arbitrażowego);
- r) Artykule 24 ustęp 3 (Porozumienie w sprawie innego rozwiązania sprawy);
- s) Artykule 26 ustęp 4 (Klauzula zgodności);
- t) Artykule 35 ustępy 6 i 7 (Stosowanie); oraz
- u) Artykule 36 ustęp 2 (Stosowanie Części VI).

2.

- a) Bez względu na postanowienia ustępu 1, Strona, która dokona wyboru, o którym mowa w Artykule 18 (Wybór stosowania Części VI), może złożyć jedno lub większą liczbę zastrzeżeń w odniesieniu do spraw w zakresie których będzie stosowany arbitraż zgodnie z przepisami Części VI (Arbitraż). Strona, która dokona na podstawie Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI) wyboru stosowania Części VI (Arbitraż) po staniu się Stroną niniejszej Konwencji, może złożyć zastrzeżenia na podstawie niniejszej litery wraz z dokonaniem swojej notyfikacji Depozytariuszowi na podstawie Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI).
- b) Zastrzeżenia złożone na podstawie litery a) będą podlegały przyjęciu. Zastrzeżenie złożone na podstawie litery a) będzie uważane za przyjęte przez Stronę, jeżeli nie notyfikowała ona Depozytariuszowi, iż składa sprzeciw wobec danego zastrzeżenia w terminie dwunastu miesięcy kalendarzowych licząc od dnia dokonania notyfikacji tego zastrzeżenia przez Depozytariusza albo od daty zdeponowania przez Stronę instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. Strona, która dokona na podstawie Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI) wyboru stosowania Części VI (Arbitraż), po przystąpieniu do niniejszej Konwencji może złożyć sprzeciw wobec zastrzeżeń wcześniej złożonych przez inne Strony na podstawie litery a) wraz z dokonaniem Depozytariuszowi notyfikacji przez pierwszą ze wskazanych Stron na podstawie

Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI). Jeśli Strona składa sprzeciw wobec zastrzeżenia złożonego na podstawie litery a), Część VI nie będzie mieć zastosowania w całości w relacjach pomiędzy Stroną składającą sprzeciw oraz Stroną składającą zastrzeżenie.

3. O ile wprost nie uregulowano inaczej w odpowiednich postanowieniach niniejszej Konwencji, zastrzeżenie dokonane na podstawie z ustępu 1 lub 2 będzie:

- a) zmieniało dla Strony składającej zastrzeżenie postanowienia niniejszej Konwencji w relacjach między Stroną składającą zastrzeżenie a drugą Stroną w odniesieniu do przepisów, których dotyczy zastrzeżenie i w zakresie określonym w tym zastrzeżeniu; oraz
- b) zmieniało te przepisy w takim samym zakresie dla drugiej Strony w jej relacjach ze Stroną składającą zastrzeżenie.

4. Zastrzeżenia, które mają zastosowanie do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawartych przez lub w imieniu jurysdykcji lub terytorium, za którego sprawy międzynarodowe odpowiedzialna jest Strona, jeżeli ta jurysdykcja lub terytorium nie jest Stroną niniejszej Konwencji stosownie do Artykułu 27 ustęp 1 litera b) lub c) (Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie), będą składane przez odpowiedzialną Stronę i mogą różnić się od zastrzeżeń złożonych przez tę Stronę w stosunku do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

5. Zastrzeżenia zostaną zgłoszone w momencie podpisania lub złożenia do depozytu instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia niniejszej Konwencji, z zastrzeżeniem ustępów 2, 6 lub 9 niniejszego Artykułu, a także Artykułu 29 ustęp 5 (Notyfikacje). Jednakże Strona która dokona wyboru na podstawie Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI) stosowania Części VI (Arbitraż) po przystąpieniu do niniejszej Konwencji może złożyć zastrzeżenia na podstawie ustępu 1 litera p), q), r) i s) niniejszego Artykułu wraz z dokonaniem swojej notyfikacji Depozytariuszowi na podstawie Artykułu 18 (Wybór stosowania Części VI).

6. Jeżeli zastrzeżenia zostają złożone na moment podpisania, podlegają one potwierdzeniu przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, chyba że dokument zawierający zastrzeżenia w sposób wyraźny określa, że są one uważane za ostateczne, stosownie do przepisów ustępów 2, 5 i 9 niniejszego Artykułu oraz Artykułu 29 ustęp 5 (Notyfikacje).

7. Jeżeli zastrzeżenia nie zostają sformułowane na moment podpisania, wstępna lista spodziewanych zastrzeżeń zostanie w tym czasie dostarczona Depozytariuszowi.

8. Dla zastrzeżeń dokonanych na podstawie każdego z następujących postanowień, lista umów podatkowych notyfikowanych stosownie do Artykułu 2 ustęp 1 litera a) punkt ii) (Interpretacja pojęć), które są objęte zakresem zastrzeżenia zdefiniowanego w odpowiednim postanowieniu (oraz w przypadku zastrzeżenia złożonego na podstawie któregośkolwiek z następujących przepisów, innych niż te wymienione w literze c), d) oraz n) - także numer artykułu i ustępu każdego odpowiedniego postanowienia) podlega dostarczeniu wówczas, gdy takie zastrzeżenia zostają dokonane w odniesieniu do:

- a) Artykułu 3 ustęp 5 litery b), c), d), e) oraz g) (Podmioty transparentne podatkowo);

- b) Artykułu 4 ustęp 3 litery b), c) oraz d) (Podmioty o podwójnej siedzibie);
- c) Artykułu 5 ustępy 8 oraz 9 (Stosowanie metod unikania podwójnego opodatkowania);
- d) Artykułu 6 ustęp 4 (Cel Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja);
- e) Artykułu 7 ustęp 15 litery b) oraz c) (Zapobieganie nadużyciom traktatów);
- f) Artykułu 8 ustęp 3 litera b) punkty i), ii) oraz iii) (Transakcje wypłat dywidend);
- g) Artykułu 9 ustęp 6 litery d), e) oraz f); (Zyski z tytułu przeniesienia udziałów lub akcji lub innych praw w podmiotach, których wartość pochodzi głównie z majątku nieruchomości)
- h) Artykułu 10 ustęp 5 litery b) oraz c) (Klauzula antyabuzyjna dotycząca zakładów położonych na terytoriach trzecich jurysdykcji)
- i) Artykułu 11 ustęp 3 litera b) (Stosowanie przepisów Umów Podatkowych w celu zastrzeżenia prawa Strony do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium);
- j) Artykułu 13 ustęp 6 litera b) (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu);
- k) Artykułu 14 ustęp 3 litera b) (Podział umów);
- l) Artykułu 16 ustęp 5 litera b) (Procedura wzajemnego porozumiewania się);
- m) Artykułu 17 ustęp 3 litera a) (Korekty współzależne);
- n) Artykułu 23 ustęp 6 (Rodzaje postępowania arbitrażowego); oraz
- o) Artykułu 26 ustęp 4 (Klauzula zgodności).

Zastrzeżenia, o których mowa w powyższych literach od a) do o) nie będą miały zastosowania w odniesieniu do jakiegokolwiek Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, która nie została uwzględniona w liście, o której mowa w niniejszym ustępie.

9. Każda ze Stron, która złożyła zastrzeżenie stosownie do ustępu 1 lub 2, może wycofać je w dowolnym czasie lub zastąpić je węższym zastrzeżeniem w drodze notyfikacji skierowanej do Depozytariusza. Strona ta może złożyć wszelkie dodatkowe notyfikacje zgodnie z Artykułem 29 ustęp 6 (Notyfikacje), które mogą być konieczne w rezultacie wycofania lub zastąpienia danego zastrzeżenia. Z zastrzeżeniem Artykułu 35 ustęp 7 (Wejście w życie), wycofanie lub zastąpienie będzie miało skutek:

- a) w stosunku do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie do Państw lub jurysdykcji, które są Stronami niniejszej Konwencji, w przypadku gdy notyfikacja dotycząca wycofania lub zastąpienia danego zastrzeżenia została otrzymana przez Depozytariusza:

- i) dla zastrzeżeń odnoszących się do postanowień dotyczących podatków pobieranych u źródła, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po upływie terminu sześciu miesięcy kalendarzowych, rozpoczynającego bieg z datą poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania lub zastąpienia danego zastrzeżenia; oraz
 - ii) dla zastrzeżeń odnoszących się do wszystkich pozostałych postanowień, do podatków nakładanych w odniesieniu do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następującego po upływie terminu sześciu miesięcy kalendarzowych, rozpoczynającego bieg z datą poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania lub zastąpienia danego zastrzeżenia; oraz
- b) w stosunku do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w przypadku gdy jedna lub więcej z Umawiających się Jurysdykcji, która jest jej stroną, stała się Stroną niniejszej Konwencji po dacie otrzymania przez Depozytariusza notyfikacji dotyczącej wycofania lub zastąpienia: z późniejszą z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w tych Umawiających się Jurysdykcjach.

Artykuł 29

Notyfikacje

1. Z zastrzeżeniem ustępu 5 i 6 niniejszego Artykułu oraz z Artykułu 35 ustęp 7 (Stosowanie), notyfikacje składane na podstawie następujących postanowień zostaną złożone na moment podpisania lub zdeponowania instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia:

- a) Artykuł 2 ustęp 1 litera a) punkt ii) (Interpretacja pojęć);
- b) Artykuł 3 ustęp 6 (Podmioty transparentne podatkowo);
- c) Artykuł 4 ustęp 4 (Podmioty o podwójnej siedzibie);
- d) Artykuł 5 ustęp 10 (Stosowanie metod unikania podwójnego opodatkowania);
- e) Artykuł 6 ustęp 5 i 6 (Cel Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja);
- f) Artykuł 7 ustęp 17 (Zapobieganie nadużyciom traktatów);
- g) Artykuł 8 ustęp 4 (Transakcje wypłat dywidend);
- h) Artykuł 9 ustęp 7 i 8 (Zyski z tytułu przeniesienia udziałów lub akcji lub innych praw w podmiotach, których wartość pochodzi głównie z majątku nieruchomego);

- i) Artykuł 10 ustęp 6 (Klauzula antyabuzywna dotycząca zakładów położonych na terytoriach trzecich jurysdykcji);
- j) Artykuł 11 ustęp 4 (Stosowanie przepisów Umów Podatkowych w celu zastrzeżenia prawa Strony do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jej terytorium);
- k) Artykuł 12 ustęp 5 i 6 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez umowy typu commissionaire arrangements i inne podobne działania);
- l) Artykuł 13 ustęp 7 i 8 (Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu);
- m) Artykuł 14 ustęp 4 (Podział umów);
- n) Artykuł 16 ustęp 6 (Procedura wzajemnego porozumiewania się);
- o) Artykuł 17 ustęp 4 (Korekty współzależne);
- p) Artykuł 18 (Wybór stosowania Części VI);
- q) Artykuł 23 ustęp 4 (Rodzaje postępowania arbitrażowego);
- r) Artykuł 24 ustęp 1 (Porozumienie w sprawie innego rozwiązania sprawy);
- s) Artykuł 26 ustęp 1 (Klauzula zgodności); oraz
- t) Artykuł 35 ustępy 1, 2, 3, 5 oraz 7 (Stosowanie).

2. Notyfikacje, które mają zastosowanie do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawartych przez lub w imieniu jurysdykcji lub terytorium, za którego sprawy międzynarodowe odpowiedzialna jest Strona, jeżeli ta jurysdykcja lub terytorium nie jest Stroną niniejszej Konwencji stosownie do Artykułu 27 ustępu 1 litera b) lub c) (Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie), będą składane przez odpowiedzialną Stronę i mogą różnić się od notyfikacji złożonych przez tę Stronę w stosunku do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

3. Jeżeli notyfikacje zostają złożone z na moment podpisania, podlegają one potwierdzeniu przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, chyba że dokument zawierający notyfikacje w sposób wyraźny określa, że są one uważane za ostateczne, z zastrzeżeniem ustępu 5 i 6 niniejszego Artykułu oraz Artykułu 35 ustęp 7 (Wejście w życie).

4. Jeżeli notyfikacje nie zostają złożone na moment podpisania, wówczas na ten moment zostanie złożona wstępna lista spodziewanych notyfikacji.

5. Strona może rozszerzyć w dowolnym czasie listę umów notyfikowanych zgodnie z Artykułem 2 ustęp 1 litera a) punkt ii) (Interpretacja pojęć) poprzez złożenie notyfikacji skierowanej do Depozytariusza. Strona określi w takiej notyfikacji, czy dana umowa jest objęta zakresem jakichkolwiek zastrzeżeń złożonych przez Stronę, które zostały wymienione w Artykule 28 ustęp 8 (Zastrzeżenia). Strona może także złożyć nowe zastrzeżenie, o którym mowa w Artykule 28 ustęp 8 (Zastrzeżenia), jeżeli dodatkowa umowa będzie pierwszą, która zostanie objęta zakresem takiego zastrzeżenia. Strona określi także wszelkie dodatkowe

notyfikacje, które mogą być wymagane zgodnie z ustępem 1 litery od b) do s), aby odzwierciedlić włączenie tych dodatkowych umów. Dodatkowo, jeżeli rozszerzenie powoduje po raz pierwszy włączenie danej umowy podatkowej zawartej przez lub w imieniu jurysdykcji lub terytorium, za które w sprawach międzynarodowych odpowiedzialna jest Strona, ta Strona określi wszelkie zastrzeżenia (stosownie do Artykułu 28 ustęp 4 (Zastrzeżenia)) lub notyfikacje (stosownie do ustępu 2 niniejszego Artykułu), które mają zastosowanie w odniesieniu do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawartych przez lub w imieniu takiej jurysdykcji lub terytorium. Z datą, z którą taka dodatkowa umowa (umowy) notyfikowana (notyfikowane) zgodnie z dyspozycją Artykułu 2 ustęp 1 litera a) punkt ii) (Interpretacja pojęć) stała (stały) się Umowami Podatkowymi, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, postanowienia Artykułu 35 (Stosowanie) będą regulowały, z jaką datą będą stosowane zmiany w Umowach Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

6. Strona może złożyć dodatkowe notyfikacje zgodnie z ustępem 1 literami od b) do s) w drodze notyfikacji skierowanej do Depozytariusza. Notyfikacje takie będą odnosiły skutek:

- a) w stosunku do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zawartych wyłącznie z Państwami lub jurysdykcjami będącymi Stronami niniejszej Konwencji wówczas, gdy dodatkowa notyfikacja będzie otrzymana przez Depozytariusza:
 - i) dla notyfikacji odnoszących się do postanowień dotyczących podatków pobieranych u źródła, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następującego po upływie terminu sześciu miesięcy kalendarzowych, rozpoczynającego bieg z datą poinformowania przez Depozytariusza o dodatkowej notyfikacji; oraz
 - ii) dla notyfikacji odnoszących się do wszystkich pozostałych postanowień, do podatków nakładanych w odniesieniu do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następującego po upływie terminu sześciu miesięcy kalendarzowych, rozpoczynającego bieg z datą poinformowania przez Depozytariusza o dodatkowej notyfikacji; oraz
- b) w stosunku do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w przypadku gdy jedna lub więcej z Umawiających się Jurysdykcji, która jest jej stroną, stała się Stroną niniejszej Konwencji po dacie otrzymania przez Depozytariusza dodatkowej notyfikacji: z późniejszą z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w tych Umawiających się Jurysdykcjach.

Artykuł 30

Późniejsze zmiany Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają późniejszych zmian Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które mogą zostać uzgodnione pomiędzy

Umawiającymi się Jurysdykcjami, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja .

Artykuł 31

Konferencja Stron

1. Strony mogą powołać konferencję Stron w celach podjęcia jakichkolwiek decyzji lub wykonywania jakichkolwiek zadań, jakie mogą być niezbędne lub stosowne zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.
2. Konferencja Stron jest obsługiwana przez Depozytariusza.
3. Każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o powołanie Konferencji Stron w drodze poinformowania Depozytariusza o swoim wniosku. Depozytariusz informuje wszystkie Strony niniejszej Konwencji o każdym wniosku. Następnie, Depozytariusz powoła Konferencję Stron pod warunkiem, że wniosek uzyska poparcie jednej trzeciej Stron w terminie sześciu miesięcy kalendarzowych od poinformowania o nim przez Depozytariusza.

Artykuł 32

Interpretacja oraz stosowanie

1. Jakakolwiek wątpliwość w zakresie interpretacji lub stosowania postanowień Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, zmodyfikowanych przez niniejszą Konwencję, będzie rozpatrywana na podstawie postanowienia (postanowień) Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczących rozwiązywania sporów w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się w zakresie wątpliwości przy interpretacji lub stosowaniu Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja (których postanowienia mogą zostać zmodyfikowane przez niniejszą Konwencję).
2. Jakakolwiek wątpliwość w zakresie interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji może być rozpatrywana przez Konferencję Stron powołaną zgodnie z Artykułem 31 ustęp 3 (Konferencja Stron).

Artykuł 33

Zmiana

1. Każda ze Stron może zaproponować zmianę niniejszej Konwencji w drodze przedłożenia proponowanej zmiany Depozytariuszowi.
2. Konferencja Stron może zostać powołana w celu rozważenia zaproponowanej zmiany, zgodnie z Artykułem 31 ustęp 3 (Konferencja Stron).

Artykuł 34

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie terminu trzech miesięcy kalendarzowych, następujących po dacie zdeponowania piątego instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
2. Dla każdego Sygnatariusza, który dokonuje ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia niniejszej Konwencji po zdeponowaniu piątego instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, niniejsza Konwencja wejdzie w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie terminu trzech miesięcy kalendarzowych, rozpoczynającego bieg z datą zdeponowania przez tego Sygnatariusza jego instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 35

Stosowanie

1. Przepisy niniejszej Konwencji będą stosowane przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w pierwszym dniu lub po pierwszym dniu kolejnego roku kalendarzowego, który rozpoczyna się w dniu lub po dniu późniejszej z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja; oraz
 - b) w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez tę Umawiającą się Jurysdykcję, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu, w którym upłynął termin sześciu miesięcy kalendarzowych (lub krótszy termin, w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje notyfikowały Depozytariuszowi, że ich zamiarem jest stosowanie takiego krótszego terminu), rozpoczynający bieg z późniejszą z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.
2. Wyłącznie dla celów własnego stosowania ustępu 1 litera a) i ustępu 5 litera a), Strona może dokonać wyboru w zakresie zastąpienia terminem „okres podatkowy” odesłania do pojęcia „rok kalendarzowy”, co odpowiednio notyfikuje Depozytariuszowi.
3. Wyłącznie dla celów własnego stosowania ustępu 1 litera b) oraz ustępu 5 litera b), Strona może dokonać wyboru w zakresie zastąpienia odesłania do pojęcia „okresy podatkowe rozpoczynające się w dniu lub po dniu, w którym upłynął termin” odesłaniem do pojęcia

„okresy podatkowe rozpoczynające się w dniu lub po dniu 1 stycznia roku kalendarzowego następującego w dniu lub po dniu upływu terminu”, co odpowiednio notyfikuje Depozytariuszowi.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego Artykułu, Artykuł 16 (Procedura wzajemnego porozumiewania się) będą stosowane w odniesieniu do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, do sprawy przedstawionej właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji w dniu lub po dniu późniejszej z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, z wyłączeniem spraw, w których od tego dnia nie zostały spełnione warunki dla ich przedstawienia zgodnie z Umową Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w brzmieniu sprzed modyfikacji dokonanej przez niniejszą Konwencję, bez względu na okres podatkowy, którego dana sprawa dotyczy.

5. Dla nowej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wynikającej z rozszerzenia listy umów notyfikowanych stosownie do Artykułu 2 ustęp 1 litera a) punkt ii) (Interpretacja pojęć), o którym mowa w Artykule 29 ustęp 5 (Notyfikacje), postanowienia niniejszej Konwencji będą stosowane przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Umawiającej się Jurysdykcji, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w pierwszym dniu lub po tym dniu kolejnego roku kalendarzowego rozpoczynającego się w dniu lub po dniu upływu terminu 30 dni, rozpoczynającego bieg z datą poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej rozszerzenia listy umów; oraz
- b) w odniesieniu do wszystkich innych podatków nakładanych przez tę Umawiającą się Jurysdykcję, dla podatków nakładanych w związku z okresami podatkowymi rozpoczynającymi się w lub po dniu upływu terminu dziewięciu miesięcy kalendarzowych (lub krótszego terminu, w przypadku, gdy wszystkie Umawiające się Jurysdykcje notyfikowały Depozytariuszowi, że ich zamiarem jest stosowanie takiego krótszego terminu), rozpoczynającego bieg z datą poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej rozszerzenia listy umów.

6. Strona może zastrzec prawo niestosowania ustępu 4 w odniesieniu do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

7.

- a) Strona może zastrzec prawo do zastąpienia:
 - i) odesłań w ustępach 1 i 4 do pojęcia „późniejsza z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, która jest stroną Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”; oraz
 - ii) odesłań w ustępie 5 do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej rozszerzenia listy umów”;

odesłaniem do pojęcia „30 dni po dacie otrzymania przez Depozytariusza późniejszej z notyfikacji złożonych przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję składającą zastrzeżenie, o którym mowa w Artykule 35 ustęp 7 (Stosowanie), że wypełniła wymagane w jej ustawodawstwie wewnętrznym procedury w zakresie stosowania przepisów niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej konkretnej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”;

- iii) odesłań w Artykule 28 ustęp 9 litera a) (Zastrzeżenia) do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania lub zastąpienia danego zastrzeżenia”; oraz
- iv) odesłania w Artykule 28 ustęp 9 litera b) (Zastrzeżenia) do pojęcia „późniejsza z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w tych Umawiających się Jurysdykcjach”;

odesłaniem do pojęcia: „30 dni po dacie otrzymania przez Depozytariusza późniejszej z notyfikacji złożonych przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję składającą zastrzeżenie, o którym mowa w Artykule 35 ustęp 7 (Stosowanie), że wypełniła wymagane w jej ustawodawstwie wewnętrznym procedury w zakresie stosowania wycofania zastrzeżenia lub zastąpienia zastrzeżenia w odniesieniu do tej konkretnej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”;

- v) odesłań w Artykule 29 ustęp 6 litera a) (Notyfikacje) do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o dodatkowej notyfikacji; oraz
- vi) odesłania w Artykule 29 ustęp 6 litera b) (Notyfikacje) do pojęcia „późniejsza z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w tych Umawiających się Jurysdykcjach”;

odesłaniem do pojęcia: „30 dni po dacie otrzymania przez Depozytariusza późniejszej z notyfikacji złożonych przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję składającą zastrzeżenie, o którym mowa w Artykule 35 ustęp 7 (Stosowanie), że wypełniła wymagane w jej ustawodawstwie wewnętrznym procedury w zakresie stosowania dodatkowej notyfikacji w odniesieniu do tej konkretnej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”;

- vii) odesłań w Artykule 36 ustęp 1 i 2 (Stosowanie Części VI) do pojęcia „późniejszej z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”;

odesłaniem do pojęcia „30 dni po dacie otrzymania przez Depozytariusza późniejszej z notyfikacji złożonych przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję składającą zastrzeżenie, o którym mowa w Artykule 35 ustęp 7 (Stosowanie), że wypełniła wymagane w jej ustawodawstwie wewnętrznym procedury w zakresie stosowania przepisów niniejszej Konwencji w odniesieniu do tej konkretnej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”;

- viii) odesłania w Artykule 36 ustęp 3 (Stosowanie Części VI) do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej rozszerzenia listy umów”;

- ix) odesłań w Artykule 36 ustęp 4 (Stosowanie Części VI) do pojęć: „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania zastrzeżenia”, „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej zastąpienia zastrzeżenia” oraz „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania sprzeciwu wobec zastrzeżenia”; oraz
- x) odesłania w Artykule 36 ustęp 5 (Stosowanie Części VI) do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o dodatkowych notyfikacjach”;

odesłaniem do pojęcia „30 dni po dacie otrzymania przez Depozytariusza późniejszej z notyfikacji złożonych przez każdą Umawiającą się Jurysdykcję składającą zastrzeżenie, o którym mowa w Artykule 35 ustęp 7 (Stosowanie), że wypełniła wymagane w jej ustawodawstwie wewnętrznym procedury w zakresie stosowania przepisów Części VI (Arbitraż) w odniesieniu do tej konkretnej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”.

- b) Strona składająca zastrzeżenie na podstawie litery a) przekaże potwierdzenie wypełnienia przez nią wewnętrznych procedur jednocześnie do Depozytariusza oraz drugiej Umawiającej się Jurysdykcji (pozostałych Umawiających się Jurysdykcji).
- c) Jeśli jedna lub więcej Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, składa zastrzeżenie zgodnie z niniejszym ustępem, data z którą będą stosowane postanowienia niniejszej Konwencji, postanowienia dotyczące wycofania lub zastąpienia zastrzeżenia, dodatkowej notyfikacji w odniesieniu do danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, lub Części VI (Arbitraż), będzie regulowana niniejszym ustępem w odniesieniu do wszystkich Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami danej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 36

Stosowanie Części VI

1. Bez względu na postanowienia Artykułu 28 ustęp 9 (Zastrzeżenia), Artykułu 29 ustęp 6 (Notyfikacje) oraz Artykułu 35 ustępy od 1 do 6 (Stosowanie), w odniesieniu do dwóch Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przepisy Części VI (Arbitraż) będą stosowane:

- a) w odniesieniu do spraw przedstawionych właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji (jak opisano w Artykule 19 ustęp 1 litera a) (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe)), w dniu lub po dniu późniejszej z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja; oraz
- b) w odniesieniu do spraw przedstawionych właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji przed późniejszą z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie

w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, z datą kiedy obie Umawiające się Jurysdykcje notyfikowały Depozytariuszowi, że osiągnęły wzajemne porozumienie, o którym mowa w Artykule 19 ustęp 10 (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe), łącznie z informacją dotyczącą daty lub dat, z którą takie sprawy będą uważane za przedstawione właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji (jak wskazano w Artykule 19 ustęp 1 litera a) (Obowiązkowe postępowanie arbitrażowe)) zgodnie z warunkami określonymi w tym wzajemnym porozumieniu.

2. Strona może zastrzec prawo do stosowania przepisów Części VI (Arbitraż) w zakresie spraw przedstawionych właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji przed późniejszą z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wyłącznie w zakresie, w jakim właściwe organy obu Umawiających się Jurysdykcji zgodziły się, że znajdzie ona zastosowanie do tej konkretnej sprawy.

3. W przypadku dodania nowej Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które wynika z rozszerzenia na podstawie Artykułu 29 ustęp 5 (Notyfikacje) listy umów notyfikowanych na podstawie Artykułu 2 ustęp 1 litera a) punkt ii) (Interpretacja pojęć), odesłania w ustępie 1 i 2 niniejszego Artykułu do pojęcia „późniejsza z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” zostaną zastąpione odesłaniem do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej rozszerzenia listy umów”.

4. Wycofanie lub zastąpienie zastrzeżenia złożonego zgodnie z Artykułem 26 ustęp 4 (Klauzula zgodności) na podstawie Artykułu 28 ustęp 9 (Zastrzeżenia) lub wycofanie sprzeciwu wobec zastrzeżenia złożonego na podstawie Artykułu 28 ustęp 2 (Zastrzeżenia), które skutkuje zastosowaniem Części VI (Arbitraż) w relacjach pomiędzy dwiema Umawiającymi się Jurysdykcjami, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, będzie stosowane zgodnie z ustępem 1 litera a) i b) niniejszego Artykułu, z wyłączeniem odesłań do pojęcia „późniejsza z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”, które zostaną odpowiednio zastąpione odesłaniem do pojęć: „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania zastrzeżenia”, „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej zastąpienia zastrzeżenia” oraz „data poinformowania przez Depozytariusza o notyfikacji dotyczącej wycofania sprzeciwu wobec zastrzeżenia”.

5. Dodatkowa notyfikacja złożona na podstawie Artykułu 29 ustęp 1 litera p) (Notyfikacje) będzie stosowana zgodnie z ustępem 1 litera a) i b), z wyłączeniem odesłania w ustępie 1 i 2 niniejszego Artykułu do pojęcia „późniejsza z dat, z którą niniejsza Konwencja wchodzi w życie w każdej z Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”, które zostanie zastąpione odesłaniem do pojęcia „data poinformowania przez Depozytariusza o dodatkowych notyfikacjach”.

Artykuł 37

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może w dowolnym czasie wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze złożenia notyfikacji skierowanej do Depozytariusza.
2. Wypowiedzenie dokonane na podstawie ustępu 1 będzie skuteczne z datą otrzymania notyfikacji przez Depozytariusza. W przypadkach, gdy niniejsza Konwencja weszła w życie w odniesieniu do wszystkich Umawiających się Jurysdykcji, które są stronami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przed datą z którą wypowiedzenie złożone przez Stronę staje się skuteczne, Umowa Podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, pozostanie zmodyfikowana przez niniejszą Konwencję.

Artykuł 38

Protokoły do niniejszej Konwencji

1. Niniejsza Konwencja może zostać uzupełniona przez jeden lub więcej protokołów.
2. W celu stania się stroną protokołu, Państwo lub jurysdykcja muszą być także Stroną niniejszej Konwencji.
3. Strona niniejszej Konwencji nie jest związana protokołem, chyba że zostanie stroną tego protokołu zgodnie z jego postanowieniami.

Artykuł 39

Depozytariusz

1. Sekretarz Generalny Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju będzie Depozytariuszem niniejszej Konwencji oraz wszelkich protokołów, zgodnie z Artykułem 38 (Protokoły do niniejszej Konwencji).
2. Depozytariusz notyfikuje Stronom oraz Sygnatariuszom niniejszej Konwencji, w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego:
 - a) każde podpisanie, zgodnie z Artykułem 27 (Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie);
 - b) zdeponowanie każdego instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, zgodnie z Artykułem 27 (Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie);
 - c) każde złożenie, wycofanie lub zastąpienie zastrzeżenia, zgodnie z Artykułem 28 (Zastrzeżenia);
 - d) każde złożenie notyfikacji lub dodatkowej notyfikacji, zgodnie z Artykułem 29 (Notyfikacje);

- e) każdą zaproponowaną zmianę niniejszej Konwencji, zgodnie z Artykułem 33 (Zmiana);
 - f) każde wypowiedzenie niniejszej Konwencji, zgodnie z Artykułem 37 (Wypowiedzenie); oraz
 - g) jakąkolwiek inną informację dotyczącą niniejszej Konwencji.
3. Depozytariusz będzie prowadził publicznie dostępną listę:
- a) Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja;
 - b) zastrzeżeń do niniejszej Konwencji złożonych przez Strony; oraz
 - c) notyfikacji do niniejszej Konwencji złożonych przez Strony.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Paryżu, dnia 24 listopada 2016 roku, w językach angielskim i francuskim, obydwie teksty są jednakowo autentyczne, w jednej kopii, która zostaje zdeponowana w archiwach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

Rzeczpospolita Polska

Status listy zastrzeżeń i notyfikacji na moment podpisania

Niniejszy dokument zawiera listę zastrzeżeń i notyfikacji składanych przez Rzeczpospolitą Polską, która zostanie potwierdzona poprzez złożenie instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, na podstawie art. 28 ust. 6 i art. 29 ust. 3 Konwencji.

Artykuł 2 - Interpretacja pojęć

Notyfikacja – Umowy Podatkowe, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja

Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) pkt ii) Konwencji, Rzeczpospolita Polska planuje objęcie Konwencją następujących umów:

Nr	Tytuł	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Tekst Pierwotny/ Instrument Zmieniający	Data Podpisania	Data Wejścia w Życie
1	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Albanii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Albania	Tekst Pierwotny	05.03.1993	27.06.1994
2	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Arabii Saudyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Arabia Saudyjska	Tekst Pierwotny	22.02.2011	01.06.2012
3	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Armenia	Tekst Pierwotny	14.07.1999	27.02.2005
4	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Australią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Australia	Tekst Pierwotny	07.05.1991	04.03.1992
5	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku	Austria	Tekst Pierwotny	13.01.2004	01.04.2005
			Instrument Zmieniający (a)	04.02.2008	10.10.2008
6	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się	Azerbejdżan	Tekst Pierwotny	26.08.1997	20.01.2005

	od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku				
7	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ludowej Republiki Bangladeszu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Bangladesz	Tekst Pierwotny	08.07.1997	28.01.1999
8	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Belgia	Tekst Pierwotny	20.08.2001	29.04.2004
			Instrument Zmieniający (a)	14.04.2014	nie dotyczy
9	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Białoruś	Tekst Pierwotny	18.11.1992	31.07.1993
10	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Bośnią i Hercegowiną w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Bośnia i Hercegowina	Tekst Pierwotny	04.06.2014	07.03.2016
11	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Bułgarii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Bułgaria	Tekst Pierwotny	11.04.1994	10.05.1995
12	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku	Chile	Tekst Pierwotny	10.03.2000	30.12.2003
13	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania	Chiny	Tekst Pierwotny	07.06.1988	07.01.1989

	uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu				
14	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Chorwacja	Tekst Pierwotny	19.10.1994	11.02.1996
15	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Cypru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Cypr	Tekst Pierwotny	04.06.1992	07.07.1993
			Instrument Zmieniający (a)	22.03.2012	09.11.2012
16	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Czechy	Tekst Pierwotny	13.09.2011	11.06.2012
17	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Danii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Dania	Tekst Pierwotny	06.12.2001	31.12.2002
			Instrument Zmieniający (a)	07.12.2009	25.11.2010
18	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Arabskiej Republiki Egiptu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Egipt	Tekst Pierwotny	24.06.1996	16.07.2001
19	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Estońską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Estonia	Tekst Pierwotny	09.05.1994	09.12.1994
20	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Federalną Demokratyczną Republiką Etiopii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się	Etiopia	Tekst Pierwotny	13.07.2015	nie dotyczy

	od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu				
21	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Filipin w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Filipiny	Tekst Pierwotny	09.09.1992	07.04.1997
22	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Finlandia	Tekst Pierwotny	08.06.2009	11.03.2010
23	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku	Francja	Tekst Pierwotny	20.06.1975	12.09.1976
24	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Greckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Grecja	Tekst Pierwotny	20.11.1987	28.09.1991
25	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Hiszpanii o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Hiszpania	Tekst Pierwotny	15.11.1979	06.05.1982
26	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Holandia	Tekst Pierwotny	13.02.2002	18.03.2003
27	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Indii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Indie	Tekst Pierwotny	21.06.1989	26.10.1989
			Instrument Zmieniający (a)	29.01.2013	1.06.2014

28	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indonezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Indonezja	Tekst Pierwotny	06.10.1992	25.08.1993
29	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Islamskiej Republiki Iranu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Iran	Tekst Pierwotny	02.10.1998	01.12.2006
			Instrument Zmieniający (a)	15.12.2004	01.12.2006
30	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Irlandia	Tekst Pierwotny	13.11.1995	22.12.1995
31	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Islandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Islandia	Tekst Pierwotny	19.06.1998	20.06.1999
			Instrument Zmieniający (a)	16.05.2012	23.08.2013
32	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Izrael w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Izrael	Tekst Pierwotny	22.05.1991	30.12.1991
33	Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Japonią o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Japonia	Tekst Pierwotny	20.02.1980	23.12.1982
34	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Haszymidzkiego Królestwa Jordanii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Jordania	Tekst Pierwotny	04.10.1997	22.04.1999

35	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Kanada	Tekst Pierwotny	14.05.2012	30.10.2013
36	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Państwa Kataru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Katar	Tekst Pierwotny	18.11.2008	28.12.2009
37	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kazachstanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Kazachstan	Tekst Pierwotny	21.09.1994	13.05.1995
38	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Kirgistan	Tekst Pierwotny	19.11.1998	22.06.2004
39	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Korea Południowa	Tekst Pierwotny	21.06.1991	21.02.1992
			Instrument Zmieniający (a)	22.10.2013	15.10.2016
40	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Państwem Kuwejt w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Kuwejt	Tekst Pierwotny	16.11.1996	25.04.2000
41	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Libańską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania	Liban	Tekst Pierwotny	26.07.1999	07.11.2003

	w zakresie podatków od dochodu i od majątku				
42	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Litwa	Tekst Pierwotny	20.01.1994	19.07.1994
43	Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburga w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Luksemburg	Tekst Pierwotny	14.06.1995	31.07.1996
			Instrument Zmieniający (a)	07.06.2012	25.07.2013
44	Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Łotewską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Łotwa	Tekst Pierwotny	17.11.1993	30.11.1994
45	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Macedońskim w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Macedonia	Tekst Pierwotny	28.11.1996	17.12.1999
46	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Malezja	Tekst Pierwotny	08.07.2013	nie dotyczy
47	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malty w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Malta	Tekst Pierwotny	07.01.1994	24.11.1994
			Instrument Zmieniający (a)	06.04.2011	22.11.2011
48	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Maroka w sprawie unikania podwójnego opodatkowania	Maroko	Tekst Pierwotny	24.10.1994	23.08.1996

	i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku				
49	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Meksyk	Tekst Pierwotny	30.11.1998	06.09.2002
50	Konwencją między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Mołdowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Mołdawia	Tekst Pierwotny	16.11.1994	27.10.1995
51	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Mongolii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku	Mongolia	Tekst Pierwotny	18.04.1997	21.07.2001
52	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Norwegia	Tekst Pierwotny	09.09.2009	25.05.2010
			Instrument Zmieniający (a)	05.07.2012	02.04.2013
53	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Nową Zelandią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Nowa Zelandia	Tekst Pierwotny	21.04.2005	16.08.2006
54	Umowa pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową i Muzułmańską Republiką Pakistanu o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu dochodu	Pakistan	Tekst Pierwotny	25.10.1974	24.11.1975
55	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Portugalską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania	Portugalia	Tekst Pierwotny	09.05.1995	04.02.1998

	uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu				
56	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Południowej Afryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Republika Południowej Afryki	Tekst Pierwotny	10.11.1993	05.12.1995
57	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Rosja	Tekst Pierwotny	22.05.1992	22.02.1993
58	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rumunii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Rumunia	Tekst Pierwotny	23.06.1994	15.09.1995
59	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Federalnym Rządem Federalnej Republiki Jugosławii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Jugosławia (Serbia)	Tekst Pierwotny	12.06.1997	17.06.1998
60	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Singapuru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Singapur	Tekst Pierwotny	04.11.2012	06.02.2014
61	Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Słowacja	Tekst Pierwotny	18.08.1994	21.12.1995
			Instrument Zmieniający (a)	01.08.2013	01.08.2014
62	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Słowenia	Tekst Pierwotny	28.06.1996	10.03.1998

63	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Sri Lanka	Tekst Pierwotny	06.10.2015	nie dotyczy
64	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Syria	Tekst Pierwotny	15.08.2001	23.12.2003
65	Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Szwajcaria	Tekst Pierwotny	02.09.1991	25.09.1992
			Instrument Zmieniający (a)	20.04.2010	17.10.2011
66	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Szwecja	Tekst Pierwotny	19.11.2004	15.10.2005
67	Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Tadżykistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Tadżykistan	Tekst Pierwotny	27.05.2003	24.06.2004
68	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Tajlandia	Tekst Pierwotny	08.12.1978	13.05.1983
69	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tunezyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Tunezja	Tekst Pierwotny	29.03.1993	15.11.1993
70	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem	Turcja	Tekst Pierwotny	03.11.1993	01.10.1996

	Republiki Tureckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku				
71	Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Ukraina	Tekst Pierwotny	12.01.1993	11.03.1994
72	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Uzbekistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Uzbekistan	Tekst Pierwotny	11.01.1995	29.04.1995
73	Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Węgry	Tekst Pierwotny	23.09.1992	10.09.1995
			Instrument Zmieniający (a)	27.06.2000	01.05.2002
74	Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych	Wielka Brytania	Tekst Pierwotny	20.07.2006	27.12.2006
75	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu	Wietnam	Tekst Pierwotny	31.08.1994	20.01.1995
76	Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Włoskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania	Włochy	Tekst Pierwotny	21.06.1985	26.09.1989

77	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Zimbabwe w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, majątku i zysków majątkowych	Zimbabwe	Tekst Pierwotny	09.07.1993	28.11.1994
78	Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Zjednoczonych Emiratów Arabskich w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Tekst Pierwotny	31.01.1993	21.04.1994
			Instrument Zmieniający (a)	11.12.2013	01.05.2015

Artykuł 3 - Podmioty transparentne podatkowo

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 3 ust. 6 Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następująca umowa zawiera postanowienie, o którym mowa w art. 3 ust. 4, które nie jest objęte zastrzeżeniem na podstawie art. 3 ust. 5 lit. c) do e). Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
49	Meksyk	Ustęp 1 Protokołu

Artykuł 4 - Podmioty o podwójnej siedzibie

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 4 ust. 4 Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy zawierają postanowienie, o którym mowa w art. 4 ust. 2, które nie jest objęte zastrzeżeniem na podstawie art. 4 ust. 3 lit. b) do d). Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
1	Albania	Art. 4 ust. 3
2	Arabia Saudyjska	Art. 4 ust. 3
3	Armenia	Art. 4 ust. 3
4	Australia	Art. 4 ust. 4
5	Austria	Art. 4 ust. 3
6	Azerbejdżan	Art. 4 ust. 3
7	Bangladesz	Art. 4 ust. 3
8	Belgia	Art. 4 ust. 3
9	Białoruś	Art. 4 ust. 3
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 4 ust. 3
11	Bulgaria	Art. 4 ust. 3
12	Chile	Art. 4 ust. 3
13	Chiny	Art. 4 ust. 3
14	Chorwacja	Art. 4 ust. 3
15	Cypr	Art. 4 ust. 3
16	Czechy	Art. 4 ust. 3
17	Dania	Art. 4 ust. 3
18	Egipt	Art. 4 ust. 3
19	Estonia	Art. 4 ust. 3
20	Etiopia	Art. 4 ust. 3
21	Filipiny	Art. 4 ust. 3
22	Finlandia	Art. 4 ust. 3
23	Francja	Art. 4 ust. 3
24	Grecja	Art. 4 ust. 3
25	Hiszpania	Art. 4 ust. 3
26	Holandia	Art. 4 ust. 3
27	Indie	Art. 4 ust. 3
28	Indonezja	Art. 4 ust. 3
29	Iran	Art. 4 ust. 3
30	Irlandia	Art. 4 ust. 3
31	Islandia	Art. 4 ust. 3
32	Izrael	Art. 4 ust. 3
33	Japonia	Art. 4 ust. 3
34	Jordania	Art. 4 ust. 3
35	Kanada	Art. 4 ust. 3 i 4
36	Katar	Art. 4 ust. 3
37	Kazachstan	Art. 4 ust. 3
38	Kirgistan	Art. 4 ust. 3
39	Korea Południowa	Art. 4 ust. 3

40	Kuwejt	Art. 4 ust. 4
41	Liban	Art. 4 ust. 3
42	Litwa	Art. 4 ust. 3
43	Luksemburg	Art. 4 ust. 3
44	Łotwa	Art. 4 ust. 3
45	Macedonia	Art. 4 ust. 3
46	Malezja	Art. 4 ust. 3
47	Malta	Art. 4 ust. 3
48	Maroko	Art. 4 ust. 3
49	Meksyk	Art. 4 ust. 3
50	Mołdawia	Art. 4 ust. 3
51	Mongolia	Art. 4 ust. 3
52	Norwegia	Art. 4 ust. 3
53	Nowa Zelandia	Art. 4 ust. 4
54	Pakistan	Art. 4 ust. 3
55	Portugalia	Art. 4 ust. 3
56	Republika Południowej Afryki	Art. 4 ust. 3
57	Rosja	Art. 1 ust. 3
58	Rumunia	Art. 4 ust. 3
59	Serbia	Art. 4 ust. 3
60	Singapur	Art. 4 ust. 3
61	Słowacja	Art. 4 ust. 3
62	Słowenia	Art. 4 ust. 3
63	Sri Lanka	Art. 4 ust. 3
64	Syria	Art. 4 ust. 3
65	Szwajcaria	Art. 4 ust. 3
66	Szwecja	Art. 4 ust. 3
67	Tadżykistan	Art. 4 ust. 3
68	Tajlandia	Art. 4 ust. 3
69	Tunezja	Art. 4 ust. 3
70	Turcja	Art. 4 ust. 3
71	Ukraina	Art. 4 ust. 3
72	Uzbekistan	Art. 4 ust. 3
73	Węgry	Art. 4 ust. 3
74	Wielka Brytania	Art. 4 ust. 3
75	Wietnam	Art. 4 ust. 3
76	Włochy	Art. 4 ust. 3
77	Zimbabwe	Art. 4 ust. 3
78	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Art. 4 ust. 4

Artykuł 5 - Stosowanie metod unikania podwójnego opodatkowania

Notyfikacja wyboru postanowień opcjonalnych

Zgodnie z art. 5 ust. 10 Konwencji, Rzeczpospolita Polska, na podstawie art. 5 ust. 1, dokonuje wyboru stosowania Opcji C przewidzianej w tym Artykule.

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 5 ust. 10 lit. c) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy zawierają postanowienie, o którym mowa w art. 5 ust. 7. Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
1	Albania	Art. 24 ust. 1 lit. a
5	Austria	Art. 24 ust. 1 lit. a
6	Azerbejdżan	Art. 24 ust. 1
7	Bangladesz	Art. 23 ust. 1 lit. a
8	Belgia	Art. 23 ust. 2 lit. a (po zmianie przez art. VI (a))
9	Białoruś	Art. 23 ust. 1
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 22 ust. 2 lit. a i d
11	Bułgaria	Art. 24 ust. 1
13	Chiny	Art. 23 ust. 1 lit. a
14	Chorwacja	Art. 23 ust. 1 lit. a
15	Cypr	Art. 24 ust. 1 lit. a
16	Czechy	Art. 21 ust. 1 lit. a
17	Dania	Art. 22 ust. 1 lit. a
19	Estonia	Art. 24 ust. 1 lit. a
21	Filipiny	Art. 23 ust. 1 lit. a
22	Finlandia	Art. 21 ust. 2 lit. a
23	Francja	Art. 23 ust. 1 lit. a
24	Grecja	Art. 24 ust. 1 pkt 1
25	Hiszpania	Art. 23 ust. 1 lit. a polskiego alternatu
28	Indonezja	Art. 22 ust. 1 lit. a
30	Irlandia	Art. 24 ust. 2 lit. a w angielskiej wersji językowej/ Art. 24 ust. 1 lit. a w polskiej wersji językowej
31	Islandia	Art. 23 ust. 1 lit. a
32	Izrael	Art. 23 ust. 1 lit. a w angielskiej wersji językowej/ Art. 23 ust. 2 lit. a w polskiej wersji językowej
33	Japonia	Art. 23 ust. 1 lit. a polskiego alternatu / Art. 23 ust. 2 lit. a japońskiego alternatu

34	Jordania	Art. 22 ust. 1 lit. a
35	Kanada	Art. 21 ust. 1 lit. a
40	Kuwejt	Art. 24 ust. 3 lit. a pkt 1
41	Liban	Art. 24 ust. 1 lit. a
42	Litwa	Art. 25 ust. 1 lit. a
43	Luksemburg	Art. 24 ust. 2 lit. a i c
44	Łotwa	Art. 24 ust. 1 lit. a
47	Malta	Art. 23 ust. 1 lit. a
48	Maroko	Art. 24 ust. 1
49	Meksyk	Art. 23 ust. 1 lit. a
51	Mongolia	Art. 24 ust. 1 lit. a
52	Norwegia	Art. 22 ust. 1 lit. a i d
53	Nowa Zelandia	Art. 21 ust. 2 lit. a
54	Pakistan	Art. 22 ust. 1
55	Portugalia	Art. 23 lit. a pkt i
56	Republika Południowej Afryki	Art. 23 ust. 1 lit. a
58	Rumunia	Art. 25 ust. 1 lit. a
59	Serbia	Art. 24 ust. 1 pkt 1
61	Słowacja	Art. 24 ust. 1 lit. a i c
62	Słowenia	Art. 24 ust. 1 lit. a w polskiej i angielskiej wersji językowej polskiego alternatu/ Art. 24 ust. 2 lit. a w słoweńskiej i angielskiej wersji językowej słoweńskiego alternatu
65	Szwajcaria	Art. 23 ust. 1 lit. a
66	Szwecja	Art. 22 ust. 1 lit. a
68	Tajlandia	Art. 21 ust. 1
69	Tunezja	Art. 22 ust. 1 pkt 1
70	Turcja	Art. 23 ust. 1 lit. a
71	Ukraina	Art. 24 ust. 2 lit. a
73	Węgry	Art. 24 ust. 1
74	Wielka Brytania	Art. 22 ust. 2 lit. a
75	Wietnam	Art. 23 ust. 1 lit. a
76	Włochy	Art. 23 ust. 2 lit. a
77	Zimbabwe	Art. 24 ust. 1 lit. a

Artykuł 6 - Cel Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja

Notyfikacja tekstu preambuły istniejącego w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 6 ust. 5 Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy nie są objęte zastrzeżeniem na podstawie art. 6 ust. 4 oraz zawierają tekst preambuły przewidziany w art. 6 ust. 2. Tekst odpowiedniego fragmentu preambuły został wskazany poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Tekst Preambuły
1	Albania	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
2	Arabia Saudyjska	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
5	Austria	Pragnąc zawrzeć umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku,
7	Bangladesz	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
8	Belgia	Pragnąc zawrzeć nową Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
10	Bośnia i Hercegowina	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
12	Chile	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku,
13	Chiny	Dążąc do zawarcia Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu;
15	Cypr	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania od dochodu i majątku <oraz pragnąc rozwijać ich wzajemne więzi gospodarcze poprzez eliminowanie przeszkód podatkowych>
16	Czechy	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
17	Dania	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
18	Egipt	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

20	Etiopia	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
22	Finlandia	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
24	Grecja	Powodowane chęcią zawarcia Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku
25	Hiszpania	<Biorąc pod uwagę zasady i postanowienia Aktu końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i powodując się chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych,> postanowiły zawrzeć Umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku Tłumaczenie Preambuły na język angielski (umowa sporządzona w języku polskim i hiszpańskim)
26	Holandia	Pragnąc zawrzeć nową konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu między obu Państwami
28	Indonezja	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
29	Iran	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu
30	Irlandia	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
31	Islandia	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
32	Izrael	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
35	Kanada	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
36	Katar	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
39	Korea Południowa	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, <i w celu dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych,>
41	Liban	<Pragnąc popierać i wzmacniać obustronną współpracę gospodarczą> przez zawarcie Konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

42	Litwa	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
43	Luksemburg	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku Tłumaczenie Preambuły na język angielski (umowa sporządzona w języku polskim i francuskim)
44	Łotwa	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku
45	Macedonia	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
46	Malezja	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
47	Malta	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu;
48	Maroko	Pragnąc zawrzeć konwencję w celu unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od podatków od dochodu i majątku,
49	Meksyk	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
52	Norwegia	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu;
53	Nowa Zelandia	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
55	Portugalia	<Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Portugalskiej,> pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od podatków od dochodu, <uzgodniły, co następuje:>
57	Rosja	<Kierując się dążeniem do rozwijania i umacniania współpracy gospodarczej, naukowej, technicznej i kulturalnej między obydwooma Państwami, oraz> w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, Tłumaczenie Preambuły na język angielski (umowa sporządzona w języku polskim i rosyjskim)
59	Serbia	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, <w celu ustanowienia stabilnych warunków do wszechstronnego rozwoju współpracy gospodarczej i w innych dziedzinach między obydwooma państwami, w szczególności w dziedzinie długoterminowych form wzajemnej współpracy i inwestycji,>

60	Singapur	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
61	Słowacja	<Pragnąc popierać wzajemne więzi gospodarcze poprzez eliminowanie przeszkód podatkowych> oraz pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
62	Słowenia	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
63	Sri Lanka	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od podatków od dochodu w zakresie podatków od dochodu,
64	Syria	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
65	Szwajcaria	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku
68	Tajlandia	Powodowane chęcią zawarcia Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
69	Tunezja	Pragnąc zawrzeć Konwencję w celu unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
70	Turcja	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku
73	Węgry	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku <i dążąc do rozwoju i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych>
74	Wielka Brytania	Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych;
75	Wietnam	Pragnąc zawrzeć umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,
76	Włochy	Pragnąc zawrzeć Umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania
77	Zimbabwe	Pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, majątku i zysków majątkowych,

Artykuł 7 - Zapobieganie nadużyciom traktatów

Oświadczenie w zakresie stosowania klauzuli PPT (klauzuli głównego celu) jako środka o charakterze tymczasowym

Zgodnie z art. 7 ust. 17 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska niniejszym składa oświadczenie, iż akceptuje stosowanie art. 7 ust. 1 samodzielnie jako środka o charakterze tymczasowym, jednakże zamierza, tam gdzie to możliwe, przyjąć w drodze bilateralnych negocjacji postanowienia o ograniczeniu przyznania korzyści umownych, jako dodatkowych uregulowań lub w miejsce ustępu 1.

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 7 ust. 17 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy nie są objęte zastrzeżeniem na podstawie art. 7 ust. 15 lit. b) oraz zawierają postanowienie, o którym mowa w art. 7 ust. 2. Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Strona Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
2	Arabia Saudyjska	Art. 27
6	Azerbejdżan	Art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 7
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 26 ust. 1
12	Chile	Art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 7
20	Etiopia	Art. 28
24	Grecja	Art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 7
27	Indie	Art. 28A
35	Kanada	Art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8 i art. 12 ust. 8
37	Kazachstan	Art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 6
39	Korea Południowa	Art. 22A ust. 1
41	Liban	Art. 11 ust. 8 i art. 12 ust. 7
46	Malezja	Art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 i art. 13 ust. 7
47	Malta	Art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8 i art. 12 ust. 7
49	Meksyk	Art. 11 ust. 8 i art. 12 ust. 7
50	Mołdawia	Art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 6
60	Singapur	Art. 10 ust. 8, art. 11 ust. 8 i art. 12 ust. 7
63	Sri Lanka	Art. 27
71	Ukraina	Art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 6
72	Uzbekistan	Art. 12 ust. 7
74	Wielka Brytania	Art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 7 i art. 21 ust. 4
78	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Art. 23A

Artykuł 8 – Transakcje wypłat dywidend

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. b) pkt i) Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 8 w całości do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w zakresie, w jakim przepisy, o których mowa w art. 8 ust. 1, przewidują już minimalny okres posiadania. Następujące umowy zawierają postanowienia będące w zakresie niniejszego zastrzeżenia.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
8	Belgia	Art. 10 ust. 2 lit. a (po zmianie przez art. II (a): Art. 10 ust. 2, zdanie drugie lit. a (a))
15	Cypr	Art. 10 ust. 2 lit. a
17	Dania	Art. 10 ust. 2 lit. a
43	Luksemburg	Art. 10 ust. 2 lit. a
47	Malta	Art. 10 ust. 2 lit. a
52	Norwegia	Art. 10 ust. 2 lit. a
55	Portugalia	Art. 10 ust. 3
60	Singapur	Art. 10 ust. 2 lit. a
61	Słowacja	Art. 10 ust. 2 lit. a
65	Szwajcaria	Art. 10 ust. 2a lit. a
74	Wielka Brytania	Art. 10 ust. 2 lit. a

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 8 ust. 4 Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy zawierają postanowienie, o którym mowa w art. 8 ust. 1, które nie jest objęte zastrzeżeniem na podstawie art. 8 ust. 3 lit. b). Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
1	Albania	Art. 10 ust. 2 lit. a
5	Austria	Art. 10 ust. 2 lit. a
7	Bangladesz	Art. 10 ust. 2 lit. a
9	Białoruś	Art. 10 ust. 2 lit. a
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 10 ust. 2 lit. a
12	Chile	Art. 10 ust. 2 lit. a
14	Chorwacja	Art. 10 ust. 2 lit. a
19	Estonia	Art. 10 ust. 2 lit. a
21	Filipiny	Art. 10 ust. 2 lit. a
22	Finlandia	Art. 10 ust. 2 lit. a
23	Francja	Art. 10 ust. 2 lit. a
25	Hiszpania	Art. 10 ust. 2 lit. a
26	Holandia	Art. 10 ust. 2 lit. a
28	Indonezja	Art. 10 ust. 2 lit. a

30	Irlandia	Art. 10 ust. 3
31	Islandia	Art. 10 ust. 2 lit. a
32	Izrael	Art. 10 ust. 2 lit. a
35	Kanada	Art. 10 ust. 2 lit. a
37	Kazachstan	Art. 10 ust. 2 lit. a
39	Korea Południowa	Art. 10 ust. 2 lit. a
42	Litwa	Art. 10 ust. 2 lit. a
44	Łotwa	Art. 10 ust. 2 lit. a
45	Macedonia	Art. 10 ust. 2 lit. a
48	Maroko	Art. 10 ust. 2 lit. a
49	Meksyk	Art. 10 ust. 2 lit. a
50	Mołdawia	Art. 10 ust. 2 lit. a
54	Pakistan	Art. 10 ust. 1 i 2
56	Republika Południowej Afryki	Art. 10 ust. 2 lit. a
58	Rumunia	Art. 10 ust. 2 lit. a
59	Serbia	Art. 10 ust. 2 pkt 1 angielskiej i serbskiej wersji językowej / Art. 10 ust. 2 lit. a polskiej wersji językowej
62	Słowenia	Art. 10 ust. 2 lit. a
66	Szwecja	Art. 10 ust. 2 lit. a
67	Tadżykistan	Art. 10 ust. 2, tiret pierwsze
68	Tajlandia	Art. 10 ust. 2
69	Tunezja	Art. 10 ust. 2, tiret pierwsze
70	Turcja	Art. 10 ust. 2 lit. a
71	Ukraina	Art. 10 ust. 2 lit. a
72	Uzbekistan	Art. 10 ust. 2 lit. a
75	Wietnam	Art. 10 ust. 2 lit. a
77	Zimbabwe	Art. 10 ust. 2 lit. a

Artykuł 9 – Zyski z tytułu przeniesienia udziałów lub akcji lub innych praw w podmiotach, których wartość pochodzi głównie z majątku nieruchomego

Notyfikacja wyboru postanowień opcjonalnych

Zgodnie z art. 9 ust. 8 Konwencji, Rzeczpospolita Polska dokonuje wyboru stosowania art. 9 ust. 4.

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 9 ust. 7 Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy zawierają postanowienie przewidziane w art. 9 ust. 1. Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
2	Arabia Saudyjska	Art. 13 ust. 4
3	Armenia	Art. 13 ust. 4
4	Australia	Art. 13 ust. 4
5	Austria	Art. 13 ust. 2
6	Azerbejdżan	Art. 13 ust. 2
7	Bangladesz	Fragment art. 13 ust. 1
8	Belgia	Art. 13 ust. 4
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 13 ust. 4
14	Chorwacja	Art. 13 ust. 4
17	Dania	Art. 13 ust. 5
18	Egipt	Art. 13 ust. 4
19	Estonia	Fragment art. 13 ust. 1
20	Etiopia	Art. 14 ust. 4
21	Filipiny	Art. 13 ust. 3
22	Finlandia	Art. 13 ust. 2
23	Francja	Fragment art. 13 ust. 1
25	Hiszpania	Fragment art. 13 ust. 1
27	Indie	Art. 14 ust. 4
29	Iran	Art. 13 ust. 4
30	Irlandia	Art. 13 ust. 2
31	Islandia	Art. 13 ust. 3
32	Izrael	Fragment art. 13 ust. 1
35	Kanada	Art. 13 ust. 4
37	Kazachstan	Art. 13 ust. 2
38	Kirgistan	Art. 13 ust. 4
39	Korea Południowa	Art. 13 ust. 4
42	Litwa	Fragment art. 13 ust. 1
43	Luksemburg	Art. 13 ust. 4
44	Łotwa	Fragment art. 13 ust. 1
46	Malezja	Art. 14 ust. 4
47	Malta	Art. 13 ust. 2
48	Maroko	Art. 13 ust. 4
49	Meksyk	Art. 13 ust. 2
50	Mołdawia	Art. 13 ust. 2

51	Mongolia	Art. 13 ust. 4
52	Norwegia	Art. 13 ust. 4
53	Nowa Zelandia	Art. 13 ust. 4
60	Singapur	Art. 13 ust. 4
61	Słowacja	Art. 13 ust. 4
63	Sri Lanka	Art. 13 ust. 4
65	Szwajcaria	Art. 13 ust. 3a
66	Szwecja	Fragment art. 13 ust. 1
67	Tadżykistan	Art. 13 ust. 4
71	Ukraina	Art. 13 ust. 2
74	Wielka Brytania	Art. 13 ust. 2
77	Zimbabwe	Art. 13 ust. 4
78	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Art. 13 ust. 4

Artykuł 10 – Klauzula antyabuzywna dotycząca zakładów położonych na terytoriach trzecich jurysdykcji

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 10 ust. 5 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 10 w całości do wszystkich Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 12 - Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez umowy typu commissionaire arrangements i inne podobne działania

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 12 ust. 4 Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 12 w całości do wszystkich Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 13 - Sztuczne unikanie statusu zakładu poprzez wykorzystanie wyłączenia określonych form działalności z definicji zakładu

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 13 ust. 6 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 13 w całości do wszystkich Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 14 - Podział umów

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 14 ust. 3 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 14 w całości do wszystkich Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 15 - Definicja osoby ściśle powiązanej z przedsiębiorstwem

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 15 ust. 2 Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 15 w całości do Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, w odniesieniu do której zastosowanie mają zastrzeżenia na podstawie art. 12 ust. 4, art. 13 ust. 6 lit. a) lub c) oraz art. 14 ust. 3 lit. a).

Artykuł 16 – Procedura wzajemnego porozumiewania się

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 16 ust. 1 zd. 1 do zawartych przez nią Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, na tej podstawie, że zamierza spełnić minimalny standard w zakresie usprawnienia rozwiązywania sporów stosownie do Pakietu OECD/G20 BEPS przez zapewnienie, że na podstawie każdej z zawartych Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja (wyłączając Umowę Podatkową, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, która pozwala osobie na przedstawienie swojej sprawy właściwemu organowi którejkolwiek Umawiającej się Jurysdykcji), w przypadku, gdy osoba jest zdania, że działania jednej lub obu Umawiających się Jurysdykcji powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie krajowym tych Umawiających się Jurysdykcji, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi Umawiającej się Jurysdykcji, na terytorium której ma miejsce zamieszkania lub siedzibę lub, w przypadku gdy do sprawy przedstawionej przez tę osobę ma zastosowanie postanowienie Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja, dotyczące równego traktowania z uwagi na obywatelstwo - właściwemu organowi tej z Umawiających się Jurysdykcji, której osoba ta jest obywatelem; wówczas właściwy organ tej Umawiającej się Jurysdykcji dokona dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia z właściwym organem drugiej Umawiającej się Jurysdykcji w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutu podatnika za uzasadniony.

Notyfikacja postanowień istniejących w wymienionych umowach

Zgodnie z art. 16 ust. 6 lit. b) pkt i) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy zawierają postanowienie przewidujące, że sprawa, o której mowa w art. 16 ust. 1 zd. 1 powinna być przedstawiona w okresie krótszym niż trzy lata, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
28	Indonezja	Art. 24 ust. 1 zd. 2
36	Katar	Art. 24 ust. 1 zd. 2
40	Kuwejt	Art. 26 ust. 1 zd. 2
41	Liban	Art. 26 ust. 1 zd. 2
76	Włochy	Art. 25 ust. 1 zd. 2

Zgodnie z art. 16 ust. 6 lit. b) pkt ii) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy zawierają postanowienie przewidujące, że sprawa, o której mowa w art. 16 ust. 1 zd. 1 powinna być przedstawiona w okresie co najmniej trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami Umowy Podatkowej, do której

ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Numer artykułu i ustępu każdego z takich postanowień są wskazane poniżej.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
1	Albania	Art. 26 ust. 1 zd. 2
2	Arabia Saudyjska	Art. 24 ust. 1 zd. 2
3	Armenia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
4	Australia	Art. 25 ust. 1 zd. 2
5	Austria	Art. 26 ust. 1 zd. 2
7	Bangladesz	Art. 25 ust. 1 zd. 2
8	Belgia	Art. 25 ust. 1 zd. 2
9	Białoruś	Art. 25 ust. 1 zd. 2
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 24 ust. 1 zd. 2
11	Bułgaria	Art. 26 ust. 1 zd. 2
13	Chiny	Art. 25 ust. 1 zd. 2
14	Chorwacja	Art. 25 ust. 1 zd. 2
15	Cypr	Art. 26 ust. 1 zd. 2
16	Czechy	Art. 23 ust. 1 zd. 2
17	Dania	Art. 24 ust. 1 zd. 2
18	Egipt	Art. 26 ust. 1 zd. 2
19	Estonia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
20	Etiopia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
21	Filipiny	Art. 25 ust. 1 zd. 2
22	Finlandia	Art. 23 ust. 1 zd. 2
23	Francja	Art. 25 ust. 1 zd. 2
24	Grecja	Art. 26 ust. 1 zd. 2
25	Hiszpania	Art. 25 ust. 1 zd. 2
26	Holandia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
27	Indie	Art. 26 ust. 1 zd. 2
29	Iran	Art. 24 ust. 1 zd. 2
30	Irlandia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
31	Islandia	Art. 25 ust. 1 zd. 2
32	Izrael	Art. 26 ust. 1 zd. 2
33	Japonia	Art. 25 ust. 1 zd. 2
34	Jordania	Art. 24 ust. 1 zd. 2
35	Kanada	Art. 23 ust. 1 zd. 2
37	Kazachstan	Art. 25 ust. 1 zd. 2
38	Kirgistan	Art. 25 ust. 1 zd. 2
39	Korea Południowa	Art. 25 ust. 1 zd. 2
42	Litwa	Art. 27 ust. 1 zd. 2
43	Luksemburg	Art. 26 ust. 1 zd. 2
44	Łotwa	Art. 26 ust. 1 zd. 2
45	Macedonia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
46	Malezja	Art. 25 ust. 1 zd. 2
47	Malta	Art. 25 ust. 1 zd. 2
48	Maroko	Art. 26 ust. 1 zd. 2
50	Mołdawia	Art. 25 ust. 1 zd. 3
51	Mongolia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
52	Norwegia	Art. 24 ust. 1 zd. 2

53	Nowa Zelandia	Art. 23 ust. 1 zd. 2
55	Portugalia	Art. 25 ust. 1 zd. 2
56	Republika Południowej Afryki	Art. 25 ust. 1 zd. 2
57	Rosja	Art. 24 ust. 1 zd. 2
58	Rumunia	Art. 27 ust. 1 zd. 2
59	Serbia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
60	Singapur	Art. 24 ust. 1 zd. 2
61	Słowacja	Art. 26 ust. 1 zd. 2
62	Słowenia	Art. 26 ust. 1 zd. 2
63	Sri Lanka	Art. 25 ust. 1 zd. 2
64	Syria	Art. 24 ust. 1 zd. 2
65	Szwajcaria	Art. 25 ust. 1 zd. 2
66	Szwecja	Art. 24 ust. 1 zd. 2
67	Tadżykistan	Art. 25 ust. 1 zd. 2
69	Tunezja	Art. 24 ust. 1 zd. 2
71	Ukraina	Art. 26 ust. 1 zd. 3
72	Uzbekistan	Art. 25 ust. 1 zd. 2
73	Węgry	Art. 26 ust. 1 zd. 2
74	Wielka Brytania	Art. 25 ust. 1 zd. 2
75	Wietnam	Art. 25 ust. 1 zd. 2
77	Zimbabwe	Art. 26 ust. 1 zd. 2
78	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Art. 26 ust. 1 zd. 2

Notyfikacja wymienionych umów niezawierających postanowień

Zgodnie z art. 16 ust. 6 lit. c) pkt i) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następująca umowa nie zawiera postanowienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lit. b) pkt i).

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja
49	Meksyk

Zgodnie z art. 16 ust. 6 lit. c) pkt ii) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy nie zawierają postanowienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lit. b) pkt ii).

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja
6	Azerbejdżan
9	Białoruś
11	Bułgaria
12	Chile
18	Egipt
25	Hiszpania
28	Indonezja
29	Iran
36	Katar
45	Macedonia
49	Meksyk
50	Mołdawia
54	Pakistan

56	Republika Południowej Afryki
58	Rumunia
61	Słowacja
65	Szwajcaria
68	Tajlandia
69	Tunezja
70	Turcja
71	Ukraina
74	Wielka Brytania
76	Włochy
78	Zjednoczone Emiraty Arabskie

Zgodnie z art. 16 ust. 6 lit. d) pkt i) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy nie zawierają postanowienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lit. c) pkt i).

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja
4	Australia
23	Francja

Zgodnie z art. 16 ust. 6 lit. d) pkt ii) Konwencji, Rzeczpospolita Polska wskazuje, że następujące umowy nie zawierają postanowienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 lit. c) pkt ii).

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja
4	Australia
8	Belgia
12	Chile
30	Irlandia
37	Kazachstan
38	Kirgistan
50	Mołdawia
53	Nowa Zelandia
67	Tadżykistan
71	Ukraina
74	Wielka Brytania
76	Włochy

Artykuł 17 – Korekty współzależne

Zastrzeżenie

Zgodnie z art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji, Rzeczpospolita Polska zastrzega prawo do niestosowania art. 17 w całości do Umów Podatkowych, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, które zawierają postanowienie, o którym mowa w art. 17 ust. 2. Następujące umowy zawierają postanowienia będące w zakresie niniejszego zastrzeżenia.

Numer Wymienionej Umowy	Druga Umawiająca się Jurysdykcja	Przepis
1	Albania	Art. 9 ust. 2
2	Arabia Saudyjska	Art. 9 ust. 2
3	Armenia	Art. 9 ust. 2
4	Australia	Art. 9 ust. 3
5	Austria	Art. 9 ust. 2
6	Azerbejdżan	Art. 9 ust. 2
8	Belgia	Art. 9 ust. 2
10	Bośnia i Hercegowina	Art. 9 ust. 2
11	Bułgaria	Art. 9 ust. 2
14	Chorwacja	Art. 9 ust. 2
15	Cypr	Art. 9 ust. 2
16	Czechy	Art. 9 ust. 2
17	Dania	Art. 9 ust. 2
18	Egipt	Art. 9 ust. 2
19	Estonia	Art. 9 ust. 2
20	Etiopia	Art. 9 ust. 2
21	Filipiny	Art. 9 ust. 2
22	Finlandia	Art. 9 ust. 2
25	Hiszpania	Art. 9 ust. 2
26	Holandia	Art. 9 ust. 2
27	Indie	Art. 10 ust. 2
28	Indonezja	Art. 9 ust. 2
29	Iran	Art. 9 ust. 2
30	Irlandia	Art. 9 ust. 2
31	Islandia	Art. 9 ust. 2
34	Jordania	Art. 9 ust. 2
35	Kanada	Art. 9 ust. 2
39	Korea Południowa	Art. 9 ust. 2
40	Kuwejt	Art. 9 ust. 2
41	Liban	Art. 9 ust. 2
42	Litwa	Art. 9 ust. 2
43	Luksemburg	Art. 9 ust. 2
44	Łotwa	Art. 9 ust. 2
45	Macedonia	Art. 9 ust. 2
46	Malezja	Art. 9 ust. 2
47	Malta	Art. 9 ust. 3
48	Maroko	Art. 9 ust. 2
52	Norwegia	Art. 9 ust. 2

53	Nowa Zelandia	Art. 9 ust. 2
55	Portugalia	Art. 9 ust. 2
56	Republika Południowej Afryki	Art. 9 ust. 2
58	Rumunia	Art. 9 ust. 2
59	Serbia	Art. 9 ust. 2
60	Singapur	Art. 9 ust. 2
61	Słowacja	Art. 9 ust. 2
62	Słowenia	Art. 9 ust. 2
63	Sri Lanka	Art. 9 ust. 2
64	Syria	Art. 9 ust. 2
66	Szwecja	Art. 9 ust. 2
69	Tunezja	Art. 9 ust. 2
70	Turcja	Art. 9 ust. 2
74	Wielka Brytania	Art. 9 ust. 2
77	Zimbabwe	Art. 9 ust. 2
78	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Art. 9 ust. 2

**MULTILATERAL CONVENTION
TO IMPLEMENT TAX TREATY RELATED MEASURES
TO PREVENT BASE EROSION AND PROFIT SHIFTING**

The Parties to this Convention,

Recognising that governments lose substantial corporate tax revenue because of aggressive international tax planning that has the effect of artificially shifting profits to locations where they are subject to non-taxation or reduced taxation;

Mindful that base erosion and profit shifting (hereinafter referred to as "BEPS") is a pressing issue not only for industrialised countries but also for emerging economies and developing countries;

Recognising the importance of ensuring that profits are taxed where substantive economic activities generating the profits are carried out and where value is created;

Welcoming the package of measures developed under the OECD/G20 BEPS project (hereinafter referred to as the "OECD/G20 BEPS package");

Noting that the OECD/G20 BEPS package included tax treaty-related measures to address certain hybrid mismatch arrangements, prevent treaty abuse, address artificial avoidance of permanent establishment status, and improve dispute resolution;

Conscious of the need to ensure swift, co-ordinated and consistent implementation of the treaty-related BEPS measures in a multilateral context;

Noting the need to ensure that existing agreements for the avoidance of double taxation on income are interpreted to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by those agreements without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in those agreements for the indirect benefit of residents of third jurisdictions);

Recognising the need for an effective mechanism to implement agreed changes in a synchronised and efficient manner across the network of existing agreements for the avoidance of double taxation on income without the need to bilaterally renegotiate each such agreement;

Have agreed as follows:

PART I.
SCOPE AND INTERPRETATION OF TERMS

Article 1 – Scope of the Convention

This Convention modifies all Covered Tax Agreements as defined in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms).

Article 2 – Interpretation of Terms

1. For the purpose of this Convention, the following definitions apply:
 - a) The term “Covered Tax Agreement” means an agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income (whether or not other taxes are also covered):
 - i) that is in force between two or more:
 - A) Parties; and/or
 - B) jurisdictions or territories which are parties to an agreement described above and for whose international relations a Party is responsible; and
 - ii) with respect to which each such Party has made a notification to the Depository listing the agreement as well as any amending or accompanying instruments thereto (identified by title, names of the parties, date of signature, and, if applicable at the time of the notification, date of entry into force) as an agreement which it wishes to be covered by this Convention.
 - b) The term “Party” means:
 - i) A State for which this Convention is in force pursuant to Article 34 (Entry into Force); or
 - ii) A jurisdiction which has signed this Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval) and for which this Convention is in force pursuant to Article 34 (Entry into Force).
 - c) The term “Contracting Jurisdiction” means a party to a Covered Tax Agreement.
 - d) The term “Signatory” means a State or jurisdiction which has signed this Convention but for which the Convention is not yet in force.
2. As regards the application of this Convention at any time by a Party, any term not defined herein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the relevant Covered Tax Agreement.

PART II.
HYBRID MISMATCHES

Article 3 - Transparent Entities

1. For the purposes of a Covered Tax Agreement, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting Jurisdiction shall be considered to be income of a resident of a Contracting Jurisdiction but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting Jurisdiction, as the income of a resident of that Contracting Jurisdiction.

2. Provisions of a Covered Tax Agreement that require a Contracting Jurisdiction to exempt from income tax or provide a deduction or credit equal to the income tax paid with respect to income derived by a resident of that Contracting Jurisdiction which may be taxed in the other Contracting Jurisdiction according to the provisions of the Covered Tax Agreement shall not apply to the extent that such provisions allow taxation by that other Contracting Jurisdiction solely because the income is also income derived by a resident of that other Contracting Jurisdiction.

3. With respect to Covered Tax Agreements for which one or more Parties has made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents), the following sentence will be added at the end of paragraph 1: "In no case shall the provisions of this paragraph be construed to affect a Contracting Jurisdiction's right to tax the residents of that Contracting Jurisdiction."

4. Paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement to the extent that they address whether income derived by or through entities or arrangements that are treated as fiscally transparent under the tax law of either Contracting Jurisdiction (whether through a general rule or by identifying in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements) shall be treated as income of a resident of a Contracting Jurisdiction.

5. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4;
- c) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which denies treaty benefits in the case of income derived by or through an entity or arrangement established in a third jurisdiction;
- d) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements;
- e) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements and denies treaty benefits in the case of income derived by or through an entity or arrangement established in a third jurisdiction;

- f) for paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements;
- g) for paragraph 1 to apply only to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements.

6. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 5 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 4 that is not subject to a reservation under subparagraphs c) through e) of paragraph 5, and if so, the article and paragraph number of each such provision. In the case of a Party that has made the reservation described in subparagraph g) of paragraph 5, the notification pursuant to the preceding sentence shall be limited to Covered Tax Agreements that are subject to that reservation. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) to the extent provided in paragraph 4. In other cases, paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3).

Article 4 – Dual Resident Entities

1. Where by reason of the provisions of a Covered Tax Agreement a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting Jurisdiction of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Covered Tax Agreement, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Covered Tax Agreement except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide rules for determining whether a person other than an individual shall be treated as a resident of one of the Contracting Jurisdictions in cases in which that person would otherwise be treated as a resident of more than one Contracting Jurisdiction. Paragraph 1 shall not apply, however, to provisions of a Covered Tax Agreement specifically addressing the residence of companies participating in dual-listed company arrangements.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence;
- c) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by denying treaty benefits without requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence;

- d) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence, and that set out the treatment of that person under the Covered Tax Agreement where such an agreement cannot be reached;
- e) to replace the last sentence of paragraph 1 with the following text for the purposes of its Covered Tax Agreements: "In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Covered Tax Agreement.";
- f) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements with Parties that have made the reservation described in subparagraph e).

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2 that is not subject to a reservation under subparagraphs b) through d) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

Article 5 – Application of Methods for Elimination of Double Taxation

1. A Party may choose to apply either paragraphs 2 and 3 (Option A), paragraphs 4 and 5 (Option B), or paragraphs 6 and 7 (Option C), or may choose to apply none of the Options. Where each Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement chooses a different Option (or where one Contracting Jurisdiction chooses to apply an Option and the other chooses to apply none of the Options), the Option chosen by each Contracting Jurisdiction shall apply with respect to its own residents.

Option A

2. Provisions of a Covered Tax Agreement that would otherwise exempt income derived or capital owned by a resident of a Contracting Jurisdiction from tax in that Contracting Jurisdiction for the purpose of eliminating double taxation shall not apply where the other Contracting Jurisdiction applies the provisions of the Covered Tax Agreement to exempt such income or capital from tax or to limit the rate at which such income or capital may be taxed. In the latter case, the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow as a deduction from the tax on the income or capital of that resident an amount equal to the tax paid in that other Contracting Jurisdiction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income or capital which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

3. Paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement that would otherwise require a Contracting Jurisdiction to exempt income or capital described in that paragraph.

Option B

4. Provisions of a Covered Tax Agreement that would otherwise exempt income derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from tax in that Contracting Jurisdiction for the purpose of eliminating double taxation because such income is treated as a dividend by that Contracting Jurisdiction shall not apply

where such income gives rise to a deduction for the purpose of determining the taxable profits of a resident of the other Contracting Jurisdiction under the laws of that other Contracting Jurisdiction. In such case, the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in that other Contracting Jurisdiction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such income which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

5. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement that would otherwise require a Contracting Jurisdiction to exempt income described in that paragraph.

Option C

6. a) Where a resident of a Contracting Jurisdiction derives income or owns capital which may be taxed in the other Contracting Jurisdiction in accordance with the provisions of a Covered Tax Agreement (except to the extent that these provisions allow taxation by that other Contracting Jurisdiction solely because the income is also income derived by a resident of that other Contracting Jurisdiction), the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow:
- i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other Contracting Jurisdiction;
 - ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other Contracting Jurisdiction.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or the capital which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

- b) Where in accordance with any provision of the Covered Tax Agreement income derived or capital owned by a resident of a Contracting Jurisdiction is exempt from tax in that Contracting Jurisdiction, such Contracting Jurisdiction may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

7. Paragraph 6 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that, for purposes of eliminating double taxation, require a Contracting Jurisdiction to exempt from tax in that Contracting Jurisdiction income derived or capital owned by a resident of that Contracting Jurisdiction which, in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, may be taxed in the other Contracting Jurisdiction.

8. A Party that does not choose to apply an Option under paragraph 1 may reserve the right for the entirety of this Article not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or with respect to all of its Covered Tax Agreements).

9. A Party that does not choose to apply Option C may reserve the right, with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or with respect to all of its Covered Tax Agreements), not to permit the other Contracting Jurisdiction(s) to apply Option C.

10. Each Party that chooses to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depository of its choice of Option. Such notification shall also include:

- a) in the case of a Party that chooses to apply Option A, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision;
- b) in the case of a Party that chooses to apply Option B, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision;
- c) in the case of a Party that chooses to apply Option C, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 7, as well as the article and paragraph number of each such provision.

An Option shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where the Party that has chosen to apply that Option has made such a notification with respect to that provision.

PART III.
TREATY ABUSE

Article 6 – Purpose of a Covered Tax Agreement

1. A Covered Tax Agreement shall be modified to include the following preamble text:

“Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by this agreement without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),”.

2. The text described in paragraph 1 shall be included in a Covered Tax Agreement in place of or in the absence of preamble language of the Covered Tax Agreement referring to an intent to eliminate double taxation, whether or not that language also refers to the intent not to create opportunities for non-taxation or reduced taxation.

3. A Party may also choose to include the following preamble text with respect to its Covered Tax Agreements that do not contain preamble language referring to a desire to develop an economic relationship or to enhance co-operation in tax matters:

“Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,”.

4. A Party may reserve the right for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain preamble language describing the intent of the Contracting Jurisdictions to eliminate double taxation without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation, whether that language is limited to cases of tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in the Covered Tax Agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions) or applies more broadly.

5. Each Party shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements, other than those that are within the scope of a reservation under paragraph 4, contains preamble language described in paragraph 2, and if so, the text of the relevant preambular paragraph. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that preamble language, such preamble language shall be replaced by the text described in paragraph 1. In other cases, the text described in paragraph 1 shall be included in addition to the existing preamble language.

6. Each Party that chooses to apply paragraph 3 shall notify the Depositary of its choice. Such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements that do not already contain preamble language referring to a desire to develop an economic relationship or to enhance co-operation in tax matters. The text described in paragraph 3 shall be included in a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply that paragraph and have made such a notification with respect to the Covered Tax Agreement.

Article 7 – Prevention of Treaty Abuse

1. Notwithstanding any provisions of a Covered Tax Agreement, a benefit under the Covered Tax Agreement shall not be granted in respect of an item of income or capital if it is reasonable to conclude,

having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits.

3. A Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 15 may also choose to apply paragraph 4 with respect to its Covered Tax Agreements.

4. Where a benefit under a Covered Tax Agreement is denied to a person under provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention) that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits, the competent authority of the Contracting Jurisdiction that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income or capital, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted to that person in the absence of the transaction or arrangement. The competent authority of the Contracting Jurisdiction to which a request has been made under this paragraph by a resident of the other Contracting Jurisdiction shall consult with the competent authority of that other Contracting Jurisdiction before rejecting the request.

5. Paragraph 4 shall apply to provisions of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention) that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits.

6. A Party may also choose to apply the provisions contained in paragraphs 8 through 13 (hereinafter referred to as the "Simplified Limitation on Benefits Provision") to its Covered Tax Agreements by making the notification described in subparagraph c) of paragraph 17. The Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply with respect to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply it.

7. In cases where some but not all of the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6, then, notwithstanding the provisions of that paragraph, the Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply with respect to the granting of benefits under the Covered Tax Agreement:

- a) by all Contracting Jurisdictions, if all of the Contracting Jurisdictions that do not choose pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision agree to such application by choosing to apply this subparagraph and notifying the Depository accordingly; or
- b) only by the Contracting Jurisdictions that choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision, if all of the Contracting Jurisdictions that do not choose pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision agree to such application by choosing to apply this subparagraph and notifying the Depository accordingly.

Simplified Limitation on Benefits Provision

8. Except as otherwise provided in the Simplified Limitation on Benefits Provision, a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall not be entitled to a benefit that would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement, other than a benefit under provisions of the Covered Tax Agreement:

- a) which determine the residence of a person other than an individual which is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by reason of provisions of the Covered Tax Agreement that define a resident of a Contracting Jurisdiction;
- b) which provide that a Contracting Jurisdiction will grant to an enterprise of that Contracting Jurisdiction a corresponding adjustment following an initial adjustment made by the other Contracting Jurisdiction, in accordance with the Covered Tax Agreement, to the amount of tax charged in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on the profits of an associated enterprise; or
- c) which allow residents of a Contracting Jurisdiction to request that the competent authority of that Contracting Jurisdiction consider cases of taxation not in accordance with the Covered Tax Agreement,

unless such resident is a “qualified person”, as defined in paragraph 9 at the time that the benefit would be accorded.

9. A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall be a qualified person at a time when a benefit would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement if, at that time, the resident is:

- a) an individual;
- b) that Contracting Jurisdiction, or a political subdivision or local authority thereof, or an agency or instrumentality of any such Contracting Jurisdiction, political subdivision or local authority;
- c) a company or other entity, if the principal class of its shares is regularly traded on one or more recognised stock exchanges;
- d) a person, other than an individual, that:
 - i) is a non-profit organisation of a type that is agreed to by the Contracting Jurisdictions through an exchange of diplomatic notes; or
 - ii) is an entity or arrangement established in that Contracting Jurisdiction that is treated as a separate person under the taxation laws of that Contracting Jurisdiction and:
 - A) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that Contracting Jurisdiction or one of its political subdivisions or local authorities; or
 - B) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision A);

- e) a person other than an individual, if, on at least half the days of a twelve-month period that includes the time when the benefit would otherwise be accorded, persons who are residents of that Contracting Jurisdiction and that are entitled to benefits of the Covered Tax Agreement under subparagraphs a) to d) own, directly or indirectly, at least 50 per cent of the shares of the person.
10. a) A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement will be entitled to benefits of the Covered Tax Agreement with respect to an item of income derived from the other Contracting Jurisdiction, regardless of whether the resident is a qualified person, if the resident is engaged in the active conduct of a business in the first-mentioned Contracting Jurisdiction, and the income derived from the other Contracting Jurisdiction emanates from, or is incidental to, that business. For purposes of the Simplified Limitation on Benefits Provision, the term "active conduct of a business" shall not include the following activities or any combination thereof:
- i) operating as a holding company;
 - ii) providing overall supervision or administration of a group of companies;
 - iii) providing group financing (including cash pooling); or
 - iv) making or managing investments, unless these activities are carried on by a bank, insurance company or registered securities dealer in the ordinary course of its business as such.
- b) If a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement derives an item of income from a business activity conducted by that resident in the other Contracting Jurisdiction, or derives an item of income arising in the other Contracting Jurisdiction from a connected person, the conditions described in subparagraph a) shall be considered to be satisfied with respect to such item only if the business activity carried on by the resident in the first-mentioned Contracting Jurisdiction to which the item is related is substantial in relation to the same activity or a complementary business activity carried on by the resident or such connected person in the other Contracting Jurisdiction. Whether a business activity is substantial for the purposes of this subparagraph shall be determined based on all the facts and circumstances.
- c) For purposes of applying this paragraph, activities conducted by connected persons with respect to a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall be deemed to be conducted by such resident.

11. A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement that is not a qualified person shall also be entitled to a benefit that would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement with respect to an item of income if, on at least half of the days of any twelve-month period that includes the time when the benefit would otherwise be accorded, persons that are equivalent beneficiaries own, directly or indirectly, at least 75 per cent of the beneficial interests of the resident.

12. If a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement is neither a qualified person pursuant to the provisions of paragraph 9, nor entitled to benefits under paragraph 10 or 11, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction may, nevertheless, grant the benefits of the Covered Tax Agreement, or benefits with respect to a specific item of income, taking into account the object and purpose of the Covered Tax Agreement, but only if such resident demonstrates to the satisfaction of such competent authority that neither its establishment, acquisition or maintenance, nor the conduct of its

operations, had as one of its principal purposes the obtaining of benefits under the Covered Tax Agreement. Before either granting or denying a request made under this paragraph by a resident of a Contracting Jurisdiction, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction to which the request has been made shall consult with the competent authority of the first-mentioned Contracting Jurisdiction.

13. For the purposes of the Simplified Limitation on Benefits Provision:

- a) the term “recognised stock exchange” means:
 - i) any stock exchange established and regulated as such under the laws of either Contracting Jurisdiction; and
 - ii) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions;
- b) the term “principal class of shares” means the class or classes of shares of a company which represents the majority of the aggregate vote and value of the company or the class or classes of beneficial interests of an entity which represents in the aggregate a majority of the aggregate vote and value of the entity;
- c) the term “equivalent beneficiary” means any person who would be entitled to benefits with respect to an item of income accorded by a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement under the domestic law of that Contracting Jurisdiction, the Covered Tax Agreement or any other international instrument which are equivalent to, or more favourable than, benefits to be accorded to that item of income under the Covered Tax Agreement; for the purposes of determining whether a person is an equivalent beneficiary with respect to dividends, the person shall be deemed to hold the same capital of the company paying the dividends as such capital the company claiming the benefit with respect to the dividends holds;
- d) with respect to entities that are not companies, the term “shares” means interests that are comparable to shares;
- e) two persons shall be “connected persons” if one owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares) or another person owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares) in each person; in any case, a person shall be connected to another if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

14. The Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that would limit the benefits of the Covered Tax Agreement (or that would limit benefits other than a benefit under the provisions of the Covered Tax Agreement relating to residence, associated enterprises or non-discrimination or a benefit that is not restricted solely to residents of a Contracting Jurisdiction) only to a resident that qualifies for such benefits by meeting one or more categorical tests.

15. A Party may reserve the right:

- a) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to adopt a combination of a detailed limitation on benefits provision and either rules to address conduit financing structures or a principal purpose test, thereby meeting the minimum standard for preventing treaty abuse under the OECD/G20 BEPS package; in such cases, the Contracting Jurisdictions shall endeavour to reach a mutually satisfactory solution which meets the minimum standard;
- b) for paragraph 1 (and paragraph 4, in the case of a Party that has chosen to apply that paragraph) not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain provisions that deny all of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits;
- c) for the Simplified Limitation on Benefits Provision not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 14.

16. Except where the Simplified Limitation on Benefits Provision applies with respect to the granting of benefits under a Covered Tax Agreement by one or more Parties pursuant to paragraph 7, a Party that chooses pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision may reserve the right for the entirety of this Article not to apply with respect to its Covered Tax Agreements for which one or more of the other Contracting Jurisdictions has not chosen to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision. In such cases, the Contracting Jurisdictions shall endeavour to reach a mutually satisfactory solution which meets the minimum standard for preventing treaty abuse under the OECD/G20 BEPS package.

- 17. a) Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 15 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements that is not subject to a reservation described in subparagraph b) of paragraph 15 contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4). In other cases, paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4) shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4). A Party making a notification under this subparagraph may also include a statement that while such Party accepts the application of paragraph 1 alone as an interim measure, it intends where possible to adopt a limitation on benefits provision, in addition to or in replacement of paragraph 1, through bilateral negotiation.
- b) Each Party that chooses to apply paragraph 4 shall notify the Depository of its choice. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification.
- c) Each Party that chooses to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6 shall notify the Depository of its choice. Unless such Party has made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 15, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 14, as well as the article and paragraph number of each such provision.

- d) Each Party that does not choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6, but chooses to apply either subparagraph a) or b) of paragraph 7 shall notify the Depositary of its choice of subparagraph. Unless such Party has made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 15, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 14, as well as the article and paragraph number of each such provision.
- e) Where all Contracting Jurisdictions have made a notification under subparagraph c) or d) with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the Simplified Limitation on Benefits Provision. In other cases, the Simplified Limitation on Benefits Provision shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with the Simplified Limitation on Benefits Provision.

Article 8 – Dividend Transfer Transactions

1. Provisions of a Covered Tax Agreement that exempt dividends paid by a company which is a resident of a Contracting Jurisdiction from tax or that limit the rate at which such dividends may be taxed, provided that the beneficial owner or the recipient is a company which is a resident of the other Contracting Jurisdiction and which owns, holds or controls more than a certain amount of the capital, shares, stock, voting power, voting rights or similar ownership interests of the company paying the dividends, shall apply only if the ownership conditions described in those provisions are met throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividends (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividends).
2. The minimum holding period provided in paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a minimum holding period in provisions of a Covered Tax Agreement described in paragraph 1.
3. A Party may reserve the right:
 - a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements to the extent that the provisions described in paragraph 1 already include:
 - i) a minimum holding period;
 - ii) a minimum holding period shorter than a 365 day period; or
 - iii) a minimum holding period longer than a 365 day period.
4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 1 that is not subject to a reservation described in subparagraph b) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision.

Article 9 – Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property

1. Provisions of a Covered Tax Agreement providing that gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or other rights of participation in an entity may be taxed in the other Contracting Jurisdiction provided that these shares or rights derived more than a certain part of their value from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction (or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property)):

- a) shall apply if the relevant value threshold is met at any time during the 365 days preceding the alienation; and
- b) shall apply to shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust (to the extent that such shares or interests are not already covered) in addition to any shares or rights already covered by the provisions.

2. The period provided in subparagraph a) of paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a time period for determining whether the relevant value threshold in provisions of a Covered Tax Agreement described in paragraph 1 was met.

3. A Party may also choose to apply paragraph 4 with respect to its Covered Tax Agreements.

4. For purposes of a Covered Tax Agreement, gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting Jurisdiction if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction.

5. Paragraph 4 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement providing that gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or other rights of participation in an entity may be taxed in the other Contracting Jurisdiction provided that these shares or rights derived more than a certain part of their value from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction, or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property).

6. A Party may reserve the right:

- a) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for subparagraph a) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;
- c) for subparagraph b) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;
- d) for subparagraph a) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision of the type described in paragraph 1 that includes a period for determining whether the relevant value threshold was met;

- e) for subparagraph b) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision of the type described in paragraph 1 that applies to the alienation of interests other than shares;
- f) for paragraph 4 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 5.

7. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 6 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 1, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision.

8. Each Party that chooses to apply paragraph 4 shall notify the Depositary of its choice. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification. In such case, paragraph 1 shall not apply with respect to that Covered Tax Agreement. In the case of a Party that has not made the reservation described in subparagraph f) of paragraph 6 and has made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 6, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement under this paragraph or paragraph 7, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 4. In other cases, paragraph 4 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 4.

Article 10 – Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement derives income from the other Contracting Jurisdiction and the first-mentioned Contracting Jurisdiction treats such income as attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction; and
- b) the profits attributable to that permanent establishment are exempt from tax in the first-mentioned Contracting Jurisdiction,

the benefits of the Covered Tax Agreement shall not apply to any item of income on which the tax in the third jurisdiction is less than 60 per cent of the tax that would be imposed in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on that item of income if that permanent establishment were situated in the first-mentioned Contracting Jurisdiction. In such a case, any income to which the provisions of this paragraph apply shall remain taxable according to the domestic law of the other Contracting Jurisdiction, notwithstanding any other provisions of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall not apply if the income derived from the other Contracting Jurisdiction described in paragraph 1 is derived in connection with or is incidental to the active conduct of a business carried on through the permanent establishment (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance enterprise or registered securities dealer, respectively).

3. If benefits under a Covered Tax Agreement are denied pursuant to paragraph 1 with respect to an item of income derived by a resident of a Contracting Jurisdiction, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction may, nevertheless, grant these benefits with respect to that item of income if, in response to a request by such resident, such competent authority determines that granting such benefits is justified in light of the reasons such resident did not satisfy the requirements of paragraphs 1 and 2. The competent authority of the Contracting Jurisdiction to which a request has been made under the preceding sentence by a resident of the other Contracting Jurisdiction shall consult with the competent authority of that other Contracting Jurisdiction before either granting or denying the request.

4. Paragraphs 1 through 3 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that deny or limit benefits that would otherwise be granted to an enterprise of a Contracting Jurisdiction which derives income from the other Contracting Jurisdiction that is attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction.

5. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 4;
- c) for this Article to apply only to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 4.

6. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 5 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 4, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraphs 1 through 3. In other cases, paragraphs 1 through 3 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with those paragraphs.

Article 11 – Application of Tax Agreements to Restrict a Party’s Right to Tax its Own Residents

1. A Covered Tax Agreement shall not affect the taxation by a Contracting Jurisdiction of its residents, except with respect to the benefits granted under provisions of the Covered Tax Agreement:

- a) which require that Contracting Jurisdiction to grant to an enterprise of that Contracting Jurisdiction a correlative or corresponding adjustment following an initial adjustment made by the other Contracting Jurisdiction, in accordance with the Covered Tax Agreement, to the amount of tax charged in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on the profits of a permanent establishment of the enterprise or the profits of an associated enterprise;
- b) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction if that individual derives income in respect of services rendered to the other Contracting Jurisdiction or a political subdivision or local authority or other comparable body thereof;
- c) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction if that individual is also a student, business apprentice or trainee,

- or a teacher, professor, lecturer, instructor, researcher or research scholar who meets the conditions of the Covered Tax Agreement;
- d) which require that Contracting Jurisdiction to provide a tax credit or tax exemption to residents of that Contracting Jurisdiction with respect to the income that the other Contracting Jurisdiction may tax in accordance with the Covered Tax Agreement (including profits that are attributable to a permanent establishment situated in that other Contracting Jurisdiction in accordance with the Covered Tax Agreement);
 - e) which protect residents of that Contracting Jurisdiction against certain discriminatory taxation practices by that Contracting Jurisdiction;
 - f) which allow residents of that Contracting Jurisdiction to request that the competent authority of that or either Contracting Jurisdiction consider cases of taxation not in accordance with the Covered Tax Agreement;
 - g) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction when that individual is a member of a diplomatic mission, government mission or consular post of the other Contracting Jurisdiction;
 - h) which provide that pensions or other payments made under the social security legislation of the other Contracting Jurisdiction shall be taxable only in that other Contracting Jurisdiction;
 - i) which provide that pensions and similar payments, annuities, alimony payments or other maintenance payments arising in the other Contracting Jurisdiction shall be taxable only in that other Contracting Jurisdiction; or
 - j) which otherwise expressly limit a Contracting Jurisdiction's right to tax its own residents or provide expressly that the Contracting Jurisdiction in which an item of income arises has the exclusive right to tax that item of income.
2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement stating that the Covered Tax Agreement would not affect the taxation by a Contracting Jurisdiction of its residents.
3. A Party may reserve the right:
- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 2.
4. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

PART IV.
AVOIDANCE OF PERMANENT ESTABLISHMENT STATUS

Article 12 – Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies

1. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, but subject to paragraph 2, where a person is acting in a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:

- a) in the name of the enterprise; or
- b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
- c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting Jurisdiction in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless these activities, if they were exercised by the enterprise through a fixed place of business of that enterprise situated in that Contracting Jurisdiction, would not cause that fixed place of business to be deemed to constitute a permanent establishment under the definition of permanent establishment included in the Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention).

2. Paragraph 1 shall not apply where the person acting in a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement on behalf of an enterprise of the other Contracting Jurisdiction carries on business in the first-mentioned Contracting Jurisdiction as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

- 3. a) Paragraph 1 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that describe the conditions under which an enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction (or a person shall be deemed to be a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction) in respect of an activity which a person other than an agent of an independent status undertakes for the enterprise, but only to the extent that such provisions address the situation in which such person has, and habitually exercises, in that Contracting Jurisdiction an authority to conclude contracts in the name of the enterprise.
- b) Paragraph 2 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that an enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction in respect of an activity which an agent of an independent status undertakes for the enterprise.

4. A Party may reserve the right for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements.

5. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 4 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph a) of

paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision.

6. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 4 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph b) of paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 2 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision.

Article 13 – Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions

1. A Party may choose to apply paragraph 2 (Option A) or paragraph 3 (Option B) or to apply neither Option.

Option A

2. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the activities specifically listed in the Covered Tax Agreement (prior to modification by this Convention) as activities deemed not to constitute a permanent establishment, whether or not that exception from permanent establishment status is contingent on the activity being of a preparatory or auxiliary character;
- b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not described in subparagraph a);
- c) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) and b),

provided that such activity or, in the case of subparagraph c), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.

Option B

3. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the activities specifically listed in the Covered Tax Agreement (prior to modification by this Convention) as activities deemed not to constitute a permanent establishment, whether or not that exception from permanent establishment status is contingent on the activity being of a preparatory or auxiliary character, except to the extent that the relevant provision of the Covered Tax Agreement provides explicitly that a specific activity shall be deemed not to constitute a permanent establishment provided that the activity is of a preparatory or auxiliary character;

- b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not described in subparagraph a), provided that this activity is of a preparatory or auxiliary character;
- c) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) and b), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. A provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 2 or 3) that lists specific activities deemed not to constitute a permanent establishment shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting Jurisdiction and:

- a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of a Covered Tax Agreement defining a permanent establishment; or
- b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

- 5. a) Paragraph 2 or 3 shall apply in place of the relevant parts of provisions of a Covered Tax Agreement that list specific activities that are deemed not to constitute a permanent establishment even if the activity is carried on through a fixed place of business (or provisions of a Covered Tax Agreement that operate in a comparable manner).
- b) Paragraph 4 shall apply to provisions of a Covered Tax Agreement (as they may be modified by paragraph 2 or 3) that list specific activities that are deemed not to constitute a permanent establishment even if the activity is carried on through a fixed place of business (or provisions of a Covered Tax Agreement that operate in a comparable manner).

6. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements that explicitly state that a list of specific activities shall be deemed not to constitute a permanent establishment only if each of the activities is of a preparatory or auxiliary character;
- c) for paragraph 4 not to apply to its Covered Tax Agreements.

7. Each Party that chooses to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depository of its choice of Option. Such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in subparagraph a) of paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. An Option shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply the same Option and have made such a notification with respect to that provision.

8. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) or c) of paragraph 6 and does not choose to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph b) of paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 4 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision under this paragraph or paragraph 7.

Article 14 – Splitting-up of Contracts

1. For the sole purpose of determining whether the period (or periods) referred to in a provision of a Covered Tax Agreement that stipulates a period (or periods) of time after which specific projects or activities shall constitute a permanent establishment has been exceeded:

- a) where an enterprise of a Contracting Jurisdiction carries on activities in the other Contracting Jurisdiction at a place that constitutes a building site, construction project, installation project or other specific project identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement, or carries on supervisory or consultancy activities in connection with such a place, in the case of a provision of a Covered Tax Agreement that refers to such activities, and these activities are carried on during one or more periods of time that, in the aggregate, exceed 30 days without exceeding the period or periods referred to in the relevant provision of the Covered Tax Agreement; and
- b) where connected activities are carried on in that other Contracting Jurisdiction at (or, where the relevant provision of the Covered Tax Agreement applies to supervisory or consultancy activities, in connection with) the same building site, construction or installation project, or other place identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement during different periods of time, each exceeding 30 days, by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise,

these different periods of time shall be added to the aggregate period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on activities at that building site, construction or installation project, or other place identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement to the extent that such provisions address the division of contracts into multiple parts to avoid the application of a time period or periods in relation to the existence of a permanent establishment for specific projects or activities described in paragraph 1.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for the entirety of this Article not to apply with respect to provisions of its Covered Tax Agreements relating to the exploration for or exploitation of natural resources.

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2 that is not subject to a reservation under subparagraph b) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by

the provisions of paragraph 1 to the extent provided in paragraph 2. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

Article 15 – Definition of a Person Closely Related to an Enterprise

1. For the purposes of the provisions of a Covered Tax Agreement that are modified by paragraph 2 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies), paragraph 4 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions), or paragraph 1 of Article 14 (Splitting-up of Contracts), a person is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise.

2. A Party that has made the reservations described in paragraph 4 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies), subparagraph a) or c) of paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions), and subparagraph a) of paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts) may reserve the right for the entirety of this Article not to apply to the Covered Tax Agreements to which those reservations apply.

PART V.
IMPROVING DISPUTE RESOLUTION

Article 16 – Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, present the case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Covered Tax Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting Jurisdictions.
3. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Covered Tax Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Covered Tax Agreement.
4. a) i) The first sentence of paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement (or parts thereof) that provide that where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdiction result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which that person is a resident including provisions under which, if the case presented by that person comes under the provisions of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, the case may be presented to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which that person is a national.
ii) The second sentence of paragraph 1 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, or in the absence of a provision of a Covered Tax Agreement describing the time period within which such a case must be presented.
- b) i) The first sentence of paragraph 2 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authority that is presented with the case by the person referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Covered Tax Agreement.

- ii) The second sentence of paragraph 2 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement providing that any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting Jurisdictions.
- c) i) The first sentence of paragraph 3 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Covered Tax Agreement.
- ii) The second sentence of paragraph 3 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Covered Tax Agreement.

5. A Party may reserve the right:

- a) for the first sentence of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS Package by ensuring that under each of its Covered Tax Agreements (other than a Covered Tax Agreement that permits a person to present a case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction), where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, that person may present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which the person is a resident or, if the case presented by that person comes under a provision of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, to that of the Contracting Jurisdiction of which that person is a national; and the competent authority of that Contracting Jurisdiction will implement a bilateral notification or consultation process with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified;
- b) for the second sentence of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that do not provide that the case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS package by ensuring that for the purposes of all such Covered Tax Agreements the taxpayer referred to in paragraph 1 is allowed to present the case within a period of at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement;
- c) for the second sentence of paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that for the purposes of all of its Covered Tax Agreements:
 - i) any agreement reached via the mutual agreement procedure shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting Jurisdictions; or
 - ii) it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS package by accepting, in its bilateral treaty negotiations, a treaty provision providing that:

- A) the Contracting Jurisdictions shall make no adjustment to the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting Jurisdictions after a period that is mutually agreed between both Contracting Jurisdictions from the end of the taxable year in which the profits would have been attributable to the permanent establishment (this provision shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default); and
 - B) the Contracting Jurisdictions shall not include in the profits of an enterprise, and tax accordingly, profits that would have accrued to the enterprise but that by reason of the conditions referred to in a provision in the Covered Tax Agreement relating to associated enterprises have not so accrued, after a period that is mutually agreed between both Contracting Jurisdictions from the end of the taxable year in which the profits would have accrued to the enterprise (this provision shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default).
6. a) Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 5 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in clause i) of subparagraph a) of paragraph 4, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the first sentence of paragraph 1. In other cases, the first sentence of paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with that sentence.
- b) Each Party that has not made the reservation described in subparagraph b) of paragraph 5 shall notify the Depository of:
- i) the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, as well as the article and paragraph number of each such provision; a provision of a Covered Tax Agreement shall be replaced by the second sentence of paragraph 1 where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision; in other cases, subject to clause ii), the second sentence of paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with the second sentence of paragraph 1;
 - ii) the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, as well as the article and paragraph number of each such provision; the second sentence of paragraph 1 shall not apply to a Covered Tax Agreement where any Contracting Jurisdiction has made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.
- c) Each Party shall notify the Depository of:
- i) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause i) of subparagraph b) of paragraph 4; the first sentence of paragraph 2 shall apply

to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement;

- ii) in the case of a Party that has not made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 5, the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause ii) of subparagraph b) of paragraph 4; the second sentence of paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.
- d) Each Party shall notify the Depositary of:
- i) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause i) of subparagraph c) of paragraph 4; the first sentence of paragraph 3 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement;
 - ii) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause ii) of subparagraph c) of paragraph 4; the second sentence of paragraph 3 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.

Article 17 – Corresponding Adjustments

1. Where a Contracting Jurisdiction includes in the profits of an enterprise of that Contracting Jurisdiction — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting Jurisdiction has been charged to tax in that other Contracting Jurisdiction and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting Jurisdiction if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting Jurisdiction shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Covered Tax Agreement and the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall if necessary consult each other.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a provision that requires a Contracting Jurisdiction to make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on the profits of an enterprise of that Contracting Jurisdiction where the other Contracting Jurisdiction includes those profits in the profits of an enterprise of that other Contracting Jurisdiction and taxes those profits accordingly, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of that other Contracting Jurisdiction if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 2;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that in the absence of a provision referred to in paragraph 2 in its Covered Tax Agreement:

- i) it shall make the appropriate adjustment referred to in paragraph 1; or
 - ii) its competent authority shall endeavour to resolve the case under the provisions of a Covered Tax Agreement relating to mutual agreement procedure;
- c) in the case of a Party that has made a reservation under clause ii) of subparagraph c) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure), for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that in its bilateral treaty negotiations it shall accept a treaty provision of the type contained in paragraph 1, provided that the Contracting Jurisdictions were able to reach agreement on that provision and on the provisions described in clause ii) of subparagraph c) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure).

4. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

**PART VI.
ARBITRATION**

Article 18 – Choice to Apply Part VI

A Party may choose to apply this Part with respect to its Covered Tax Agreements and shall notify the Depository accordingly. This Part shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement only where both Contracting Jurisdictions have made such a notification.

Article 19 – Mandatory Binding Arbitration

1. Where:
 - a) under a provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 1 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure)) that provides that a person may present a case to a competent authority of a Contracting Jurisdiction where that person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by the Convention), a person has presented a case to the competent authority of a Contracting Jurisdiction on the basis that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by the Convention); and
 - b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to a provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 2 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure)) that provides that the competent authority shall endeavour to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, within a period of two years beginning on the start date referred to in paragraph 8 or 9, as the case may be (unless, prior to the expiration of that period the competent authorities of the Contracting Jurisdictions have agreed to a different time period with respect to that case and have notified the person who presented the case of such agreement),

any unresolved issues arising from the case shall, if the person so requests in writing, be submitted to arbitration in the manner described in this Part, according to any rules or procedures agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions pursuant to the provisions of paragraph 10.

2. Where a competent authority has suspended the mutual agreement procedure referred to in paragraph 1 because a case with respect to one or more of the same issues is pending before court or administrative tribunal, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 will stop running until either a final decision has been rendered by the court or administrative tribunal or the case has been suspended or withdrawn. In addition, where a person who presented a case and a competent authority have agreed to suspend the mutual agreement procedure, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 will stop running until the suspension has been lifted.

3. Where both competent authorities agree that a person directly affected by the case has failed to provide in a timely manner any additional material information requested by either competent authority after the start of the period provided in subparagraph b) of paragraph 1, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 shall be extended for an amount of time equal to the period beginning on

the date by which the information was requested and ending on the date on which that information was provided.

4.
 - a) The arbitration decision with respect to the issues submitted to arbitration shall be implemented through the mutual agreement concerning the case referred to in paragraph 1. The arbitration decision shall be final.
 - b) The arbitration decision shall be binding on both Contracting Jurisdictions except in the following cases:
 - i) if a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision. In such a case, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities. The mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by a person directly affected by the case if any person directly affected by the case does not, within 60 days after the date on which notification of the mutual agreement is sent to the person, withdraw all issues resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision from consideration by any court or administrative tribunal or otherwise terminate any pending court or administrative proceedings with respect to such issues in a manner consistent with that mutual agreement.
 - ii) if a final decision of the courts of one of the Contracting Jurisdictions holds that the arbitration decision is invalid. In such a case, the request for arbitration under paragraph 1 shall be considered not to have been made, and the arbitration process shall be considered not to have taken place (except for the purposes of Articles 21 (Confidentiality of Arbitration Proceedings) and 25 (Costs of Arbitration Proceedings)). In such a case, a new request for arbitration may be made unless the competent authorities agree that such a new request should not be permitted.
 - iii) if a person directly affected by the case pursues litigation on the issues which were resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision in any court or administrative tribunal.
5. The competent authority that received the initial request for a mutual agreement procedure as described in subparagraph a) of paragraph 1 shall, within two calendar months of receiving the request:
 - a) send a notification to the person who presented the case that it has received the request; and
 - b) send a notification of that request, along with a copy of the request, to the competent authority of the other Contracting Jurisdiction.
6. Within three calendar months after a competent authority receives the request for a mutual agreement procedure (or a copy thereof from the competent authority of the other Contracting Jurisdiction) it shall either:
 - a) notify the person who has presented the case and the other competent authority that it has received the information necessary to undertake substantive consideration of the case; or
 - b) request additional information from that person for that purpose.
7. Where pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, one or both of the competent authorities have requested from the person who presented the case additional information necessary to undertake

substantive consideration of the case, the competent authority that requested the additional information shall, within three calendar months of receiving the additional information from that person, notify that person and the other competent authority either:

- a) that it has received the requested information; or
- b) that some of the requested information is still missing.

8. Where neither competent authority has requested additional information pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

- a) the date on which both competent authorities have notified the person who presented the case pursuant to subparagraph a) of paragraph 6; and
- b) the date that is three calendar months after the notification to the competent authority of the other Contracting Jurisdiction pursuant to subparagraph b) of paragraph 5.

9. Where additional information has been requested pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

- a) the latest date on which the competent authorities that requested additional information have notified the person who presented the case and the other competent authority pursuant to subparagraph a) of paragraph 7; and
- b) the date that is three calendar months after both competent authorities have received all information requested by either competent authority from the person who presented the case.

If, however, one or both of the competent authorities send the notification referred to in subparagraph b) of paragraph 7, such notification shall be treated as a request for additional information under subparagraph b) of paragraph 6.

10. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall by mutual agreement (pursuant to the article of the relevant Covered Tax Agreement regarding procedures for mutual agreement) settle the mode of application of the provisions contained in this Part, including the minimum information necessary for each competent authority to undertake substantive consideration of the case. Such an agreement shall be concluded before the date on which unresolved issues in a case are first eligible to be submitted to arbitration and may be modified from time to time thereafter.

11. For purposes of applying this Article to its Covered Tax Agreements, a Party may reserve the right to replace the two-year period set forth in subparagraph b) of paragraph 1 with a three-year period.

12. A Party may reserve the right for the following rules to apply with respect to its Covered Tax Agreements notwithstanding the other provisions of this Article:

- a) any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for by this Convention shall not be submitted to arbitration, if a decision on this issue has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting Jurisdiction;
- b) if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a decision

concerning the issue is rendered by a court or administrative tribunal of one of the Contracting Jurisdictions, the arbitration process shall terminate.

Article 20 – Appointment of Arbitrators

1. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, paragraphs 2 through 4 shall apply for the purposes of this Part.
2. The following rules shall govern the appointment of the members of an arbitration panel:
 - a) The arbitration panel shall consist of three individual members with expertise or experience in international tax matters.
 - b) Each competent authority shall appoint one panel member within 60 days of the date of the request for arbitration under paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration). The two panel members so appointed shall, within 60 days of the latter of their appointments, appoint a third member who shall serve as Chair of the arbitration panel. The Chair shall not be a national or resident of either Contracting Jurisdiction.
 - c) Each member appointed to the arbitration panel must be impartial and independent of the competent authorities, tax administrations, and ministries of finance of the Contracting Jurisdictions and of all persons directly affected by the case (as well as their advisors) at the time of accepting an appointment, maintain his or her impartiality and independence throughout the proceedings, and avoid any conduct for a reasonable period of time thereafter which may damage the appearance of impartiality and independence of the arbitrators with respect to the proceedings.
3. In the event that the competent authority of a Contracting Jurisdiction fails to appoint a member of the arbitration panel in the manner and within the time periods specified in paragraph 2 or agreed to by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a member shall be appointed on behalf of that competent authority by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting Jurisdiction.
4. If the two initial members of the arbitration panel fail to appoint the Chair in the manner and within the time periods specified in paragraph 2 or agreed to by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, the Chair shall be appointed by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting Jurisdiction.

Article 21 – Confidentiality of Arbitration Proceedings

1. Solely for the purposes of the application of the provisions of this Part and of the provisions of the relevant Covered Tax Agreement and of the domestic laws of the Contracting Jurisdictions related to the exchange of information, confidentiality, and administrative assistance, members of the arbitration panel and a maximum of three staff per member (and prospective arbitrators solely to the extent necessary to verify their ability to fulfil the requirements of arbitrators) shall be considered to be persons or authorities to whom information may be disclosed. Information received by the arbitration panel or prospective

arbitrators and information that the competent authorities receive from the arbitration panel shall be considered information that is exchanged under the provisions of the Covered Tax Agreement related to the exchange of information and administrative assistance.

2. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall ensure that members of the arbitration panel and their staff agree in writing, prior to their acting in an arbitration proceeding, to treat any information relating to the arbitration proceeding consistently with the confidentiality and nondisclosure obligations described in the provisions of the Covered Tax Agreement related to exchange of information and administrative assistance and under the applicable laws of the Contracting Jurisdictions.

Article 22 – Resolution of a Case Prior to the Conclusion of the Arbitration

For the purposes of this Part and the provisions of the relevant Covered Tax Agreement that provide for resolution of cases through mutual agreement, the mutual agreement procedure, as well as the arbitration proceeding, with respect to a case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions:

- a) the competent authorities of the Contracting Jurisdictions reach a mutual agreement to resolve the case; or
- b) the person who presented the case withdraws the request for arbitration or the request for a mutual agreement procedure.

Article 23 – Type of Arbitration Process

1. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding pursuant to this Part:

- a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting Jurisdiction shall submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a proposed resolution which addresses all unresolved issue(s) in the case (taking into account all agreements previously reached in that case between the competent authorities of the Contracting Jurisdictions). The proposed resolution shall be limited to a disposition of specific monetary amounts (for example, of income or expense) or, where specified, the maximum rate of tax charged pursuant to the Covered Tax Agreement, for each adjustment or similar issue in the case. In a case in which the competent authorities of the Contracting Jurisdictions have been unable to reach agreement on an issue regarding the conditions for application of a provision of the relevant Covered Tax Agreement (hereinafter referred to as a “threshold question”), such as whether an individual is a resident or whether a permanent establishment exists, the competent authorities may submit alternative proposed resolutions with respect to issues the determination of which is contingent on resolution of such threshold questions.
- b) The competent authority of each Contracting Jurisdiction may also submit a supporting position paper for consideration by the arbitration panel. Each competent authority that submits a proposed resolution or supporting position paper shall provide a copy to the other competent authority by the date on which the proposed resolution and supporting position

paper were due. Each competent authority may also submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a reply submission with respect to the proposed resolution and supporting position paper submitted by the other competent authority. A copy of any reply submission shall be provided to the other competent authority by the date on which the reply submission was due.

- c) The arbitration panel shall select as its decision one of the proposed resolutions for the case submitted by the competent authorities with respect to each issue and any threshold questions, and shall not include a rationale or any other explanation of the decision. The arbitration decision will be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration panel shall deliver its decision in writing to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions. The arbitration decision shall have no precedential value.

2. For the purpose of applying this Article with respect to its Covered Tax Agreements, a Party may reserve the right for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements. In such a case, except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding:

- a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting Jurisdiction shall provide any information that may be necessary for the arbitration decision to all panel members without undue delay. Unless the competent authorities of the Contracting Jurisdictions agree otherwise, any information that was not available to both competent authorities before the request for arbitration was received by both of them shall not be taken into account for purposes of the decision.
- b) The arbitration panel shall decide the issues submitted to arbitration in accordance with the applicable provisions of the Covered Tax Agreement and, subject to these provisions, of those of the domestic laws of the Contracting Jurisdictions. The panel members shall also consider any other sources which the competent authorities of the Contracting Jurisdictions may by mutual agreement expressly identify.
- c) The arbitration decision shall be delivered to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions in writing and shall indicate the sources of law relied upon and the reasoning which led to its result. The arbitration decision shall be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration decision shall have no precedential value.

3. A Party that has not made the reservation described in paragraph 2 may reserve the right for the preceding paragraphs of this Article not to apply with respect to its Covered Tax Agreements with Parties that have made such a reservation. In such a case, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions of each such Covered Tax Agreement shall endeavour to reach agreement on the type of arbitration process that shall apply with respect to that Covered Tax Agreement. Until such an agreement is reached, Article 19 (Mandatory Binding Arbitration) shall not apply with respect to such a Covered Tax Agreement.

4. A Party may also choose to apply paragraph 5 with respect to its Covered Tax Agreements and shall notify the Depository accordingly. Paragraph 5 shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement where either of the Contracting Jurisdictions has made such a notification.

5. Prior to the beginning of arbitration proceedings, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement shall ensure that each person that presented the case and their

advisors agree in writing not to disclose to any other person any information received during the course of the arbitration proceedings from either competent authority or the arbitration panel. The mutual agreement procedure under the Covered Tax Agreement, as well as the arbitration proceeding under this Part, with respect to the case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a person that presented the case or one of that person's advisors materially breaches that agreement.

6. Notwithstanding paragraph 4, a Party that does not choose to apply paragraph 5 may reserve the right for paragraph 5 not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements or with respect to all of its Covered Tax Agreements.

7. A Party that chooses to apply paragraph 5 may reserve the right for this Part not to apply with respect to all Covered Tax Agreements for which the other Contracting Jurisdiction makes a reservation pursuant to paragraph 6.

Article 24 – Agreement on a Different Resolution

1. For purposes of applying this Part with respect to its Covered Tax Agreements, a Party may choose to apply paragraph 2 and shall notify the Depository accordingly. Paragraph 2 shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement only where both Contracting Jurisdictions have made such a notification.

2. Notwithstanding paragraph 4 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration), an arbitration decision pursuant to this Part shall not be binding on the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement and shall not be implemented if the competent authorities of the Contracting Jurisdictions agree on a different resolution of all unresolved issues within three calendar months after the arbitration decision has been delivered to them.

3. A Party that chooses to apply paragraph 2 may reserve the right for paragraph 2 to apply only with respect to its Covered Tax Agreements for which paragraph 2 of Article 23 (Type of Arbitration Process) applies.

Article 25 – Costs of Arbitration Proceedings

In an arbitration proceeding under this Part, the fees and expenses of the members of the arbitration panel, as well as any costs incurred in connection with the arbitration proceedings by the Contracting Jurisdictions, shall be borne by the Contracting Jurisdictions in a manner to be settled by mutual agreement between the competent authorities of the Contracting Jurisdictions. In the absence of such agreement, each Contracting Jurisdiction shall bear its own expenses and those of its appointed panel member. The cost of the chair of the arbitration panel and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the Contracting Jurisdictions in equal shares.

Article 26 – Compatibility

1. Subject to Article 18 (Choice to Apply Part VI), the provisions of this Part shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide for arbitration of unresolved issues

arising from a mutual agreement procedure case. Each Party that chooses to apply this Part shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements, other than those that are within the scope of a reservation under paragraph 4, contains such a provision, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where two Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of this Part as between those Contracting Jurisdictions.

2. Any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for in this Part shall not be submitted to arbitration if the issue falls within the scope of a case with respect to which an arbitration panel or similar body has previously been set up in accordance with a bilateral or multilateral convention that provides for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

3. Subject to paragraph 1, nothing in this Part shall affect the fulfilment of wider obligations with respect to the arbitration of unresolved issues arising in the context of a mutual agreement procedure resulting from other conventions to which the Contracting Jurisdictions are or will become parties.

4. A Party may reserve the right for this Part not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or to all of its Covered Tax Agreements) that already provide for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

PART VII
FINAL PROVISIONS

Article 27 – Signature and Ratification, Acceptance or Approval

1. As of 31 December 2016, this Convention shall be open for signature by:
 - a) all States;
 - b) Guernsey (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Isle of Man (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Jersey (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); and
 - c) any other jurisdiction authorised to become a Party by means of a decision by consensus of the Parties and Signatories.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval.

Article 28 – Reservations

1. Subject to paragraph 2, no reservations may be made to this Convention except those expressly permitted by:
 - a) Paragraph 5 of Article 3 (Transparent Entities);
 - b) Paragraph 3 of Article 4 (Dual Resident Entities);
 - c) Paragraphs 8 and 9 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
 - d) Paragraph 4 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
 - e) Paragraphs 15 and 16 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
 - f) Paragraph 3 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
 - g) Paragraph 6 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
 - h) Paragraph 5 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);
 - i) Paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);
 - j) Paragraph 4 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies);
 - k) Paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);

- l) Paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);
 - m) Paragraph 2 of Article 15 (Definition of a Person Closely Related to an Enterprise);
 - n) Paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);
 - o) Paragraph 3 of Article 17 (Corresponding Adjustments);
 - p) Paragraphs 11 and 12 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration);
 - q) Paragraphs 2, 3, 6, and 7 of Article 23 (Type of Arbitration Process);
 - r) Paragraph 3 of Article 24 (Agreement on a Different Resolution);
 - s) Paragraph 4 of Article 26 (Compatibility);
 - t) Paragraphs 6 and 7 of Article 35 (Entry into Effect); and
 - u) Paragraph 2 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI).
2. a) Notwithstanding paragraph 1, a Party that chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) may formulate one or more reservations with respect to the scope of cases that shall be eligible for arbitration under the provisions of Part VI (Arbitration). For a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, reservations pursuant to this subparagraph shall be made at the same time as that Party's notification to the Depository pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI).
- b) Reservations made under subparagraph a) are subject to acceptance. A reservation made under subparagraph a) shall be considered to have been accepted by a Party if it has not notified the Depository that it objects to the reservation by the end of a period of twelve calendar months beginning on the date of notification of the reservation by the Depository or by the date on which it deposits its instrument of ratification, acceptance, or approval, whichever is later. For a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, objections to prior reservations made by other Parties pursuant to subparagraph a) can be made at the time of the first-mentioned Party's notification to the Depository pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI). Where a Party raises an objection to a reservation made under subparagraph a), the entirety of Part VI (Arbitration) shall not apply as between the objecting Party and the reserving Party.
3. Unless explicitly provided otherwise in the relevant provisions of this Convention, a reservation made in accordance with paragraph 1 or 2 shall:
- a) modify for the reserving Party in its relations with another Party the provisions of this Convention to which the reservation relates to the extent of the reservation; and
 - b) modify those provisions to the same extent for the other Party in its relations with the reserving Party.
4. Reservations applicable to Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, where that jurisdiction or territory is not a

Party to the Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval), shall be made by the responsible Party and can be different from the reservations made by that Party for its own Covered Tax Agreements.

5. Reservations shall be made at the time of signature or when depositing the instrument of ratification, acceptance or approval, subject to the provisions of paragraphs 2, 6 and 9 of this Article, and paragraph 5 of Article 29 (Notifications). However, for a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, reservations described in subparagraphs p), q), r) and s) of paragraph 1 of this Article shall be made at the same time as that Party's notification to the Depository pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI).

6. If reservations are made at the time of signature, they shall be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval, unless the document containing the reservations explicitly specifies that it is to be considered definitive, subject to the provisions of paragraphs 2, 5 and 9 of this Article, and paragraph 5 of Article 29 (Notifications).

7. If reservations are not made at the time of signature, a provisional list of expected reservations shall be provided to the Depository at that time.

8. For reservations made pursuant to each of the following provisions, a list of agreements notified pursuant to clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) that are within the scope of the reservation as defined in the relevant provision (and, in the case of a reservation under any of the following provisions other than those listed in subparagraphs c), d) and n), the article and paragraph number of each relevant provision) must be provided when such reservations are made:

- a) Subparagraphs b), c), d), e) and g) of paragraph 5 of Article 3 (Transparent Entities);
- b) Subparagraphs b), c) and d) of paragraph 3 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- c) Paragraphs 8 and 9 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
- d) Paragraph 4 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- e) Subparagraphs b) and c) of paragraph 15 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- f) Clauses i), ii), and iii) of subparagraph b) of paragraph 3 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- g) Subparagraphs d), e) and f) of paragraph 6 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
- h) Subparagraphs b) and c) of paragraph 5 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);
- i) Subparagraph b) of paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);
- j) Subparagraph b) of paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);
- k) Subparagraph b) of paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);

- l) Subparagraph b) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);
- m) Subparagraph a) of paragraph 3 of Article 17 (Corresponding Adjustments);
- n) Paragraph 6 of Article 23 (Type of Arbitration Process); and
- o) Paragraph 4 of Article 26 (Compatibility).

The reservations described in subparagraphs a) through o) above shall not apply to any Covered Tax Agreement that is not included on the list described in this paragraph.

9. Any Party which has made a reservation in accordance with paragraph 1 or 2 may at any time withdraw it or replace it with a more limited reservation by means of a notification addressed to the Depository. Such Party shall make any additional notifications pursuant to paragraph 6 of Article 29 (Notifications) which may be required as a result of the withdrawal or replacement of the reservation. Subject to paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect), the withdrawal or replacement shall take effect:

- a) with respect to a Covered Tax Agreement solely with States or jurisdictions that are Parties to the Convention when the notification of withdrawal or replacement of the reservation is received by the Depository:
 - i) for reservations in respect of provisions relating to taxes withheld at source, where the event giving rise to such taxes occurs on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depository of the notification of withdrawal or replacement of the reservation; and
 - ii) for reservations in respect of all other provisions, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depository of the notification of withdrawal or replacement of the reservation; and
- b) with respect to a Covered Tax Agreement for which one or more Contracting Jurisdictions becomes a Party to this Convention after the date of receipt by the Depository of the notification of withdrawal or replacement: on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions.

Article 29 – Notifications

1. Subject to paragraphs 5 and 6 of this Article, and paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect), notifications pursuant to the following provisions shall be made at the time of signature or when depositing the instrument of ratification, acceptance or approval:

- a) Clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms);
- b) Paragraph 6 of Article 3 (Transparent Entities);
- c) Paragraph 4 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- d) Paragraph 10 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);

- e) Paragraphs 5 and 6 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- f) Paragraph 17 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- g) Paragraph 4 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- h) Paragraphs 7 and 8 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
- i) Paragraph 6 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);
- j) Paragraph 4 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);
- k) Paragraphs 5 and 6 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionaire Arrangements and Similar Strategies);
- l) Paragraphs 7 and 8 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);
- m) Paragraph 4 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);
- n) Paragraph 6 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);
- o) Paragraph 4 of Article 17 (Corresponding Adjustments);
- p) Article 18 (Choice to Apply Part VI);
- q) Paragraph 4 of Article 23 (Type of Arbitration Process);
- r) Paragraph 1 of Article 24 (Agreement on a Different Resolution);
- s) Paragraph 1 of Article 26 (Compatibility); and
- t) Paragraphs 1, 2, 3, 5 and 7 of Article 35 (Entry into Effect).

2. Notifications in respect of Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, where that jurisdiction or territory is not a Party to the Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval), shall be made by the responsible Party and can be different from the notifications made by that Party for its own Covered Tax Agreements.

3. If notifications are made at the time of signature, they shall be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval, unless the document containing the notifications explicitly specifies that it is to be considered definitive, subject to the provisions of paragraphs 5 and 6 of this Article, and paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect).

4. If notifications are not made at the time of signature, a provisional list of expected notifications shall be provided at that time.

5. A Party may extend at any time the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) by means of a notification addressed to the Depository. The Party shall specify in this notification whether the agreement falls within the scope of any of the reservations made by the Party which are listed in paragraph 8 of Article 28 (Reservations). The Party may also make a new reservation described in paragraph 8 of Article 28 (Reservations) if the additional agreement would be the first to fall within the scope of such a reservation. The Party shall also specify any additional notifications that may be required under subparagraphs b) through s) of paragraph 1 to reflect the inclusion of the additional agreements. In addition, if the extension results for the first time in the inclusion of a tax agreement entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, the Party shall specify any reservations (pursuant to paragraph 4 of Article 28 (Reservations)) or notifications (pursuant to paragraph 2 of this Article) applicable to Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of that jurisdiction or territory. On the date on which the added agreement(s) notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) become Covered Tax Agreements, the provisions of Article 35 (Entry into Effect) shall govern the date on which the modifications to the Covered Tax Agreement shall have effect.

6. A Party may make additional notifications pursuant to subparagraphs b) through s) of paragraph 1 by means of a notification addressed to the Depository. These notifications shall take effect:

- a) with respect to Covered Tax Agreements solely with States or jurisdictions that are Parties to the Convention when the additional notification is received by the Depository:
 - i) for notifications in respect of provisions relating to taxes withheld at source, where the event giving rise to such taxes occurs on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depository of the additional notification; and
 - ii) for notifications in respect of all other provisions, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depository of the additional notification; and
- b) with respect to a Covered Tax Agreement for which one or more Contracting Jurisdictions becomes a Party to this Convention after the date of receipt by the Depository of the additional notification: on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions.

Article 30 – Subsequent Modifications of Covered Tax Agreements

The provisions in this Convention are without prejudice to subsequent modifications to a Covered Tax Agreement which may be agreed between the Contracting Jurisdictions of the Covered Tax Agreement.

Article 31 – Conference of the Parties

1. The Parties may convene a Conference of the Parties for the purposes of taking any decisions or exercising any functions as may be required or appropriate under the provisions of this Convention.
2. The Conference of the Parties shall be served by the Depository.

3. Any Party may request a Conference of the Parties by communicating a request to the Depositary. The Depositary shall inform all Parties of any request. Thereafter, the Depositary shall convene a Conference of the Parties, provided that the request is supported by one-third of the Parties within six calendar months of the communication by the Depositary of the request.

Article 32 – Interpretation and Implementation

1. Any question arising as to the interpretation or implementation of provisions of a Covered Tax Agreement as they are modified by this Convention shall be determined in accordance with the provision(s) of the Covered Tax Agreement relating to the resolution by mutual agreement of questions of interpretation or application of the Covered Tax Agreement (as those provisions may be modified by this Convention).

2. Any question arising as to the interpretation or implementation of this Convention may be addressed by a Conference of the Parties convened in accordance with paragraph 3 of Article 31 (Conference of the Parties).

Article 33 – Amendment

1. Any Party may propose an amendment to this Convention by submitting the proposed amendment to the Depositary.

2. A Conference of the Parties may be convened to consider the proposed amendment in accordance with paragraph 3 of Article 31 (Conference of the Parties).

Article 34 – Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three calendar months beginning on the date of deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval.

2. For each Signatory ratifying, accepting, or approving this Convention after the deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three calendar months beginning on the date of the deposit by such Signatory of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 35 – Entry into Effect

1. The provisions of this Convention shall have effect in each Contracting Jurisdiction with respect to a Covered Tax Agreement:

- a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where the event giving rise to such taxes occurs on or after the first day of the next calendar year that

begins on or after the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement; and

- b) with respect to all other taxes levied by that Contracting Jurisdiction, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after the expiration of a period of six calendar months (or a shorter period, if all Contracting Jurisdictions notify the Depository that they intend to apply such shorter period) from the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement.

2. Solely for the purpose of its own application of subparagraph a) of paragraph 1 and subparagraph a) of paragraph 5, a Party may choose to substitute “taxable period” for “calendar year”, and shall notify the Depository accordingly.

3. Solely for the purpose of its own application of subparagraph b) of paragraph 1 and subparagraph b) of paragraph 5, a Party may choose to replace the reference to “taxable periods beginning on or after the expiration of a period” with a reference to “taxable periods beginning on or after 1 January of the next year beginning on or after the expiration of a period”, and shall notify the Depository accordingly.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, Article 16 (Mutual Agreement Procedure) shall have effect with respect to a Covered Tax Agreement for a case presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction on or after the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement, except for cases that were not eligible to be presented as of that date under the Covered Tax Agreement prior to its modification by the Convention, without regard to the taxable period to which the case relates.

5. For a new Covered Tax Agreement resulting from an extension pursuant to paragraph 5 of Article 29 (Notifications) of the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms), the provisions of this Convention shall have effect in each Contracting Jurisdiction:

- a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where the event giving rise to such taxes occurs on or after the first day of the next calendar year that begins on or after 30 days after the date of the communication by the Depository of the notification of the extension of the list of agreements; and
- b) with respect to all other taxes levied by that Contracting Jurisdiction, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after the expiration of a period of nine calendar months (or a shorter period, if all Contracting Jurisdictions notify the Depository that they intend to apply such shorter period) from the date of the communication by the Depository of the notification of the extension of the list of agreements.

6. A Party may reserve the right for paragraph 4 not to apply with respect to its Covered Tax Agreements.

7. a) A Party may reserve the right to replace:

- i) the references in paragraphs 1 and 4 to “the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement”; and
- ii) the references in paragraph 5 to “the date of the communication by the Depository of the notification of the extension of the list of agreements”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of this Convention with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- iii) the references in subparagraph a) of paragraph 9 of Article 28 (Reservations) to “on the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation”; and
- iv) the reference in subparagraph b) of paragraph 9 of Article 28 (Reservations) to “on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the withdrawal or replacement of the reservation with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- v) the references in subparagraph a) of paragraph 6 of Article 29 (Notifications) to “on the date of the communication by the Depositary of the additional notification”; and
- vi) the reference in subparagraph b) of paragraph 6 of Article 29 (Notifications) to “on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the additional notification with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- vii) the references in paragraphs 1 and 2 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of this Convention with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- viii) the reference in paragraph 3 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”;
- ix) the references in paragraph 4 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the reservation”, “the date of the communication by the Depositary of the notification of replacement of the reservation” and “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the objection to the reservation”; and
- x) the reference in paragraph 5 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the additional notification”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depository of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of Part VI (Arbitration) with respect to that specific Covered Tax Agreement”.

- b) A Party making a reservation in accordance with subparagraph a) shall notify the confirmation of the completion of its internal procedures simultaneously to the Depository and the other Contracting Jurisdiction(s).
- c) If one or more Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement makes a reservation under this paragraph, the date of entry into effect of the provisions of the Convention, of the withdrawal or replacement of a reservation, of an additional notification with respect to that Covered Tax Agreement, or of Part VI (Arbitration) shall be governed by this paragraph for all Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement.

Article 36 – Entry into Effect of Part VI

1. Notwithstanding paragraph 9 of Article 28 (Reservations), paragraph 6 of Article 29 (Notifications), and paragraphs 1 through 6 of Article 35 (Entry into Effect), with respect to two Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement, the provisions of Part VI (Arbitration) shall have effect:

- a) with respect to cases presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction (as described in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration)), on or after the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement; and
- b) with respect to cases presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction prior to the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement, on the date when both Contracting Jurisdictions have notified the Depository that they have reached mutual agreement pursuant to paragraph 10 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration), along with information regarding the date or dates on which such cases shall be considered to have been presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction (as described in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration)) according to the terms of that mutual agreement.

2. A Party may reserve the right for Part VI (Arbitration) to apply to a case presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction prior to the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement only to the extent that the competent authorities of both Contracting Jurisdictions agree that it will apply to that specific case.

3. In the case of a new Covered Tax Agreement resulting from an extension pursuant to paragraph 5 of Article 29 (Notifications) of the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms), the references in paragraphs 1 and 2 of this Article to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depository of the notification of the extension of the list of agreements”.

4. A withdrawal or replacement of a reservation made under paragraph 4 of Article 26 (Compatibility) pursuant to paragraph 9 of Article 28 (Reservations), or the withdrawal of an objection to a reservation made under paragraph 2 of Article 28 (Reservations) which results in the application of Part VI

(Arbitration) between two Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement, shall have effect according to subparagraphs a) and b) of paragraph 1 of this Article, except that the references to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depository of the notification of withdrawal of the reservation”, “the date of the communication by the Depository of the notification of replacement of the reservation” or “the date of the communication by the Depository of the notification of withdrawal of the objection to the reservation”, respectively.

5. An additional notification made pursuant to subparagraph p) of paragraph 1 of Article 29 (Notifications) shall have effect according to subparagraphs a) and b) of paragraph 1, except that the references in paragraphs 1 and 2 of this Article to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depository of the additional notification”.

Article 37 - Withdrawal

1. Any Party may, at any time, withdraw from this Convention by means of a notification addressed to the Depository.

2. Withdrawal pursuant to paragraph 1 shall become effective on the date of receipt of the notification by the Depository. In cases where this Convention has entered into force with respect to all Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement before the date on which a Party’s withdrawal becomes effective, that Covered Tax Agreement shall remain as modified by this Convention.

Article 38 – Relation with Protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.

2. In order to become a party to a protocol, a State or jurisdiction must also be a Party to this Convention.

3. A Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a party to the protocol in accordance with its provisions.

Article 39 – Depository

1. The Secretary-General of the Organisation for Economic Co-operation and Development shall be the Depository of this Convention and any protocols pursuant to Article 38 (Relation with Protocols).

2. The Depository shall notify the Parties and Signatories within one calendar month of:

- a) any signature pursuant to Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval);
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval pursuant to Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval);

- c) any reservation or withdrawal or replacement of a reservation pursuant to Article 28 (Reservations);
 - d) any notification or additional notification pursuant to Article 29 (Notifications);
 - e) any proposed amendment to this Convention pursuant to Article 33 (Amendment);
 - f) any withdrawal from this Convention pursuant to Article 37 (Withdrawal); and
 - g) any other communication related to this Convention.
3. The Depository shall maintain publicly available lists of:
- a) Covered Tax Agreements;
 - b) reservations made by the Parties; and
 - c) notifications made by the Parties.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Paris, the 24th day of November 2016, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

Republic of Poland

Status of List of Reservations and Notifications at the Time of Signature

This document contains a list of reservations and notifications made by the Republic of Poland to be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval subject to Articles 28(6) and 29(3) of the Convention.

Article 2 – Interpretation of Terms

Notification - Agreements Covered by the Convention

Pursuant to Article 2(1)(a)(ii) of the Convention, the Republic of Poland wishes the following agreements to be covered by the Convention:

No	Title	Other Contracting Jurisdiction	Original/ Amending Instrument	Date of Signature	Date of Entry into Force
1	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Albania for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital	Albania	Original	05.03.1993	27.06.1994
2	Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of Saudi Arabia for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income	Saudi Arabia	Original	22.02.2011	01.06.2012
3	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Armenia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Armenia	Original	14.07.1999	27.02.2005
4	Agreement between the Republic of Poland and Australia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Australia	Original	07.05.1991	04.03.1992
5	Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Austria for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital	Austria	Original	13.01.2004	01.04.2005
			Amending Instrument (a)	04.02.2008	10.10.2008
6	Convention between the Republic of Poland and the Republic of Azerbaijan for the avoidance of double taxation and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Azerbaijan	Original	26.08.1997	20.01.2005
7	Convention between Government of the Republic of Poland and the Government of the People's Republic of Bangladesh for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on	Bangladesh	Original	08.07.1997	28.01.1999

	income				
8	Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of Belgium for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Fraud and Evasion with respect to Taxes on Income and Capital	Belgium	Original	20.08.2001	29.04.2004
			Amending Instrument (a)	14.04.2014	n/a
9	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Belarus for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital	Belarus	Original	18.11.1992	31.07.1993
10	Convention between the Republic of Poland and Bosnia and Hercegovina for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Bosnia and Hercegovina	Original	04.06.2014	07.03.2016
11	Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Bulgaria for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital	Bulgaria	Original	11.04.1994	10.05.1995
12	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Chile for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Chile	Original	10.03.2000	30.12.2003
13	Agreement between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the People's Republic of China for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	China	Original	07.06.1988	07.01.1989
14	Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Croatia for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital	Croatia	Original	19.10.1994	11.02.1996
15	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Cyprus for the avoidance of double taxation in respect to taxes on income and on capital	Cyprus	Original	04.06.1992	07.07.1993
			Amending Instrument (a)	22.03.2012	09.11.2012
16	Agreement between the Republic of Poland and the Czech Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Czech Republic	Original	13.09.2011	11.06.2012

17	Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of Denmark for the avoidance of double taxation and the prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on Income and on Capital	Denmark	Original	06.12.2001	31.12.2002
			Amending Instrument (a)	07.12.2009	25.11.2010
18	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Arab Republic of Egypt for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Egypt	Original	24.06.1996	16.07.2001
19	Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Estonia for the avoidance of double taxation and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Estonia	Original	09.05.1994	09.12.1994
20	Convention between the Republic of Poland and the Federal Democratic Republic of Ethiopia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Ethiopia	Original	13.07.2015	n/a
21	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Philippines for the avoidance of double taxation and the prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income	Philippines	Original	09.09.1992	07.04.1997
22	Convention between the Republic of Poland and the Republic of Finland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Finland	Original	08.06.2009	11.03.2010
23	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of France for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and Capital	France	Original	20.06.1975	12.09.1976
24	Agreement between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Hellenic Republic for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital	Greece	Original	20.11.1987	28.09.1991
25	Agreement between the Government of the Polish People's Republic and the Government of Spain for the avoidance of double with respect to	Spain	Original	15.11.1979	06.05.1982

	taxes on income and on capital				
26	Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of Netherlands for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income	Netherlands	Original	13.02.2002	18.03.2003
27	Agreement between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Republic of India for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	India	Original	21.06.1989	26.10.1989
			Amending Instrument (a)	29.01.2013	1.06.2014
28	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Indonesia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Indonesia	Original	06.10.1992	25.08.1993
29	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Islamic Republic of Iran for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income	Iran	Original	02.10.1998	01.12.2006
			Amending Instrument (a)	15.12.2004	01.12.2006
30	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of Ireland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Ireland	Original	13.11.1995	22.12.1995
31	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Iceland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Iceland	Original	19.06.1998	20.06.1999
			Amending Instrument (a)	16.05.2012	23.08.2013
32	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the State of Israel for the avoidance of double taxation and for the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Israel	Original	22.05.1991	30.12.1991
33	Convention between the Polish People's Republic and Japan for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income	Japan	Original	20.02.1980	23.12.1982

34	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Hashemite Kingdom of Jordan for the avoidance of double taxation and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Jordan	Original	04.10.1997	22.04.1999
35	Convention between the Republic of Poland and Canada for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Canada	Original	14.05.2012	30.10.2013
36	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the State of Qatar for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Qatar	Original	18.11.2008	28.12.2009
37	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Kazakhstan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Kazakhstan	Original	21.09.1994	13.05.1995
38	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Kyrgyz Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Kyrgyzstan	Original	19.11.1998	22.06.2004
39	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Korea for the avoidance of double taxation and Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Korea	Original	21.06.1991	21.02.1992
			Amending Instrument (a)	22.10.2013	15.10.2016
40	Agreement between the Republic of Poland and the State of Kuwait for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Kuwait	Original	16.11.1996	25.04.2000
41	Convention between the Republic of Poland and the Lebanese Republic for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Lebanon	Original	26.07.1999	07.11.2003
42	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Lithuania for the Avoidance of Double	Lithuania	Original	20.01.1994	19.07.1994

	Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital				
43	Convention between the Republic of Poland and the Grand Duchy of Luxembourg for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and Capital	Luxembourg	Original	14.06.1995	31.07.1996
			Amending Instrument (a)	07.06.2012	25.07.2013
44	Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Latvia for the Avoidance of Double taxation and Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Latvia	Original	17.11.1993	30.11.1994
45	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Macedonian Government for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Macedonia	Original	28.11.1996	17.12.1999
46	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of Malaysia for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Malaysia	Original	08.07.2013	n/a
47	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of Malta for the Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Malta	Original	07.01.1994	24.11.1994
			Amending Instrument (a)	06.04.2011	22.11.2011
48	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Kingdom of Morocco for the Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Morocco	Original	24.10.1994	23.08.1996
49	Convention between the Government of Republic of Poland and the Government the United Mexican States for the Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Mexico	Original	30.11.1998	06.09.2002
50	Convention between the Republic of Poland and the Republic of Moldova for the Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Moldova	Original	16.11.1994	27.10.1995
51	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of Mongolia for the	Mongolia	Original	18.04.1997	21.07.2001

	Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital				
52	Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of Norway for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Norway	Original	09.09.2009	25.05.2010
			Amending Instrument (a)	05.07.2012	02.04.2013
53	Agreement between the the Republic of Poland and New Zealand for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	New Zealand	Original	21.04.2005	16.08.2006
54	Convention between the Polish People's Republic and the Islamic Republic of Pakistan for the avoidance of double taxation of income	Pakistan	Original	25.10.1974	24.11.1975
55	Convention between the Republic of Poland and the Portuguese Republic for the Avoidance of Double taxation and Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Portugal	Original	09.05.1995	04.02.1998
56	Agreement between the The Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of South Africa for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income	South Africa	Original	10.11.1993	05.12.1995
57	Agreement between the the Government of the Republic of Poland and the Government of the Russian Federation for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Russia	Original	22.05.1992	22.02.1993
58	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of Romania for the Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Romania	Original	23.06.1994	15.09.1995
59	Agreement between the Government Republic of Poland and the Federal Government of the Federal Republic of Yugoslavia for the Avoidance of Double taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Federal Republic of Yugoslavia (Serbia)	Original	12.06.1997	17.06.1998
60	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Singapore for the Avoidance of Double taxation and the Prevention of Fiscal	Singapore	Original	04.11.2012	06.02.2014

	Evasion with Respect to Taxes on Income				
61	Agreement between the Republic of Poland and the Slovak Republic for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Slovak Republic	Original	18.08.1994	21.12.1995
			Amending Instrument (a)	01.08.2013	01.08.2014
62	Convention between the the Republic of Poland and the Republic of Slovenia for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Slovenia	Original	28.06.1996	10.03.1998
63	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Sri Lanka	Original	06.10.2015	n/a
64	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Syrian Arab Republic for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Syria	Original	15.08.2001	23.12.2003
65	Convention between the Republic of Poland and the Swiss Confederation for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Swiss Confederation	Original	02.09.1991	25.09.1992
			Amending Instrument (a)	20.04.2010	17.10.2011
66	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Kingdom of Sweden for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income	Sweden	Original	19.11.2004	15.10.2005
67	Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Tajikistan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Tajikistan	Original	27.05.2003	24.06.2004
68	Convention between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Kingdom of Thailand for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income	Thailand	Original	08.12.1978	13.05.1983
69	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Tunisian Republic for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income	Tunisia	Original	29.03.1993	15.11.1993

70	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Turkey for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital	Turkey	Original	03.11.1993	01.10.1996
71	Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of Ukraine for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Ukraine	Original	12.01.1993	11.03.1994
72	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Uzbekistan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital	Uzbekistan	Original	11.01.1995	29.04.1995
73	Convention between the Republic of Poland and the Republic of Hungary for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital	Hungary	Original	23.09.1992	10.09.1995
			Amending Instrument (a)	27.06.2000	01.05.2002
74	Convention between the Republic of Poland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital Gains	United Kingdom	Original	20.07.2006	27.12.2006
75	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Socialist Republic of Vietnam for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income	Vietnam	Original	31.08.1994	20.01.1995
76	Agreement between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Republic of Italy for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and the Prevention of Fiscal Evasion	Italy	Original	21.06.1985	26.09.1989
77	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Zimbabwe for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income, Capital and on Capital Gains	Zimbabwe	Original	09.07.1993	28.11.1994

78	Agreement between the Government of the Republic of Poland and the Government of the United Arab Emirates for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and Capital	United Arab Emirates	Original	31.01.1993	21.04.1994
			Amending Instrument (a)	11.12.2013	01.05.2015

Article 3 – Transparent Entities

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 3(6) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreement contains a provision described in Article 3(4) that is not subject to a reservation under Article 3(5)(c) through (e). The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
49	Mexico	Protocol (1)

Article 4 – Dual Resident Entities

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 4(4) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements contain a provision described in Article 4(2) that is not subject to a reservation under Article 4(3)(b) through (d). The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
1	Albania	Article 4(3)
2	Saudi Arabia	Article 4(3)
3	Armenia	Article 4(3)
4	Australia	Article 4(4)
5	Austria	Article 4(3)
6	Azerbaijan	Article 4(3)
7	Bangladesh	Article 4(3)
8	Belgium	Article 4(3)
9	Belarus	Article 4(3)
10	Bosnia and Herzegovina	Article 4(3)
11	Bulgaria	Article 4(3)
12	Chile	Article 4(3)
13	China	Article 4(3)
14	Croatia	Article 4(3)
15	Cyprus	Article 4(3)
16	Czech Republic	Article 4(3)
17	Denmark	Article 4(3)
18	Egypt	Article 4(3)
19	Estonia	Article 4(3)
20	Ethiopia	Article 4(3)
21	Philippines	Article 4(3)
22	Finland	Article 4(3)
23	France	Article 4(3)
24	Greece	Article 4(3)
25	Spain	Article 4(3)
26	Netherlands	Article 4(3)
27	India	Article 4(3)
28	Indonesia	Article 4(3)
29	Iran	Article 4(3)
30	Ireland	Article 4(3)
31	Iceland	Article 4(3)
32	Israel	Article 4(3)
33	Japan	Article 4(3)
34	Jordan	Article 4(3)
35	Canada	Articles 4(3) and 4(4)
36	Qatar	Article 4(3)
37	Kazakhstan	Article 4(3)
38	Kyrgyzstan	Article 4(3)

39	Korea	Article 4(3)
40	Kuwait	Article 4(4)
41	Lebanon	Article 4(3)
42	Lithuania	Article 4(3)
43	Luxembourg	Article 4(3)
44	Latvia	Article 4(3)
45	Macedonia	Article 4(3)
46	Malaysia	Article 4(3)
47	Malta	Article 4(3)
48	Morocco	Article 4(3)
49	Mexico	Article 4(3)
50	Moldova	Article 4(3)
51	Mongolia	Article 4(3)
52	Norway	Article 4(3)
53	New Zealand	Article 4(4)
54	Pakistan	Article 4(3)
55	Portugal	Article 4(3)
56	South Africa	Article 4(3)
57	Russia	Article 1(3)
58	Romania	Article 4(3)
59	Serbia	Article 4(3)
60	Singapore	Article 4(3)
61	Slovak Republic	Article 4(3)
62	Slovenia	Article 4(3)
63	Sri Lanka	Article 4(3)
64	Syria	Article 4(3)
65	Swiss Confederation	Article 4(3)
66	Sweden	Article 4(3)
67	Tajikistan	Article 4(3)
68	Thailand	Article 4(3)
69	Tunisia	Article 4(3)
70	Turkey	Article 4(3)
71	Ukraine	Article 4(3)
72	Uzbekistan	Article 4(3)
73	Hungary	Article 4(3)
74	United Kingdom	Article 4(3)
75	Vietnam	Article 4(3)
76	Italy	Article 4(3)
77	Zimbabwe	Article 4(3)
78	United Arab Emirates	Article 4(4)

Article 5 – Application of Methods for Elimination of Double Taxation

Notification of Choice of Optional Provisions

Pursuant to Article 5(10) of the Convention, the Republic of Poland hereby chooses under Article 5(1) to apply Option C of that Article.

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 5(10)(c) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements contain a provision described in Article 5(7). The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
1	Albania	Article 24(1)(a)
5	Austria	Article 24(1)(a)
6	Azerbaijan	Article 24(1)
7	Bangladesh	Article 23(1)(a)
8	Belgium	Article 23(2)(a) (after amendment by Article VI of (a))
9	Belarus	Article 23(1)
10	Bosnia and Herzegovina	Article 22(2)(a) and (d)
11	Bulgaria	Article 24(1)
13	China	Article 23(1)(a)
14	Croatia	Article 23(1)(a)
15	Cyprus	Article 24(1)(a)
16	Czech Republic	Article 21(1)(a)
17	Denmark	Article 22(1)(a)
19	Estonia	Article 24(1)(a)
21	Philippines	Article 23(1)(a)
22	Finland	Article 21(2)(a)
23	France	Article 23(1)(a)
24	Greece	Article 24(1)(1)
25	Spain	Article 23(1)(a) of the Polish alternate
28	Indonesia	Article 22(1)(a)
30	Ireland	Article 24(2)(a) in the English version/ Article 24(1)(a) in the Polish version
31	Iceland	Article 23(1)(a)
32	Israel	Article 23(1)(a) in the English version/ Article 23(2)(a) in the Polish version
33	Japan	Article 23(1)(a) of the Polish alternate/ Article 23(2)(a) of the Japanese alternate
34	Jordan	Article 22(1)(a)
35	Canada	Article 21(1)(a)

40	Kuwait	Article 24(3)(a)(1)
41	Lebanon	Article 24(1)(a)
42	Lithuania	Article 25(1)(a)
43	Luxembourg	Article 24(2)(a) and (c)
44	Latvia	Article 24(1)(a)
47	Malta	Article 23(1)(a)
48	Morocco	Article 24(1)
49	Mexico	Article 23(1)(a)
51	Mongolia	Article 24(1)(a)
52	Norway	Article 22(1)(a) and (d)
53	New Zealand	Article 21(2)(a)
54	Pakistan	Article 22(1)
55	Portugal	Article 23(a)(i)
56	South Africa	Article 23(1)(a)
58	Romania	Article 25(1)(a)
59	Serbia	Article 24(1)(1)
61	Slovak Republic	Article 24(1)(a) and (c)
62	Slovenia	Article 24(1)(a) in the Polish and English version of the Polish alternate / Article 24(2)(a) in the Slovenian and English version of the Slovenian alternate
65	Swiss Confederation	Article 23(1)(a)
66	Sweden	Article 22(1)(a)
68	Thailand	Article 21(1)
69	Tunisia	Article 22(1)(1)
70	Turkey	Article 23(1)(a)
71	Ukraine	Article 24(2)(a)
73	Hungary	Article 24(1)
74	United Kingdom	Article 22(2)(a)
75	Vietnam	Article 23(1)(a)
76	Italy	Article 23(2)(a)
77	Zimbabwe	Article 24(1)(a)

Article 6 – Purpose of a Covered Tax Agreement

Notification of Existing Preamble Language in Listed Agreements

Pursuant to Article 6(5) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements are not within the scope of a reservation under Article 6(4) and contain preamble language described in Article 6(2). The text of the relevant preambular paragraph is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Preamble Text
1	Albania	Desiring to conclude an Agreement for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and on Capital,
2	Saudi Arabia	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income,
5	Austria	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,
7	Bangladesh	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
8	Belgium	Desireux de conclure une nouvelle Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir la fraude et l'évasion en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,
10	Bosnia and Herzegovina	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
12	Chile	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
13	China	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;
15	Cyprus	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital <and to promote their mutual economic relations by removing fiscal obstacles>,
16	Czech Republic	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
17	Denmark	Desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital,
18	Egypt	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
20	Ethiopia	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

22	Finland	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
24	Greece	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital
25	Spain	<p><Biorąc pod uwagę zasady i postanowienia Aktu końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i powodując się chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych,> postanowiły zawrzeć Umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku</p> <p>< El Gobierno de España y el Gobierno de la República Popular de Polonia, vistos los principios y cláusulas del Acta Final de la Conferencia de Seguridad y Cooperación Europea, deseosos de continuar el desarrollo y la agilización de sus relaciones económicas, han decidido concluir un Convenio> para evitar la doble imposición con respecto a los impuestos sobre la renta y el capital,</p> <p><Taking into consideration the rules and the conclusions of the final Act of the Conference for Security and Co-operation in Europe and also proceeding from intention to further develop and facilitate mutual economical relations, decided to> conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,</p> <p>A translation of the Preamble into English (the original Agreement done in Polish and Spanish)</p>
26	Netherlands	Desiring to conclude a new convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income by both states
28	Indonesia	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
29	Iran	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income
30	Ireland	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
31	Iceland	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
32	Israel	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
35	Canada	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
36	Qatar	Desiring to conclude an Agreement for the Avoidance of

		Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income,
39	Korea	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, <and to further develop and facilitate their economic relationship,>
41	Lebanon	<Desiring to promote and strengthen their economic co-operation> by concluding a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
42	Lithuania	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
43	Luxembourg	Désireux de conclure une Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital A translation of the Preamble into English (the original Agreement done in Polish and French)
44	Latvia	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
45	Macedonia	Desiring to conclude an Agreement for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital,
46	Malaysia	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
47	Malta	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;
48	Morocco	Désireux de conclure une convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,
49	Mexico	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
52	Norway	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;
53	New Zealand	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
55	Portugal	<The Government of the Portuguese Republic and the Government of the Republic of Poland,> desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes

		on income, <have agreed as follows:>
57	Russia	<p><Kierując się dążeniem do rozwijania i umacniania współpracy gospodarczej, naukowej, technicznej i kulturalnej między obydwojma Państwami, oraz> w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,</p> <p><руководствуясь стремлением развивать и укреплять экономическое, научное, техническое и культурное сотрудничество между обоими Государствами,> и в целях избежания двойного налогообложения доходов и имущества решили заключить настоящее Соглашение,</p> <p><Proceeding from intention to develop and strengthen the economic, scientific, technical and cultural co-operation between both States, and> with the view to eliminate double taxation with respect to taxes on income and on capital,</p> <p>A translation of the Preamble into English (the original Agreement done in Polish and Russian)</p>
59	Serbia	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, <with a view to establishing stable conditions for comprehensive development of economic and other co-operation between the two countries, especially in the field of long-term forms of mutual co-operation and investment,>
60	Singapore	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
61	Slovak Republic	<Desiring to promote their mutual economic relations by removing fiscal obstacles> and having decided to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,
62	Slovenia	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,
63	Sri Lanka	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
64	Syria	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income,
65	Swiss Confederation	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,
68	Thailand	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income,
69	Tunisia	Désireux de conclure une convention en vue d'éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu,
70	Turkey	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital
73	Hungary	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double

		taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital <and to further develop and facilitate their economic relationships>.
74	United Kingdom	Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital gains;
75	Vietnam	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
76	Italy	Desiring to conclude an Agreement to avoid double taxation with respect to taxes on income and to prevent fiscal evasion
77	Zimbabwe	Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income, capital and capital gains,

Article 7 – Prevention of Treaty Abuse

Statement of Acceptance of the PPT as an Interim Measure

Pursuant to Article 7(17)(a) of the Convention, the Republic of Poland hereby expresses a statement that while the Republic of Poland accepts the application of Article 7(1) alone as an interim measure, it intends where possible to adopt a limitation on benefits provision, in addition to or in replacement of Article 7(1), through bilateral negotiation.

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 7(17)(a) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements are not subject to a reservation described in Article 7(15)(b) and contain a provision described in Article 7(2). The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
2	Saudi Arabia	Article 27
6	Azerbaijan	Articles 11(7) and 12(7)
10	Bosnia and Herzegovina	Article 26(1)
12	Chile	Articles 11(7) and 12(7)
20	Ethiopia	Article 28
24	Greece	Articles 11(7) and 12(7)
27	India	Article 28A
35	Canada	Articles 10(6), 11(8) and 12(8)
37	Kazakhstan	Articles 11(7) and 12(6)
39	Korea	Article 22A(1)
41	Lebanon	Articles 11(8) and 12(7)
46	Malaysia	Articles 10(6), 11(8), 12(7) and 13(7)
47	Malta	Articles 10(6), 11(8) and 12(7)
49	Mexico	Articles 11(8) and 12(7)
50	Moldova	Articles 11(7) and 12(6)
60	Singapore	Articles 10(8), 11(8) and 12(7)
63	Sri Lanka	Article 27
71	Ukraine	Articles 11(7) and 12(6)
72	Uzbekistan	Article 12(7)
74	United Kingdom	Articles 10(6), 11(8), 12(7) and 21(4)
78	United Arab Emirates	Article 23A

Article 8 – Dividend Transfer Transactions

Reservation

Pursuant to Article 8(3)(b)(i) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the entirety of Article 8 not to apply to its Covered Tax Agreements to the extent that the provisions described in Article 8(1) already include a minimum holding period. The following agreements contain provisions that are within the scope of this reservation.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
8	Belgium	Article 10(2)(a) (after amendment by Article II of (a): Article 10(2), second subparagraph (a))
15	Cyprus	Article 10(2)(a)
17	Denmark	Article 10(2)(a)
43	Luxembourg	Article 10(2)(a)
47	Malta	Article 10(2)(a)
52	Norway	Article 10(2)(a)
55	Portugal	Article 10(3)
60	Singapore	Article 10(2)(a)
61	Slovak Republic	Article 10(2)(a)
65	Swiss Confederation	Article 10(2a)(a)
74	United Kingdom	Article 10(2)(a)

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 8(4) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements contain a provision described in Article 8(1) that is not subject to a reservation described in Article 8(3)(b). The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
1	Albania	Article 10(2)(a)
5	Austria	Article 10(2)(a)
7	Bangladesh	Article 10(2)(a)
9	Belarus	Article 10(2)(a)
10	Bosnia and Herzegovina	Article 10(2)(a)
12	Chile	Article 10(2)(a)
14	Croatia	Article 10(2)(a)
19	Estonia	Article 10(2)(a)
21	Philippines	Article 10(2)(a)
22	Finland	Article 10(2)(a)
23	France	Article 10(2)(a)
25	Spain	Article 10(2)(a)
26	Netherlands	Article 10(2)(a)
28	Indonesia	Article 10(2)(a)
30	Ireland	Article 10(3)

31	Iceland	Article 10(2)(a)
32	Israel	Article 10(2)(a)
35	Canada	Article 10(2)(a)
37	Kazakhstan	Article 10(2)(a)
39	Korea	Article 10(2)(a)
42	Lithuania	Article 10(2)(a)
44	Latvia	Article 10(2)(a)
45	Macedonia	Article 10(2)(a)
48	Morocco	Article 10(2)(a)
49	Mexico	Article 10(2)(a)
50	Moldova	Article 10(2)(a)
54	Pakistan	Article 10(1) and (2)
56	South Africa	Article 10(2)(a)
58	Romania	Article 10(2)(a)
59	Serbia	Article 10(2)(1) of the English and Serbian version / Article 10(2)(a) of the Polish version
62	Slovenia	Article 10(2)(a)
66	Sweden	Article 10(2)(a)
67	Tajikistan	Article 10(2), first subparagraph
68	Thailand	Article 10(2)
69	Tunisia	Article 10(2), first subparagraph
70	Turkey	Article 10(2)(a)
71	Ukraine	Article 10(2)(a)
72	Uzbekistan	Article 10(2)(a)
75	Vietnam	Article 10(2)(a)
77	Zimbabwe	Article 10(2)(a)

Article 9 – Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property

Notification of Choice of Optional Provisions

Pursuant to Article 9(8) of the Convention, the Republic of Poland hereby chooses to apply Article 9(4).

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 9(7) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements contain a provision described in Article 9(1). The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
2	Saudi Arabia	Article 13(4)
3	Armenia	Article 13(4)
4	Australia	Article 13(4)
5	Austria	Article 13(2)
6	Azerbaijan	Article 13(2)
7	Bangladesh	Part of Article 13(1)
8	Belgium	Article 13(4)
10	Bosnia and Herzegovina	Article 13(4)
14	Croatia	Article 13(4)
17	Denmark	Article 13(5)
18	Egypt	Article 13(4)
19	Estonia	Part of Article 13(1)
20	Ethiopia	Article 14(4)
21	Philippines	Article 13(3)
22	Finland	Article 13(2)
23	France	Part of Article 13(1)
25	Spain	Part of Article 13(1)
27	India	Article 14(4)
29	Iran	Article 13(4)
30	Ireland	Article 13(2)
31	Iceland	Article 13(3)
32	Israel	Part of Article 13(1)
35	Canada	Article 13(4)
37	Kazakhstan	Article 13(2)
38	Kyrgyzstan	Article 13(4)
39	Korea	Article 13(4)
42	Lithuania	Part of Article 13(1)
43	Luxembourg	Article 13(4)
44	Latvia	Part of Article 13(1)
46	Malaysia	Article 14(4)
47	Malta	Article 13(2)
48	Morocco	Article 13(4)
49	Mexico	Article 13(2)
50	Moldova	Article 13(2)
51	Mongolia	Article 13(4)

52	Norway	Article 13(4)
53	New Zealand	Article 13(4)
60	Singapore	Article 13(4)
61	Slovak Republic	Article 13(4)
63	Sri Lanka	Article 13(4)
65	Swiss Confederation	Article 13(3a)
66	Sweden	Part of Article 13(1)
67	Tajikistan	Article 13(4)
71	Ukraine	Article 13(2)
74	United Kingdom	Article 13(2)
77	Zimbabwe	Article 13(4)
78	United Arab Emirates	Article 13(4)

Article 10 – Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions

Reservation

Pursuant to Article 10(5)(a) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the entirety of Article 10 not to apply to its Covered Tax Agreements.

Article 12 – Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies

Reservation

Pursuant to Article 12(4) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the entirety of Article 12 not to apply to its Covered Tax Agreements.

Article 13 – Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions

Reservation

Pursuant to Article 13(6)(a) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the entirety of Article 13 not to apply to its Covered Tax Agreements.

Article 15 – Definition of a Person Closely Related to an Enterprise

Reservation

Pursuant to Article 15(2) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the entirety of Article 15 not to apply to the Covered Tax Agreement to which the reservations described in Article 12(4), Article 13(6)(a) or (c), and Article 14(3)(a) apply.

Article 16 – Mutual Agreement Procedure

Reservation

Pursuant to Article 16(5)(a) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the first sentence of Article 16(1) not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS Package by ensuring that under each of its Covered Tax Agreements (other than a Covered Tax Agreement that permits a person to present a case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction), where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, that person may present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which the person is a resident or, if the case presented by that person comes under a provision of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, to that of the Contracting Jurisdiction of which that person is a national; and the competent authority of that Contracting Jurisdiction will implement a bilateral notification or consultation process with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified.

Notification of Existing Provisions in Listed Agreements

Pursuant to Article 16(6)(b)(i) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of Article 16(1) must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement. The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
28	Indonesia	Article 24(1), second sentence
36	Qatar	Article 24(1), second sentence
40	Kuwait	Article 26(1), second sentence
41	Lebanon	Article 26(1), second sentence
76	Italy	Article 25(1), second sentence

Pursuant to Article 16(6)(b)(ii) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of Article 16(1) must be presented within a specific time period that is at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement. The article and paragraph number of each such provision is identified below.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
1	Albania	Article 26(1), second sentence
2	Saudi Arabia	Article 24(1), second sentence
3	Armenia	Article 26(1), second sentence
4	Australia	Article 25(1), second sentence
5	Austria	Article 26(1), second sentence

7	Bangladesh	Article 25(1), second sentence
8	Belgium	Article 25(1), second sentence
9	Belarus	Article 25(1), second sentence
10	Bosnia and Herzegovina	Article 24(1), second sentence
11	Bulgaria	Article 26(1), second sentence
13	China	Article 25(1), second sentence
14	Croatia	Article 25(1), second sentence
15	Cyprus	Article 26(1), second sentence
16	Czech Republic	Article 23(1), second sentence
17	Denmark	Article 24(1), second sentence
18	Egypt	Article 26(1), second sentence
19	Estonia	Article 26(1), second sentence
20	Ethiopia	Article 26(1), second sentence
21	Philippines	Article 25(1), second sentence
22	Finland	Article 23(1), second sentence
23	France	Article 25(1), second sentence
24	Greece	Article 26(1), second sentence
25	Spain	Article 25(1), second sentence
26	Netherlands	Article 26(1), second sentence
27	India	Article 26(1), second sentence
29	Iran	Article 24(1), second sentence
30	Ireland	Article 26(1), second sentence
31	Iceland	Article 25(1), second sentence
32	Israel	Article 26(1), second sentence
33	Japan	Article 25(1), second sentence
34	Jordan	Article 24(1), second sentence
35	Canada	Article 23(1), second sentence
37	Kazakhstan	Article 25(1), second sentence
38	Kyrgyzstan	Article 25(1), second sentence
39	Korea	Article 25(1), second sentence
42	Lithuania	Article 27(1), second sentence
43	Luxembourg	Article 26(1), second sentence
44	Latvia	Article 26(1), second sentence
45	Macedonia	Article 26(1), second sentence
46	Malaysia	Article 25(1), second sentence
47	Malta	Article 25(1), second sentence
48	Morocco	Article 26(1), second sentence
50	Moldova	Article 25(1), third sentence
51	Mongolia	Article 26(1), second sentence
52	Norway	Article 24(1), second sentence
53	New Zealand	Article 23(1), second sentence
55	Portugal	Article 25(1), second sentence
56	South Africa	Article 25(1), second sentence
57	Russia	Article 24(1), second sentence
58	Romania	Article 27(1), second sentence
59	Serbia	Article 26(1), second sentence
60	Singapore	Article 24(1), second sentence
61	Slovak Republic	Article 26(1), second sentence
62	Slovenia	Article 26(1), second sentence
63	Sri Lanka	Article 25(1), second sentence

64	Syria	Article 24(1), second sentence
65	Swiss Confederation	Article 25(1) second sentence
66	Sweden	Article 24(1), second sentence
67	Tajikistan	Article 25(1), second sentence
69	Tunisia	Article 24(1), second sentence
71	Ukraine	Article 26(1), third sentence
72	Uzbekistan	Article 25(1), second sentence
73	Hungary	Article 26(1), second sentence
74	United Kingdom	Article 25(1), second sentence
75	Vietnam	Article 25(1), second sentence
77	Zimbabwe	Article 26(1), second sentence
78	United Arab Emirates	Article 26(1), second sentence

Notification of Listed Agreements Not Containing Existing Provisions

Pursuant to Article 16(6)(c)(i) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreement does not contain a provision described in Article 16(4)(b)(i).

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction
49	Mexico

Pursuant to Article 16(6)(c)(ii) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements do not contain a provision described in Article 16(4)(b)(ii).

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction
6	Azerbaijan
9	Belarus
11	Bulgaria
12	Chile
18	Egypt
25	Spain
28	Indonesia
29	Iran
36	Qatar
45	Macedonia
49	Mexico
50	Moldova
54	Pakistan
56	South Africa
58	Romania
61	Slovak Republic
65	Swiss Confederation
68	Thailand
69	Tunisia
70	Turkey
71	Ukraine
74	United Kingdom
76	Italy

78	United Arab Emirates
----	----------------------

Pursuant to Article 16(6)(d)(i) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements do not contain a provision described in Article 16(4)(c)(i).

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction
4	Australia
23	France

Pursuant to Article 16(6)(d)(ii) of the Convention, the Republic of Poland considers that the following agreements do not contain a provision described in Article 16(4)(c)(ii).

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction
4	Australia
8	Belgium
12	Chile
30	Ireland
37	Kazakhstan
38	Kyrgyzstan
50	Moldova
53	New Zealand
67	Tajikistan
71	Ukraine
74	United Kingdom
76	Italy

Article 17 – Corresponding Adjustments

Reservation

Pursuant to Article 17(3)(a) of the Convention, the Republic of Poland reserves the right for the entirety of Article 17 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in Article 17(2). The following agreements contain provisions that are within the scope of this reservation.

Listed Agreement Number	Other Contracting Jurisdiction	Provision
1	Albania	Article 9(2)
2	Saudi Arabia	Article 9(2)
3	Armenia	Article 9(2)
4	Australia	Article 9(3)
5	Austria	Article 9(2)
6	Azerbaijan	Article 9(2)
8	Belgium	Article 9(2)
10	Bosnia and Herzegovina	Article 9(2)
11	Bulgaria	Article 9(2)
14	Croatia	Article 9(2)
15	Cyprus	Article 9(2)
16	Czech Republic	Article 9(2)
17	Denmark	Article 9(2)
18	Egypt	Article 9(2)
19	Estonia	Article 9(2)
20	Ethiopia	Article 9(2)
21	Philippines	Article 9(2)
22	Finland	Article 9(2)
25	Spain	Article 9(2)
26	Netherlands	Article 9(2)
27	India	Article 10(2)
28	Indonesia	Article 9(2)
29	Iran	Article 9(2)
30	Ireland	Article 9(2)
31	Iceland	Article 9(2)
34	Jordan	Article 9(2)
35	Canada	Article 9(2)
39	Korea	Article 9(2)
40	Kuwait	Article 9(2)
41	Lebanon	Article 9(2)
42	Lithuania	Article 9(2)
43	Luxembourg	Article 9(2)
44	Latvia	Article 9(2)
45	Macedonia	Article 9(2)
46	Malaysia	Article 9(2)
47	Malta	Article 9(3)
48	Morocco	Article 9(2)
52	Norway	Article 9(2)
53	New Zealand	Article 9(2)

55	Portugal	Article 9(2)
56	South Africa	Article 9(2)
58	Romania	Article 9(2)
59	Serbia	Article 9(2)
60	Singapore	Article 9(2)
61	Slovak Republic	Article 9(2)
62	Slovenia	Article 9(2)
63	Sri Lanka	Article 9(2)
64	Syria	Article 9(2)
66	Sweden	Article 9(2)
69	Tunisia	Article 9(2)
70	Turkey	Article 9(2)
74	United Kingdom	Article 9(2)
77	Zimbabwe	Article 9(2)
78	United Arab Emirates	Article 9(2)

Warszawa, 10 lipca 2017 r.

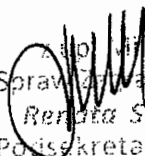
Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.764.2017.akr/8

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, sporządzonej w Paryżu dnia 24 listopada 2016 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Ministra
Spraw Zagranicznych
Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu